

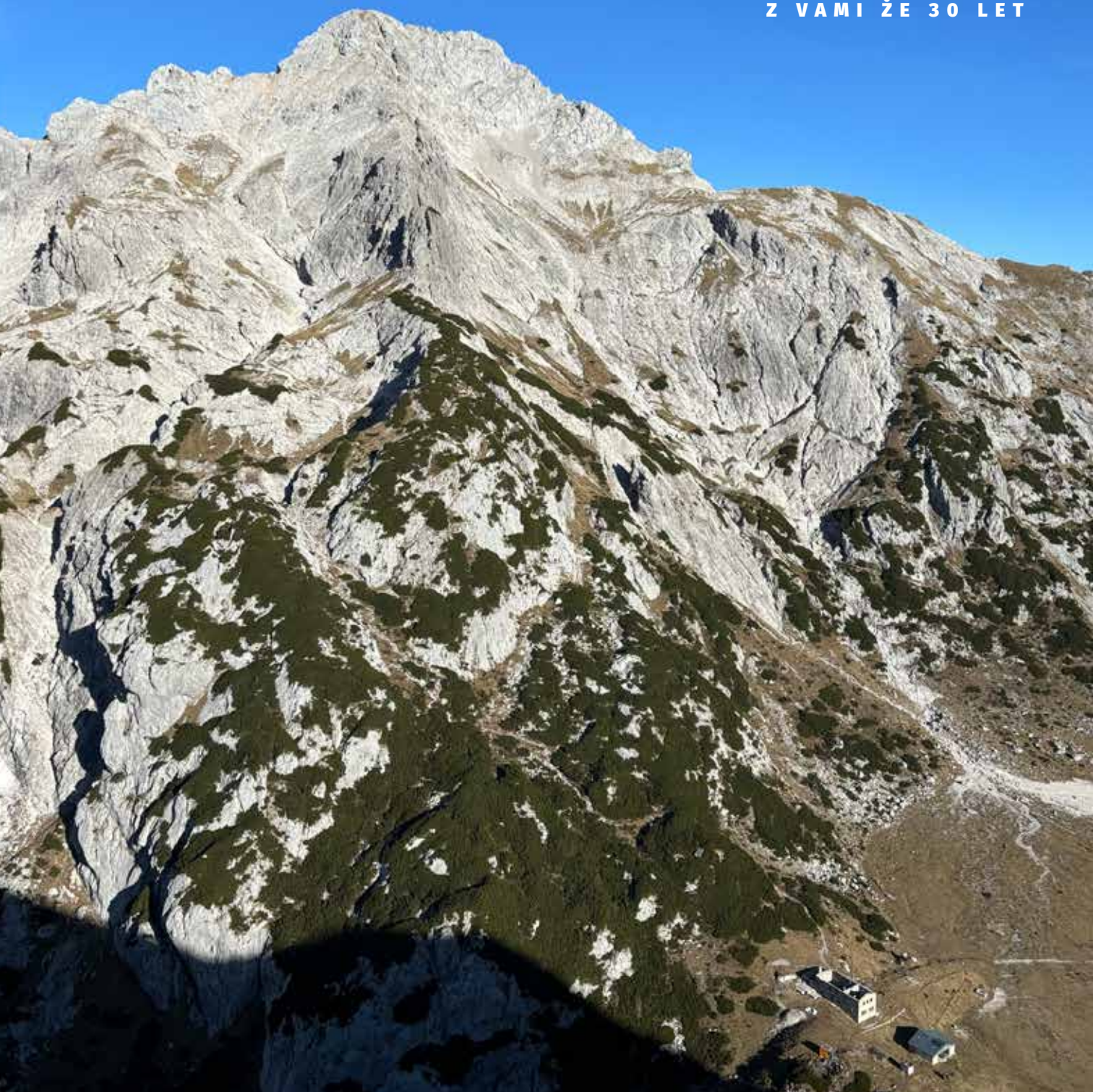

PLANINSKI POPOTNIK

Svečan 2025

številka 33, letnik XXX

Z VAMI ŽE 30 LET

Ojstrica in Kocbekov dom na Korošici (foto: Bojan Rotovnik)

KAZALO

2	KAZALO	34	ORMOŠKE LAGUNE, ORMOSKO JEZERO IN POHOD PO DELU ORMOSKE PLANINSKE POTI
3	UVOD	35	KARTONČEK ZA ZBIRANJE ŽIGOV 2025
4	PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH	37	KARTONČEK ZA ZBIRANJE ŽIGOV 2025 (MLADINSKI ODSEK)
6	POSTANI ČLAN PD ŠOŠTANJ V 2025	39	PLANINSKA TURA PETZECK (3.283 M), AVSTRIJA
7	VABILO NA VOLILNI OBČNI ZBOR	40	KRANJSKA GORA - VRŠIČ - IZVIR SOČE - PLANINA GOLOBAR - PLANINA ZAPRIKAJ
8	MLADINSKI ODSEK	41	VELEBIT: PREMUŽIČEVA STAZA
8	PLANINSKA SKUPINA VRTEC ŠOŠTANJ	43	ZASAVSKA SVETA GORA IN ROVIŠKOVEC
9	MLAJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ	44	MOJ PRVI PLANINSKI TABOR - SRBIJA 2024
9	ŠTAREJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ	46	KAPUNAR
10	PLANINSKA SKUPINA PODRUŽNIČNE ŠOLE TOPOLŠICA	47	STARI VRH-MLADI VRH-KOPRIVNIK-BLEGOŠ
10	TABOR MLADIH PLANINCEV SORIŠKA PLANINA	48	DESKA (ZIMSKI IZLET)
11	VODNIŠKI ODSEK PD ŠOŠTANJ	48	DESKA (TURNI SMUK)
12	30 LET VODNIŠKEGA ODSEKA	49	PO MANJ ZNANIH POTEH OD OBIRCA DO MOSTNARJA 2. DEL
16	MARKACIJSKI ODSEK	50	PO EPSKIH STEZAH DO NEVERJETNIH RAZGLEDOV IN ADRENALINSKIH SPUSTOV - TURNOKOLESARSKI TABOR AOSTA 2024 (ITALIJA)
20	ODSEK ZA VARSTVO GORSKE NARAVE	52	VINKO PEJOVNIK (1937 - 2025)
21	GOSPODARJENJE S PLANINSKIMI KOČAMI	52	MIRAN HUDEJ (1964 - 2024)
24	TURNOKOLESARSKI ODSEK	53	STRAHINJŠČICA (HRVAŠKA)
25	TURNO KOLESARSKI VODNIKI	53	SPOT 2024: USPEŠEN NASTOP ŠOŠTANJSKIH PLANINCEV
25	SEKCIJA ZLATOROG	54	PD ŠOŠTANJ 2024 V SLIKI
26	DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR V OBJEMU TOLMINSKIH GORA	60	DOHODNINA
26	SEKCIJA GABERKE	61	50 LET ŠALEŠKE PLANINSKE POTI
27	POHODNIŠKA SEKCIJA UPOKOJENCEV	62	PLANINSKE NOVOSTI V KNJIŽNICI VELENJE
28	ŠPORTNOPEZALNA SEKCIJA	64	PLAN AKTIVNOSTI 2025
29	120 LET PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ	66	OPISI IZLETOV VODNIŠKEGA ODSEKA V LETU 2025
31	VINKO PEJOVNIK – PREJEMNIK NAZIVA ČASTNI ČLAN PD ŠOŠTANJ	73	OPISI TURNOKOLESARSKIH IZLETOV V LETU 2025
31	VLAĐO STROPNIK - PREJEMNIK ZLATEGA ČASTNEGA ZNAKA PZS	75	IZLETI POHODNIŠKE SEKCIJE UPOKOJENCEV V LETU 2025
32	DOKUMENTARNI FILM ZGODOVINA PLANINSTVA V ZAHODNEM DELU ŠALEŠKE DOLINE		
33	KRIŽEVNIK (JESENSKI IZLET S PRIDIHOM ZIME)		

UVOD

Leto 2024 je brez dvoma leto presežkov za Planinsko društvo Šoštanj. Čeprav smo že zakorakali v novo leto 2025, smo še vedno polni vtisov z dogodkov in prireditvev s praznovanja 120-letnice našega društva. V lanskem letu smo pripravili kar 12 kulturnih dogodkov! Vežano na 120-letnico smo pripravili različne prireditve, razstave ter posneli celo celovečerni dokumentarni film, v katerega je bilo vloženo ogromno truda, časa in tudi denarja. Film predstavlja bogato zapuščino, ki bo ostala za vedno in bo na voljo bodočim generacijam. V letu 2024 smo izpolnil še en visok in zahteven cilj, upravljati s planinsko kočjo, v moderni dobi društva dolgoletna skrita želja. Dom na Korošici je prinesel ogromno pozitivnih izkušenj in pa tudi marsikatero spoznanje. Ponosen sem na naše člane in vse ostale, ki so s svojim požrtvovalnim delom poskrbeli, da je bila letošnja poletna zgodba pod Ojstrico zelo uspešna. Na tem mestu velika zahvala Občini Luče za ponujeno priložnost. Na jubilejni 20. planinski tabor za odrasle v Srbiji smo pripeljali rekordnih 56 planink in planincev. Program za leto 2025 prinaša kar nekaj novosti, ena izmed večjih je Aktivni planinski teden v Ratečah, kjer smo za vas pripravili veliko različnih tur in izletov, tako lahkih kot tudi bolj zahtevnih. Velika večina odsekov in sekcij je v zadnjem letu tako v organizacijskem kot programskem smislu naredila konkretno stopničko višje, zato vas vljudno vabim, da se nam pridružite kot udeleženec akcij ali pa kot aktiven član. Slednjih

je v zadnjem času vedno več, kar samo potrjuje, da v društvu delamo dobro.

Ne preostane nam drugega, kot da smo ponosni na našo bogato zgodovino, kar nam daje energijo in zagon, s katerim lahko z optimizmom zremo v prihodnost Planinskega društva Šoštanj. Kljub vsem zadnjim presežkom in dobrim rezultatom je prostora za napredek še vedno ogromno,

zato se bomo trudili še naprej za vas, da boste še bolj kvalitetno z nami preživljali vaš dragoceni prosti čas.

“Pridi in se čudi, kaj vse ti Planinsko društvo Šoštanj nudi!”

Jure Grudnik
predsednik Planinskega
društva Šoštanj

PLANINSKI POPOTNIK je interni časopis Planinskega društva Šoštanj. Izhaja enkrat letno, je brezplačen, prejemajo pa ga člani PD Šoštanj. | Urednik: PD Šoštanj | Fotografije so prispevali: avtorji posameznih prispevkov ter drugi člani društva | Lektoriranje: Jožica ANDREJC | Oblikovanje, prelom, tisk: MEDIA CENTER GROUP d.o.o., Številco izvodov: 350 ISSN: 1581 - 5714 | Številka 33 Letnik 30; februar 2025 | Izdajatelj: Planinsko društvo Šoštanj, Koroška cesta 13, 3325 Šoštanj. Za Planinsko društvo Šoštanj: Jure Grudnik, predsednik.

Članki v Planinskem popotniku niso honorirani. Vse napake so namenjene pozornim bralcem. Planinski popotnik spada med proizvode turistične propagande in informativne publikacije.

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ V ŠTEVILKAH

Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Indeks 24/23
SPLOŠNO									
Člani društva	309	317	362	328	283	338	419	433	103
A člani	12	11	15	15	11	13	21	20	95
B člani (odrasli)	208	233	262	254	212	253	285	310	109
S+Š člani (srednješolci in študentje)	24	23	30	24	19	21	27	32	119
P+O člani (predšolski in osnovnošolski otroci)	65	50	55	35	41	50	60	55	92
D člani (člani drugih PD)	\	\	\	\	\	1	25	15	60
IN član (invalidi)	\	\	\	\	\	\	1	1	100
Število unikatnih obiskovalcev spletne strani PD Šoštanj	12776	10633	13432	33906	38129	19574	18543	40964	221
Skupaj všečkov Facebook strani PD Šoštanj	689	781	939	1044	1116	1193	1254	1402	112
Izdana društvena glasila Planinski popotnik	0	2	1	1	1	1	1	1	100
Tiskanih izvodov Planinskega popotnika	0	120	300	350	350	350	350	350	100
Kulturni dogodki (planinski večeri, prireditve)	3	4	5	2	1	1	6	12	200
Člani, ki prostovoljno sodelujejo pri izvajanju društvenih aktivnosti	60	62	65	67	69	60	73	78	107

Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Indeks 24/23
MLADI in DRUŽINE									
Število vseh izletov planinskih skupin	10	12	12	5	1	15	13	12	92
Planinska orientacijska tekmovanja	4	3	3	1	0	2	4	3	75
Tabor mladih planincev	1	1	1	0	0	1	1	1	100
Udeležencev tabora mladih planincev iz PD Šoštanj	10	8	13	0	0	8	6	6	100
Družinski planinski tabor	1	1	1	1	1	1	1	1	100
Udeležencev družinskega planinskega tabora	40	40	38	36	34	34	29	23	79
Družinskih planinskih izletov (sekcija Zlatorog)	12	10	7	11	6	11	8	10	125

Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Indeks 24/23
VODNIŠTVO in IZLETNIŠTVO									
Vseh prostovoljnih vodnikov PZS	22	24	25	25	25	25	25	23	92
Registriranih prostovoljnih vodnikov PZS	18	17	18	18	18	18	18	22	122
Enodnevni izleti, pohodi in ture	23	19	18	7	14	21	22	20	91
Dvodnevni izleti, pohodi in ture	2	2	4	0	1	2	3	4	133
Tabori odraslih planincev in turnih kolesarjev	1	1	1	1	1	2	2	2	100
Udeležencev tabora odraslih planincev	27	39	45	29	23	43	44	56	127
Planinske aktivnosti v tujini	3	3	3	2	2	1	4	7	175
Tradicionalni in množični pohodi	5	7	7	5	7	7	7	7	100
Turno-kolesarski izleti	0	0	2	2	4	4	4	8	200
Število vodniških aktivnosti	26	26	26	15	21	29	48	49	102
Število udeležencev na vodniških aktivnostih	635	571	621	275	412	693	1076	1245	116
Izleti sekcije Gaberke	5	5	4	2	3	1	1	1	100

Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Indeks 24/23
PLANINSKE POTO									
Udeleženci na aktivnostih markacijskega odseka	13	16	16	21	15	23	26	21	81
Registrirani markacisti	9	12	13	10	12	16	19	21	111
Dolžina planinskih poti v skrbništvu društva (v km)	86,159	86,159	86,159	86,159	87,06	91,2	107,04	107,04	100
Število odsekov planinskih poti	59	59	59	59	55	63	79	79	100
Število planinskih poti društva	11	11	11	11	13	16	24	24	100
Obhodnice v skrbništvu društva	2	2	2	2	2	2	2	2	100
Usmerjevalne table na planinskih poteh PD Šoštanj	138	138	154	156	173	194	206	224	109
Aktivnosti markacistov	11	15	21	19	36	40	61	49	80

Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Indeks 24/23
ORGANIZIRANOST									
Člani upravnega odbora	13	14	14	14	14	14	16	17	106
Seje upravnega odbora	4	4	4	4	4	3	6	5	83
Seje predsedstva	3	2	0	0	0	1	0	0	0
Število odsekov društva	4	3	5	5	5	5	5	6	120
Število sekcij društva	2	2	2	2	2	3	4	4	100
Število planinskih skupin društva (vrtec in OŠ)	3	3	3	3	3	4	4	4	100

Naziv oz. opis	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Indeks 24/23
FINANCE									
Prispevek PZS za vzdrževanje planinskih poti PD Šoštanj (v €)	190,18	197,53	292,75	209,2	208,0	202,8	5291	3248	61
Prispevek PD Šoštanj za vzdrževanje lastnih planinskih poti (v €)	115,25	232,43	295,13	1338,2	1223,9	3345,9	5315	3490	66
Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja športa (v €)	1.601,85	1.762,31	3.045,00	3252,1	3175,2	3953,2	4001	4934	123
Sredstva občine Šoštanj za izvajanje programov s področja turizma (v €)	1.192,00	1.887,00	2.637,00	2291,0	2291,0	3292,0	3915	2571	66
Sredstva iz naslova 0,5% dohodnine (v €)	243,52	157,79	290,79	179,4	249,0	516,5	475	554	117

GIBANJE ČLANSTVA PD ŠOŠTANJ 1904 - 2024

POSTANI ČLAN PD ŠOŠTANJ V 2025

Vse ljubitelje gora in narave vabimo, da se včlanite v Planinsko društvo Šoštanj in izkoristite vse ponujene ugodnosti, ki vam jih naše članstvo prinaša.

Članarino PD Šoštanj lahko plačate:

- v društveni pisarni na Koroški cesti 13 (bivši Vrtec Lučka) vsak četrtek od 18. do 20. ure,
- v Cvetličarni Nahtigal na Trgu bratov Mravljakov 1,
- pri inkasantih PD Šoštanj.

Vrsta članarine	Opis	Znesek članarine
A	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z največjim obsegom ugodnosti	68,00 €
A/d	družinski popust	61,80 €
B	polnoletna oseba – aktivni obiskovalec domačih in tujih gora z osnovnim obsegom ugodnosti	32,00 €
B/d	družinski popust	25,80 €
B1	osebe, starejše od 65 let, z ugodnostmi B-članov	24,00 €
S+Š	srednješolci in študenti do 26. leta starosti ter mladi, ki niso zaposleni in so brez lastnih dohodkov	21,00 €
S+Š/d	družinski popust	17,00 €
P+O	predšolski in osnovnošolski otroci	9,00 €
P+O/d	družinski popust	7,20 €
P+O	predšolski in osnovnošolski otroci	3,60 €
Vse	članska izkaznica	2,00 €
P+O	Dnevnik Ringa raja in Mladi planinec	Brezplačno
D	Vsi, ki so že člani drugih društev in želijo podpreti PD Šoštanj	10 €

/d Družinska članarina se upošteva v primeru istočasnega plačila članarine za vsaj enega starša in vsaj enega otroka, ki sta iz iste družine.

Zakaj postati član?

Z včlanitvijo podprete delovanje planinskih društev, alpinističnih, športno-plezalnih in ostalih klubov, združenih v Planinsko zvezo Slovenije, saj je precejšen del članarine namenjen izbranemu društvu.

Člani PZS smo nezgodno zavarovani za opravljanje številnih planinskih in gornjskih dejavnosti. Zavarovanje krije tudi stroške reševanja v tujini s 24-urno asistenco in zdravstveno asistenco za tujino ter zavarovanje zasebne odgovornosti članov PZS.

V slovenskih planinskih kočah prenočujemo ugodneje, s 50- oz. 30-odstotnim popustom. Ugodneje bivamo tudi v več kot 1250 kočah partnerskih organizacij v Evropi in Kanadi.

Številni planinski, plezalni in izletniški vodniki, skupaj s planinskimi zemljevidi ter strokovno in leposlovno literaturo, katerih izdajateljica je Planinska založba PZS, so nam cenovno dostopnejši. Najstarejšo še izhajajočo slovensko revijo, Planinski vestnik, pa si lahko za celo leto naročite s kar četrtinskim popustom.

Kot člani PZS smo v številnih trgovinah z gornjsko in plezalno opremo deležni mnogih ugodnosti. Več o samih ugodnostih si lahko preberete na spletni strani Planinske zveze Slovenije.

Člani Planinskega društva Šoštanj lahko brezplačno koristite našo tehnično opremo (samovarovalni kompleti, čelade, vponke, krplje, vrvi, dereze, cepin, lavinski trojček itd.), si v naši pisarni sposodite kaj od planinske literature, planinskih kart in še marsikaj drugega.

VABILO NA VOLILNI OBČNI ZBOR

PLANINSKO DRUŠTVO ŠOŠTANJ
vabi na

VOLILNI OBČNI ZBOR,

ki bo v petek, 7. marca 2025, ob 18. uri
v dvorani Gasilskega doma Šoštanj.

Predlagani dnevni red:

1. Otvoritev, pozdrav in izvolitev organov občnega zbora,
2. Poročila predsednika, blagajnika, načelnikov odsekov ter vodij sekcij,
3. Poročilo nadzornega odbora in častnega razsodišča,
4. Razprava na podana poročila,
5. Razrešnica organom,
6. Predstavitve kandidatov za organe PD Šoštanj,
7. Volitev organov za mandatno obdobje 2025-2027,
8. Program dela in finančni plan za leto 2025,
9. Razno.

Obrazec za kandidature je objavljen na spletni strani www.pd-sostanj.org.

Jure Grudnik
predsednik Planinskega društva
Šoštanj

Slovenski planinski muzej
SLOVENIAN ALPINE MUSEUM

www.planinskimuzej.si

PLANINSKA TRGOVINA PZS

brezplačna številka:

080 118 93

trgovina@pzs.si

SPLETNA TRGOVINA

<https://trgovina.pzs.si>

zemljevidi, vodniki, dnevniki

MLADINSKI ODSEK

V PD Šoštanj pod okriljem mladinskega odseka delujejo 4 planinske mladinske skupine. Prvi planinci se lahko pridružijo že v vrtcu ali pa kasneje v šoli. Prva skupina deluje v Vrtcu Šoštanj, dve delujeta na Osnovni šoli Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj in ena na podružnični osnovni šoli v Topolšici.

Najmlajši, ki obiskujejo vrtec, se o planinstvu učijo pod okriljem Jožice Malus in Darje Sovič. Naslednjo skupino, v katero spadajo učenci od 1. do 5. razreda, vodi mentorica Mateja Čokelc, starejša skupina od 6. do 9. r. pa deluje pod mentorstvom Mateje Drev Sem in Jožice Dobnik. Na POŠ Topolšica deluje skupina pod vodstvom Tinke Žohar. Vsaka skupina čez leto opravi srečanja in pohode v naši okolici ali po širši Sloveniji. Pri PD Šoštanj jim pomagamo s sodelovanjem planinskih vodnikov na pohodih in

izvajamo učne delavnice v šoli in vrtcu, kjer otrokom predstavimo planinstvo. Starejša skupina pa se vsako leto udeleži tudi nekaj planinskih tekmovanj, na katerih zasedajo visoka mesta, kar še bolj priča o kakovosti dela učiteljic. Vsako poletje se udeležimo mladinskega planinskega tabora, ki je bil letos že 39. po vrsti. Za lokacijo smo si izbrali Soriško planino, potekal pa je med 17. in 24. 8. 2024.

Taborili smo skupaj s planinci iz planinskih društev Rečica ob Savinji, Tabor in Velenje. Prek našega društva se je tabora udeležilo 6 otrok. Kot vsako leto so tudi letos zelo uživali in spoznavali okolico in okoliške hribe, plavali, plezali in se zabavali ob tabornem ognju.

Z veseljem pogledujem proti novemu letu, saj učiteljice in vzgojiteljice vsako leto pripravijo poučen in pester program, ki je

zabaven in obenem zanimiv, da otroke navdušuje nad planinstvom in spoznavanjem naše lepe Slovenije.

*Kaja Koželjnik
načelnica mladinskega
odseka*

PLANINSKA SKUPINA VRTEC ŠOŠTANJ

Leto 2024 se je začelo v pričakovanju 120-letnice Planinskega društva Šoštanj. Planinci so nas povabili, da sodelujemo na svečani proslavi v Kulturnem domu. V mesecu februarju sva se začeli pripravljati na nastop. S starejšimi otroki in dvema pevskima točkama smo popestrili jubilejni večer.

Tako kot vsako leto smo v nadaljevanju spoznavali planinsko literaturo, zemljevide in poslušali

pravljico S kozo Kiko v gore. Izvedli sva dopoldanski izlet po drugem delu Trške poti in povabili starše na zaključni izlet po Golteh. Tega sva zaradi slabega vremena zadnji hip odpovedali.

Za zaključek sva v juniju v popoldanskem času povabili otroke in starše na plezanje na plezalno steno v OŠ KDK Šoštanj. Plezanja so se udeležili v velikem številu. Otroci so se večkrat preizkusili na različnih stopnjah plezanja, ob koncu pa sva povabili še starše, da v steni preverijo svoje moči.

Konec šolskega leta sva sredi junija pripravili in uredili zloženko Poletni namigi za družinske izlete ter jo razdelili otrokom. Zaželeli sva jim varen poletni korak in se poslovili od njih.

V novem šolskem letu sva s povabilom na krožek začeli v septembru. Vpisalo se je 26 otrok, starih od 4 do 6 let. Tako kot lani smo se udeležili pohoda po delu Trške poti ob prazniku Krajevne skupnosti Šoštanj. 46 pohodnikov

je pohod zaključilo na mestnem trgu in se v nadaljevanju poveseilo ob sendviču, golažu in pijači, na katero so nas povabili.

Z otroki smo spoznavali Planinski dnevnik in se dogovorili za nočni pohod. Konec novembra smo se z lučkami odpravili iz Potoka pri Kokarjah proti Koči na Farbanci. Gozd smo z velikim številom pohodnikov (48) razsvetlili in se odpravili po planinski poti. Na koči so nas pričakali oskrbniki in planinci Planinskega društva Nazarje. Koča se je napolnila s smehom otrok in pohodnikov. Pogreli smo se ob toplemu čaju in se razvajali s palačinkami, ki so jih spekle planinke. V dolino smo se odpravili po cesti in prijetno utrujeni zaključili večer.

S številčno skupino mladih pohodnikov nadaljujeva srečanja in vam v novem letu želiva varen korak in srečno 2025.

*mentorici Vrtca Šoštanj
Jožica Malus in Darija Sovič*

MLAJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ

Tudi v letu 2024 smo v okviru planinskega krožka mlajše skupine na OŠ Karla Destovnika-Kajuha uspeli izpeljati vse planirane pohode.

Meseca marca je bil cilj našega pohoda Boskovec (1587 m), ki je najvišji vrh Mozirskih planin ali Golt. Izpred šole smo se z osebnimi avtomobili odpeljali preko Šmihela do Alpskega vrta na Golteh, kje smo pustili avtomobile. Pot nas je vodila proti sedlu Isteje v smeri proti Smrekovcu, kjer smo skrenili proti Boskovcu. Hodili smo približno uro in pol. Na vrhu smo si privoščili malo daljši počitek. Sestopali smo proti Mozirski koči, kjer smo se ustavili, se okrepčali, nato pa se vrnili do avtomobilov in se odpeljali proti domu.

Meseca maja smo se sprehodili po planinski poti na Lom (884 m), kjer smo lahko uživali v lepih razgledih na Velenje, Šoštanj in Topolšico. Zbrali smo se na parkirišču pred gasilskim domom v Topolšici, kjer smo pustili avtomobile in se peš odpravili mimo Bolnišnice Topolšica do vrha Loma. Do izhodišča smo prehodili krožno pot.

Meseca junija smo se odpravili na Goro Oljko, ki leži vzhodno od Šmartnega ob Paki. Izpred OŠ bratov Letonja v Šmartnem ob Paki smo se peš odpravili po čudoviti gozdni poti na vrh, kjer stoji cerkev Svetega Križa. Na tamkajšnji koči smo se odpočili, se okrepčali in po isti poti vrnili proti izhodiščni točki.

Kot že več let zapovrstjo smo se jeseni priključili pohodu po Trški poti, ki jo organizirata PD Šoštanj in KS Šoštanj. Ob prihodu na cilj sta organizatorja poskrbela za malico. V prijetnem vzdušju in družbi številnih pohodnikov različnih generacij je pot potekala izpred občine, preko

Goric, Vile Široko, Florjana, Pustega gradu, preko Lokoviškega grebena, do Glavnega trga v Šoštanju, kjer smo bili deležni malice in pijače. Tako je minil dan, ki bo še dolgo ostal v prijetnem spominu.

Tudi v letu 2024 je bilo vpisanih veliko več otrok, kot se jih nato pohoda udeleži. Čeprav na naših pohodih udeležba ni tako množična kot pretekla leta, sem prepričana, da tisti, ki se vpišejo in so prisotni na pohodih, preživijo prijeten, športno obarvan dan.

mentorica Mateja Čokelc

STAREJŠA PLANINSKA SKUPINA NA OŠ KDK ŠOŠTANJ

V letu 2024 pri starejših planincih od 5. do 9. razreda sodeluje 29 učencev.

V prvem delu leta so bili učenci zelo aktivni na tekmovanjih iz orientacije, z uspešnim reševanjem mnogih izzivov na poteh v naravi so se uvrstili na Slovensko planinsko

orientacijsko tekmovanje SPOT, ki je letos v mesecu maju potekalo na območju Boča. V kategoriji A so učenci Jaka Roškar, Jan Mikuž in Žak Djukić Razdevšek osvojili 8. mesto, v kategoriji B pa so Katja Bernjak, Eva Požgane, Bor Veternik in Gašper Koradej dosegli 11.

mesto. Pridobljene izkušnje in novo znanje ter dodatne priprave po knjigi Planinska šola so učencem pomagale pri pripravi na regijsko tekmovanje Mladina in gore. Letos je potekalo v soboto, 16. 11. 2024, na OŠ Vransko-Tabor. Naši učenci Eva Požgane, Bor Veternik in Jaka Roškar so pokazali veliko gorniškega znanja ter se s 4. mestom uvrstili na državno tekmovanje, ki bo 18. januarja 2025 v Ljubljani.

V novembru smo se odpravili na pohod na Šmohor, kjer nas je nepričakovano za ta mesec pričakala zimska idila.

S pripravami na prihajajoče izzive se že veselimo vsega novega v letu 2025.

*mentorici Mateja Drev Sem in
Jožica Dobnik*

PLANINSKA SKUPINA PODRUŽNIČNE ŠOLE TOPOLŠICA

V lanskem koledarskem letu smo v okviru planinskega krožka POŠ Topolšica organizirali tri pohode. Pohodov se redno udeležuje lepo število učencev od 1. do 4. razreda skupaj z njihovimi starši. Pri izbiri poti nam pomagajo planinski vodniki PD Šoštanj. Z njihovo pomočjo je načrtovana pot varna, njihove bogate izkušnje o naravni in kulturni dediščini krajev, ki jih obiskujemo, pa neprecenljive.

Pred vsakim pohodom se pogovorimo o poti, o varnosti in opremljenosti ter o planinskem bontonu. Običajno izberemo pot v naši neposredni okolici oz. pot, po kateri še nismo hodili.

Zakaj gredo učenci radi na planinski pohod? Takole sta odgovorila dva med njimi.

“Rada se gibljam v naravi, pa tudi druženje z vrstniki na poteh ima svoj čar.” Lana 4. t

“Grem na skoraj vse planinske pohode, ker rad opazujem naravo in živali. S hojo pa pridobivam tudi kondicijo.” Ožbej, 2. t

In kam so nas je v tem letu vodile poti?

V začetku pomladi smo se odpravili iz Zavodnj na Sleme. Dobro označena pot nas je vodila po gozdni poti, kolovozih in stezah, preko senožeti, kjer smo lahko doživeli lep razgled proti Šaleški dolini in Uršlji gori. Cilj smo dosegli s prihodom do Andrejevega doma na Slemenu.

Konec pomladi smo iz Šoštanja sledili markacijam proti Lokovici in

Šmartnemu ob Paki.

Slikovita in ne preveč naporna pot nas je pripeljala do kočice na Gori Oljki. Po počitku in dobri malici pa smo spustili v dolino reke Pake in se z vlakom vrnili v Šoštanj.

Jeseni smo se priključili tradicionalnemu pohodu po Trški poti v organizaciji KS Šoštanj in PD Šoštanj. Gre pa pot, ki obkroža mesto Šoštanj in je dejansko speljana po mejah nekdanjega mestnega obzidja. Doživeli smo vso slikovitost jeseni in bili nagrajeni z mnogimi čudovitimi razgledi.

Na vseh pohodih nam je ob vsem povedanem pomembno tudi druženje, medsebojno spoznavanje, sodelovanje, spodbujanje,

prilagajanje in pa pomoč.

V juniju pa smo se organizirali nekoliko drugače, in sicer smo v goste povabili planinskega vodnika Igorja. Predstavil je vso planinsko opremo, ki se lahko uporablja v različnih vremenskih pogojih v hribih, in razložil njen namen. Seznanil nas je še z uporabo zemljevidov in predstavil planinski bonton. Z veseljem pa smo prisluhnili tudi njegovim doživetjem s številnih obiskov gora.

In ker je planinskih poti, ki vabijo s svojo slikovitostjo, še veliko, bomo seveda s svojo dejavnostjo nadaljevali tudi v prihodnjem letu.

mentorica Tinka Žohar

je pokazala, kako se polsti volna, in nas naučila izdelati svoj amulet. Obiskali so nas tudi gorski reševalci iz GRS Škofja Loka, nam povedali veliko zanimivih dogodivščin iz dolgoletnega reševanja po gorah in s sabo pripeljali tudi psičko Nito, ki je šolan lavinski pes. Ogledali smo si poslikane skale v gozdovih nad Sorico, ki jih je naslikal slikar Mohor Kejžar. Že prvi dan smo dobili majice in naredili skupno fotografijo za razglednico, ki smo jo potem tudi poslali domačim z lepimi pozdravi. Vodstvo tabora se je trudilo, da je

mladim pričaralo lepe in nepozabne počitnice z bivanjem v naravi in z naravo. Vodniki, animatorji, kuharji, ekonom, vozniki in ostalo spremljevalno osebje so cel teden tesno sodelovali v slogi z mislijo, da so najbolj pomembni mladi planinci, da jim pričaramo počitnice, katerih se bodo še dolgo spominjali. Če nam je to uspelo, bodo povedali udeleženci, saj edino njihovo mnenje šteje in je merilo, da se bomo v bodoče še bolj trudili. Vodstvo tabora se zahvaluje vsem staršem, da ste nam zaupali v varstvo vaše največje zaklade –

otroke. Prav tako se zahvaljujemo vsem sponzorjem in prostovoljcem, ki ste finančno, materialno ali z delom pripomogli k izvedbi Tabora mladih planincev Soriška planina 2024. Zaradi vaše pomoči so mladi planinci raziskovali planinski svet svoje domovine, stkali prijateljske vezi in pridobivali nove veščine in znanja, ki jim bodo prišli v življenju vedno prav.

Vodstvo tabora

VODNIŠKI ODSEK PD ŠOŠTANJ

VO pri PD Šoštanj sestavljamo aktivni planinski vodniki PZS, pripravniki za vodnike PZS in pa bodoči kandidati, ki se bodo udeležili tečaja za vodnike PZS. Glavni namen delovanja VO je organizirano delovanje vodnikov PZS znotraj društva ter strokovno in varno izvajanje programa planinskih izletov vseh delujočih planinskih skupin (PS) znotraj društva. V letu 2024 je imel VO 23 članov. Sestali smo se na dveh sejah odseka, in sicer 24. 5. in 25. 11. Na sejah smo analizirali pretekle izvedene akcije in pa načrtovali izlete za naprej. Tako smo že maja naredili plan izletov PD za leto 2025, prav tako pa smo načrtovali, kako bomo pomagali po vodniški strani izvesti izlete še v vseh ostalih delujočih skupinah znotraj društva (PS

na OŠ, vrtcu, mladinska skupina, upokojevska sekcija). Maja smo pregledali tudi, kako nam je uspelo izvesti izlete v prvi polovici leta in kaj je potrebno narediti, da nam bo to čim bolj uspelo tudi še na vseh preostalih izletih v letu 2024. Če pogledamo delo ob koncu leta, je bilo za VO leto 2024 zopet zelo uspešno. Od društvenega programa izletov nam je uspelo izvesti 24 od 28 planiranih akcij in jubilejni 20. planinski tabor za odrasle v Srbiji, ki je prvič presegel 50 udeležencev in je res dobro uspel. Od društvenih akcij bi lahko izpostavil marsikateri izlet, ker jih je bilo res veliko dobro izvedenih, kar gre zahvala vsem vodnikom, ki so se potrudili za pripravo teh izletov. Kljub temu bom poleg planinskega tabora v Srbiji izpostavil dobro organizirana

večdnevna izleta v tujino, in sicer smo uspeli izvesti zelo lep tridnevni izlet po Premužičevi stazi v Severnem Velebitu na Hrvaškem in dvodnevni izlet na tritisočak Petzcek v nacionalnem parku Visoke ture v Avstriji. O večini izletov, ki so bili izvedeni, je na spletni strani PD Šoštanj <https://pd-sostanj.org> objavljeno kratko poročilo izleta s fotografijami, za kar se zahvaljujemo tudi našim udeležencem izletov, ki prispevajo te opise in fotografije. Poleg plana društvenih izletov smo uspeli vodniki sodelovati na vseh akcijah upokojevske sekcije in na vseh izletih PS vrtca in OŠ, kadar smo bili pozvani, da rabijo pomoč planinskega vodnika. Poleg vsega vodniškega dela smo člani odseka pridno pridobivali tudi nova znanja, in sicer so se

TABOR MLADIH PLANINCEV SORIŠKA PLANINA

Za nami je že 39. tabor mladih planincev v okviru SMDO, skupaj so taborili mladi iz PD Rečica ob Savinji, PD Tabor, PD Ljubno ob Savinji, PD Velenje in PD Šoštanj. Na taboru je bilo prisotnih 58 udeležencev in 21 članov vodstva tabora. Naša izmena je trajala od sobote, 17. 8., do sobote, 24. 8. 2024. Po desetih letih smo se ponovno vrnili na Soriško planino. Soriška planina leži na obrobju Julijskih Alp, v Občini Železniki, na nadmorski

višini okrog 1280 m. Iz tabora smo se v dveh različnih starostnih skupinah podajali, po zmožnostih mladih planincev, na različne planinske ture. Izbirali smo med hribi, kot so Dravh, Lajnar, Možic, Slatnik, Tonderškofel in Erbelc za mlajšo skupino, za starejšo skupino pa Altemaver (Ratitovec), Črna prst in Porezen. Na vseh pohodih smo spoznavali tudi ostaline iz obdobja prve svetovne vojne, ki so še danes dobro ohranjene in so bile del

Rupnikove linije. Pod platneno streho smo v teh dneh preživeli prijetne trenutke v medsebojnem druženju, srečali nove prijatelje, se učili planinskih veščin, se veliko igrali in zabavali, ob večerih pa družili ob tabornem ognju. V taboru ni manjkalo športnih in družabnih iger, kopanja v bazenu v Železnikih, obiska adrenalinskega parka v Starem Vrhu in plezanja na plezalni steni v OŠ Železniki. Obiskala nas je tudi animatorka Nina, ki

rednega izpopolnjevanja za vodnike udeležili štirje vodniki, en vodnik se je udeležil izobraževanja za zimsko dodatno usposabljanje za 2. stopnjo, en vodnik je opravil tečaj za 2. stopnjo, ki ga bo končal v letu 2025, en vodnik pa je končal z izpitno turo tečaj za 2. stopnjo. Naš inštruktor planinske vzgoje pa je uspešno deloval na več akcijah VK PZS kot inštruktor na tečajih za planinske vodnike. Načelnik VO je sodeloval na sejah UO PD Šoštanj in se novembra udeležil tudi zбора VO PZS na Igu pri Ljubljani.

Kot zelo uspešno pa lahko štejemo tudi dejstvo, da smo se z vseh izletov vrnili domov vsi nepoškodovani in zdravi.

Skupaj smo v letu 2024 opravili 1842 ur prostovoljnega dela, za kar

se vodnikom iskreno zahvaljujem.

Matej Kortnik
načelnik vodniškega odseka

30 LET VODNIŠKEGA ODSEKA

Decembra 1994 je potekala **ustanovna seja vodniškega odseka Planinskega društva Šoštanj (VO)**. Natančen datum ni znan, saj se ni ohranil zapisnik ustanovne seje, prav tako pa ni natančno znano, kateri planinski vodniki so bili na ustanovni seji prisotni. V društvu je takrat aktivno sodelovalo 6 planinskih vodnikov, in sicer **Andrej Tamše, Vinko Pejovnik, Evgen Drvarič, Maksimiljan Korošec, Bojan Rotovnik in Matej Kortnik**. Nekateri lažje izlete v bližnji okolici pa so pomagali takrat voditi še bolj izkušeni planinci brez vodniške izobrazbe, kot so Ivan Fece, Štefka Likeb in drugi. Bilo pa je v društvu tudi še nekaj vodnikov, ki pa niso bili aktivni.

S prve seje VO se je ohranil prvi plan 22 izletov za leto 1995, ki smo ga pripravili vodniki, in pa sklep, da je načelnik VO Matej Kortnik.

Seveda pa se organizirani izleti v Planinskem društvu Šoštanj in pa delovanje planinskih vodnikov v društvu nista začela z ustanovitvijo VO. Ustanovitev odseka je bila posledica teh izkušenj pri delovanju planinskih vodnikov v društvu in pa želja, da naše delo nadgradimo, izboljšamo, da v svoje vrste privabimo več izkušenih planincev, ki

bi želeli pridobiti dodatno znanje za vodenje izletov z udeležbo na tečajih za vodnike PZS in bi tako pomagali društvu pri tej osnovni dejavnosti.

Kar nekaj informacij o prvih organiziranih izletih v društvu v 50 letih preteklega stoletja in o prvih izobraževanjih vodnikov najdemo v našem zborniku urednice Zinke Moškon Planinsko društvo Šoštanj 90 let. Za več informacij o zgodovini teh izletov in pa o vseh vodnikih, ki so se udeležili izobraževanj za planinske vodnike v drugi polovici 20. stoletja, pa

bomo morali še pošteno pobrskati po vseh dostopnih podatkih in pri naših članih, ki še nosijo spomin na te pretekle dogodke.

Kako je potekalo delo v prvem letu ustanovitve VO, lahko preberemo v Planinskem popotniku št. 4 iz decembra 1995, kjer je objavljeno kar nekaj člankov udeležencev izletov. Potopisni članki naših članov v društvenem časopisu Planinskem popotniku v vseh teh 33 številkah in kasneje na naši društveni spletni strani so tudi bogato izročilo vsega našega dela in vseh doživetij, ki smo jih

doživeli ob našem odkrivanju tega krasnega gorskega sveta, za kar smo v VO avtorjem zapisov posebej hvaležni. V poročilu načelnika odseka je navedene nekaj statistike o izvedenih izletih in še nekaj o organizacijskem delu v odseku, kot je registracija vodnikov pri PZS, ki se je takrat uvedla, pa o pričetku pisanja poročil o izletih in še o izobraževanjih vodnikov. Prvo leto delovanja smo sklenili kot uspešno. Nazaj k vodniškemu delu smo uspeli uspešno povabiti tudi **Danila in Alenka Čebul**, tako da smo se takoj številčno okrepili in nas je bilo konec leta 1995 že osem aktivnih vodnikov.

Delo v odseku do konca leta 2004 – prvih 10 let

Kakor smelo smo si zastavili delo v letu 1994 in ga izvedli v letu 1995, smo tako nadaljevali celo desetletje. Vsako leto smo se sestajali na dveh sejah odseka, da smo predebatirali, kako nam gre vodenje izletov, kaj potrebujemo od opreme ali ostalih sredstev za naše boljše delo, o povezovanju z odseki drugih PD, in vsakič znova konec leta izdelali nov plan izletov za naslednje leto. Te seje pa smo vedno izkoristili tudi za druženje, kar je še krepilo naše prijateljske vezi. V tem prvem desetletju smo se izmenjali trije načelniki odseka. Do konca leta 1997 je odsek vodil Matej Kortnik, od takrat do konca leta 2002 Martina Pečnik in nato do konca leta 2008 Jure Drev. V tem času se je v našem društvu zgodilo kar veliko stvari. V letu 1995 smo prvič izdali društveno glasilo Planinski popotnik, pri tem smo bili seveda vodniki oziroma del nas aktivno vpeti v nastanek tega glasila in pa seveda vsi ostali člani mladinskega odseka (MO), v okviru katerega je glasilo nastalo. Planinski popotnik je bil za nas vedno pomemben medij, preko katerega smo sporočali članom o naših načrtovanih izletih, v noticah, člankih in fotografijah pa tudi, kako smo se imeli, kaj vse smo doživeli, videli. Ko omenjam MO, je potrebno poudariti, da je s svojim delom leta 1995 MO pričel ponovno delovati v našem

društvu in da smo že leta 1996 vodniki pomagali voditi kar nekaj izletov planinskih skupin (PS) na OŠ. To sodelovanje se je potem ohranilo skozi vsa ta leta. Nastajale so še nove PS na obeh šolah in na podružnični šoli v Topolšici, pa v vrtcu. Od samega začetka je v MO delovala študentska PS, kasneje je začela delovati še dijaška PS, tako da smo vodniki pomagali voditi kar lepo število izletov, poleg društvenih. Prav tako so se v tem obdobju začeli tabori mladih planincev. Prvi je potekal leta 1997 v Koprivni na Koroškem in tako so se potem skoraj vsako leto do danes vrstili ti tabori v različnih oblikah in sodelovanjih z ostalimi društvu. Pri skoraj vseh smo bili zraven tudi vodniki, ki smo nudili pomoč pri izvajanju izletov in tur, pa tudi pri drugih opravilih na taboru. 17. 5. 1997 smo zaradi lažjega organizacijskega dela na seji VO sprejeli pravila VO, ki jih je 7. 6. potrdil še upravni odbor društva. Pravila smo leta 2004 uskladili s pravili vodniške komisije (VK) pri PZS. Leta 1996 smo izdelali nov društveni plakat, preko katerega smo oglaševali naše izlete. Leta 1996 smo v društvu opravili prve nakupe tehnične opreme, ki smo jo rabili pri izvajanju izletov.

23. 7. 1995 smo se prvič po dolгих letih obstoja društva podali v tujino, in sicer na Koralpe v Avstriji, kjer smo osvojili Grosser Speikkogel (2.140 m) in ostale vršace v pogorju. 3. 8. 1996 smo

prvič v zgodovini društva opravili izlet na vrh, višji od Triglava, in sicer smo se povzpeli na 3.096 m visok Mali Ankogel v Avstriji. Osvajanje tritisočakov v tujini smo nadaljevali tudi v naslednjih letih, in sicer smo leta 1997 osvojili skupaj s planinci iz Braslovč Tofano di Rozes (3.225 m) v Italiji, leta 2003 pa Säuleck (3.086 m) v Avstriji. 26. 7. 1998 se je zaključil 1. študentski tabor, ki je potekal v Visokih Tatrah na Slovaškem in je bil prvi organiziran tabor PD Šoštanj v tujini po osamosvojitvi Slovenije. Vodil ga je naš vodnik Bojan Rotovnik. 5. 3. 2000 je izšla zloženska po Trški poti, ki smo jo pripravili v VO. V letu 2000 smo za Planinski popotnik prvič pripravili tudi opise izletov. 8.-9. 4. 2000 smo opravili zimski vzpon na Ojstrico, kar je bil prvi tak zahteven zimski vzpon v društvu po dolгих letih. 9. 12. 2000 pa smo se prvič skupaj sestali vodniki na srečanju šaleških vodnikov na Paškem Kozjaku v organizaciji VO PD Velenje. Srečanje je nastalo na podlagi sodelovanja med VO PD Velenje in Šoštanj, ki sta ga vzpostavila naša načelnika odsekov Martina Pečnik (PD Šoštanj) in Franc Maršnjak (PD Velenje). Srečanje je bilo tudi lokalna iztočnica za združevanje vodnikov znotraj PZS, ki ga dotlej ni bilo, in vodniki smo si takrat zelo želeli, da bi se znotraj PZS ustanovila vodniška komisija, kar se je kasneje leta 2002 tudi zgodilo. Srečanja so v

nadaljnjih letih redno potekala v organizaciji različnih PD s področja Šaleške doline. Ena od posledic teh srečanj je bila tudi organizacija skupne akcije Varno v gore v Logarsko dolino, ki smo jo prvič izvedli v letu 2002. To leto je bilo z resolucijo Generalne skupščine združenih narodov leta 1998 razglašeno za mednarodno leto gora. Akcija je ostala tradicionalna akcija šaleških PD. 30. 9. 2001 smo ob občinskem prazniku prvič izvedli pohod na Smrekovec, kar je tudi postala tradicionalna akcija našega društva. Leta 2001 smo začeli svoje aktivnosti oglaševati na kabelski televiziji Šoštanj, leta 2003 pa je bila postavljena tudi prva operativno funkcionalna spletna stran društva, kjer smo lahko objavljali razpise izletov, na njej pa so bili tudi vsi opisi izletov, informacije o vodnikih in drugo, kar je res olajšalo naše delo. Leta 2003 smo se prvič udeležili pohoda po Ravenski poti, ki je v letu 2004 postala nova društvena obhodnica, pohod pa tradicionalna akcija društva na praznik dneva državnosti.

Vodniki smo se ves ta čas tudi redno izobraževali ali na izpopolnjevanjih ali na tečajih za pridobitev dodatnih kompetenc za vodenje zimskih ali zahtevnih in zelo zahtevnih letnih izletov. Od leta 1995 naprej so se nam pri delu v odseku pridružili naslednji vodniki, ki so opravili tečaj za vodnike PZS: **Martina Pečnik** (1996), **Jure Drev** (1996), **Miran Hudej** (1996), **Brina Jerič** (1997), **Andreja Konovšek Jalen** (2000), **Barbara Mavser** (2001), **Milan Pogorelčnik** (2004), **Vlado Stropnik** (2004), **Igor Rezman** (2004) in **Filip Vrabič** (2004). Žal je nekaj vodnikov tudi končalo ali prekinilo z delom v odseku, in sicer Vinko Pejovnik (1997), Andrej Tamše (2000), Maksimiljan Korošec (2000), Danilo in Alenka Čebul (2002).

Delo v odseku od leta 2005 do 2014 – drugih 10 let

Odsek je bil po desetih letih delovanja v dobri kondiciji in je imel 13 vodnikov. Organizacijsko smo delovali

podobno kot prvih deset let. Dvakrat letno smo se sestajali na sejah VO, kjer smo usklajevali in načrtovali naše delo. Odsek je do konca leta 2008 vodil Jure Drev, od 2009 do konca leta 2010 Janez Kugonič, od leta 2011 do konca leta 2013 dalje Primož Grudnik. V tem obdobju smo leta 2005 začeli z organizacijo planinskih taborov za odrasle. 29. 9. 2005 se je začel prvi planinski tabor za odrasle v tujini (južna Srbija), ki ga je vodil Bojan Rotovnik. Tabori so postali tradicionalna akcija društva in v letu 2024 smo izvedli že 20. planinski tabor za odrasle. 25. 2. 2007 nam je uspelo izvesti prvi organiziran turnosmučarski izlet PD Šoštanj na Obir v Avstriji. V naslednjih letih nam je uspelo izvesti še nekaj privlačnih turnosmučarskih izletov, kot so na Zirbitzkogel (2.396 m) v Avstriji leta 2009, pa na Krajnsko Reber (1.435 m) 2012 in drugi. Leta 2007 nas je tragično zapustil naš vodnik Milan Pogorelčnik – Šili, kateremu smo kasneje v letu 2011, skupaj s sekcijo Topolšica pri PD Velenje priredili spominski zimski pohod na Smrekovec, ki je tudi postal naša tradicionalna akcija. Leta 2007 smo zadnjič izvedli naš božični pohod na Sveti Križ, ki je bil z organizacijskega vidika preveč tvegana akcija in smo jo opustili. 26.12. 2008 smo izvedli prvi pohod iz Topolšice na Sleme preko Lomeka, kar je postala naša tradicionalna akcija. Leta 2007 nam je zopet uspelo organizirati zanimiv izlet v tujino, in sicer smo osvojili več vrhov v Karnijskih Alpah: Monte Chiadenis (2.459 m), Monte Perable (2.694 m), Monte Coglians (2.780 m). V naslednjih letih smo organizirali še nekatere druge izlete v tujino, kot so Watzmann (2.713 m) leta 2011 v Nemčiji, Veliki Hafner (3.076 m) v Avstriji leta 2012, Zugspitze (2.962 m) v Nemčiji leta 2014. Zelo prijetni in dobro obiskani so bili tudi lažji izleti, ki smo jih organizirali v Kvarnerju na Hrvaškem, in sicer leta 2011 na Krk, leta 2013 na Učko in Goli otok in leta 2014 na Cres. Za leto 2014 smo v VO prvič izdelali društveni koledar, v katerem smo

lahko objavili naše akcije in tudi fotografije z aktivnosti, ki so jih prispevali naši člani. Društveni koledar je postal naša stalna decembrska edicija. Prvi urednik in še nekaj naslednjih let je bil takratni načelnik VO Primož Grudnik. Tudi v tem desetletju smo poleg vodenja društvenih izletov aktivno pomagali na vseh društvenih akcijah, kjer je bila potrebna pomoč pri vodenju izletov. Predvsem je ta pomoč potekala v MO, pomagali pa smo tudi pri vodenju izletov na športnih dnevih na OŠ, na taborih družinske sekcije Zlatorog, izletih sekcije Gaberke in drugo. Redno smo se udeleževali tudi izobraževanj, pridobivali pa smo tudi nove člane, ki so se udeležili osnovnega tečaja za vodnike PZS.

Od leta 2005 do leta 2014 so se nam pridružili **Janez Kugonič** (2005), **Jure Grudnik** (2005), **Andrej Veternik** (2007), **Primož Grudnik** (2009), **Tina Čebul** (2009), **Valentina Uran** (2009; prej je delovala v PD Zagorje ob Savi), **Zvone Koželjnik** (prej je deloval v PD Velenje, sekcija komunala), **Tjaša Ostervuh** (2013), **Tjaša Konovšek** (2013), **Marko Borovnik** (2014) in **Roman Branc** (2014). Žal je nekaj vodnikov tudi končalo ali prekinilo z delom v odseku, in sicer Brina Jerič (2005), Milan Pogorelčnik (2007), Barbara Mavsar (2008) in Martina Pečnik (2010).

Delo v odseku od leta 2015 do 2024 – tretjih 10 let

Odsek je bil po dvajsetih letih delovanja v zelo dobri kondiciji in je imel 19 aktivnih vodnikov. Organizacijsko smo delovali podobno kot prvih dvajset let. Dvakrat letno smo se sestajali na sejah VO, kjer smo usklajevali in načrtovali naše delo. Odsek je do začetka leta 2019 vodil Primož Grudnik, od 2019 do začetka leta 2023 Janez Kugonič, od takrat dalje Matej Kortnik. Če smo se od začetka delovanja sramežljivo spogledovali s tujino, smo sedaj postali že kar suvereni v organizaciji izletov na Hrvaško: Lička Plješevica (1.657 m) – 2017, Čičarija – Žbevnica (1.014 m) –

2018, Papuk (953 m) – 2019, Velika Kapela (1.534 m) in pot Kuša in krša – 2019, Dinara oz. Sinjal (1.831 m) – 2021, Sisol (835 m) in Plominjska gora – 2022, Vincekov pohod – 2023, Sljeme (1.033 m) – 2023, Premužičeva staza, Velebit – 2024 in Strahinjščica (846 m) – 2024; v Italijo: Montaž (2.753 m) – 2015, Wilde Kreuzspitze (3.135 m) – 2018, Pot stoletnice in Trbiška in Krniška špica (2.368 m) – 2020, Breški Jalovec (1.613 m) in Brinica (1.636 m) – 2022; v Avstrijo: Ziljske Alpe – 2016, Krške Alpe – 2020 in Petzeck (3.283 m) – 2024; v Švico: Schwartzhorn (3.146 m), Jorihorn (2.845 m) – 2019. Poleg vseh teh izletov pa je seveda vsako leto, razen leta 2020, v tujini organiziran tudi tabor odraslih planincev, ti so navedeni v posebni tabeli. V tem obdobju smo od sramežljivega spogledovanja z brezpotji opravili veliko lepih vzponov po nemarkiranih poteh: Logarska dolina – Matkovo okno – 2016, Raduha (2.062 m) po gamsjih sledeh – 2017, Zelenica 2018, Škednjovec (2.309 m), Mali (2.132 m) in Veliki Draški vrh (2.243 m) in Viševnik (2.050 m) – 2019, Kalška gora (2.047 m) – 2019, Tolminski Kuk (2.085 m) – 2020, Ljubelščica (1.704 m) – 2021. Pri vseh teh turah je sodeloval Primož Grudnik, ki ima tudi edini trenutno kompetence za vodenje tur te težavnosti. V svojih

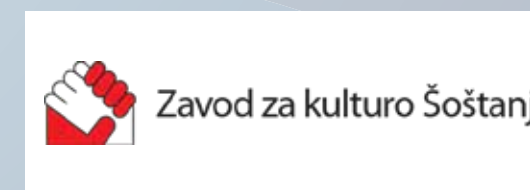
vrstah pa imamo zagotovo še veliko tehnično spretnih vodnikov, ki že imajo dovolj izkušenj in bodo zagotovili naslednjih letih pridobili preko dodatnih izobraževanj tudi kompetence za vodenje teh izletov. Ne moremo pa seveda v tem obdobju mimo epidemije Covida 2019, ki nam je v letu 2020 in 2021 kar zagrenila organizacijo naših izletov. Kljub temu moramo biti hvaležni, da nam je uspelo v teh dveh letih izpeljati obakrat tabora odraslih planincev, in sicer v letu 2020, edinkrat v Sloveniji, po poti Julijana, ki smo jo prehodili med Klužami in Soriško planino, in v letu 2021 v južni Albaniji in severni Grčiji, kjer nam je uspelo osvojiti najvišji vrh Olimpa, 2.917 m visok Mitikas. Tudi v tem desetletju smo poleg vodenja društvenih izletov aktivno pomagali na vseh društvenih akcijah, kjer je bila potrebna pomoč pri vodenju izletov. Predvsem je ta pomoč potekala v MO, na taborih družinske sekcije Zlatorog, na izletih sekcije Gaberke in od leta 2023 naprej tudi v upokojenski sekciji, ki jo vodi naš vodnik Vlado Stropnik. Redno smo se udeleževali tudi izobraževanj, pridobivali pa smo tudi nove člane, ki so se udeležili osnovnega tečaja za vodnike PZS.

Od leta 2015 do leta 2024 so se nam pridružili **Monika Tajnik** (2017),

Anja Lampret (2018), **Igor Kučič** (2022), **Romana Slemenšek** (2022), **Teja Plešnik** (2024, prej je delovala v PD Vinska Gora) in zopet je postal aktiven **Danilo Čebul** (2024). Nekaj vodnikov je tudi končalo ali prekinilo z delom v odseku, in sicer Tjaša Konovšek (2016), Miran Hudej (2018), Tjaša Ostervuh (2019) in Evgen Drvarič (2019).

Kaj reči ob 30 uspešnih letih delovanja vodniškega odseka, katerega namen ustanovitve je bil vsekakor izpolnjen? Izvedbo izletov, tur, pohodov in taborov planincev smo dvignili na nivo, ki ga bomo tudi sami težko dohajali. Čestitke vsem vodnikom za vse opravljeno delo, požrtvovalnost, predanost in odrekanje ter namenjanje svojega časa za varno izpeljavo vseh izletov v ta čudoviti gorski svet, ki ga imamo tako radi. In seveda smo tudi hvaležni, da smo lahko bili priča temu lepemu času, hvaležni udeležencem, ki so nam zaupali vodenje, hvaležni za vsa prijateljstva in temu, da smo se vsi vrnili domov brez večjih poškodb in nezgod.

Matej Kortnik
načelnik vodniškega odseka

MARKACIJSKI ODSEK

Za nami je eno dokaj mirno leto. Vremenske ujme so prizanesle zahodnemu delu Šaleške doline, kjer se nahaja večina planinskih poti, ki jih vzdržujemo. Posledično smo imeli zaradi tega manj dela kot prejšnja leta. Osredotočili smo se predvsem na redno vzdrževanje poti, kar so opravili skrbniki poti sami. Seveda smo organizirali kar nekaj skupnih delovnih akcij, na primer urejanje okolice Pustega gradu v mesecu juniju, potem postavitve drogov in vijačenje novih usmerjevalnih

tabel na območju mesta Šoštanj in Metleč, predstavitev dela Trške poti z asfaltne ceste na vzporedno gozdno vlako na relaciji Pusti grad-sedlo Križnik na vrhu Lokovice.

Delovne akcije so se izvajale tudi na področju Savinjskih Alp, kjer v zadnjih letih tudi vzdržujemo nekaj poti. Šlo je predvsem za markiranje, popravilo drogov in montažo novih usmerjevalnih tabel.

Navedenih je samo nekaj utrinkov z najpomembnejših delovnih akcij. Seveda je bilo

opravljenih del še veliko več. Vse podrobnosti o tem so razvidne v razpredelnici, priloženi temu prispevku.

Spoštovani markacisti in drugi člani društva, ki ste prihajali na delovne akcije, hvala za vaš prispevek k urejenosti naših planinskih poti in seveda prisrčno vabljeni, da nadaljujete to lepo dejavnost tudi v letošnjem letu.

Vlado Stropnik
načelnik markacijskega odseka

Preglednica aktivnosti markacijskega odseka PD Šoštanj v letu 2024

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
27.01.24	Sestanek oz. srečanje	Zbor markacistov Savinjskega MDO PD v Andražu	3
02.03.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Grebenšek - Sleme	1
03.03.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Šoštanj - Pusti grad	1
04.03.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Grebenšek - Smrekovec	2
09.03.24	Delovna akcija na pl. poteh	Redna mesečna del. akcija (Florjan, Bele Vode in Šentvid)	9
02.04.24	Ogled pl. poti	Pregled Ravenske poti	1
06.04.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Šoštanj - Gora Oljka	2
06.04.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Topolšica - Lomek	2
06.04.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Zavodnje - Sleme in Zavodnje - Bele Vode	1
06.04.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Redno vzdrževanje Ravenske poti (obnova markacij in popravilo ograde)	1
07.04.24	Ogled pl. poti	Pregled Trške poti okoli Šoštanja (južni del)	2
09.04.24	Ogled pl. poti	Pregled Trške poti okoli Šoštanja (severni del)	1
10.04.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Šoštanj - Forthenek	1
11.04.24	Sestanek oz. srečanje	Redni letni sestanek markacijskega odseka PD Šoštanj	15
13.04.24	Delovna akcija na pl. poteh	Redna mesečna del. akcija (Topolšica - Lom - Bank)	4

Datum	Vrsta aktivnosti	Naziv aktivnosti	Št. udeležencev
20.04.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Čistilna akcija Občine Šoštanj - pobiranje odpadkov na Trški poti okoli Šoštanja	3
27.04.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Grebenšek - Sleme po končanih delih v gozdu	1
12.05.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Izdelava in montaža pomožne smerne table na Trški poti	1
29.05.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Izdelava in montaža pomožne smerne table na pl. poti iz Topolšice na Lomek	1
29.05.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Redno vzdrževanje Ravenske poti (spomladansko čiščenje zaraščenosti)	1
03.06.24	Urejanje dokumentacije	Priprava zasnove 18 novih usmerjevalnih tabel	1
04.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Redno vzdrževanje poti XIV. divizije (Razpodovnik - Turk)	1
06.06.24	Delovna akcija na pl. poteh	Redna mesečna del. akcija (okolica Pustega gradu)	9
11.06.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Mostnar - Šmihel	2
14.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Redno vzdrževanje poti XIV. divizije (Bank - Turk)	1
15.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Popravilo ograde na Ravenski poti (pod Apatom)	1
17.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja (južni del) - košnja trave	1
18.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Redno vzdrževanje pl. poti Šoštanj - Smrekovec (Puharski most - Honec)	2
20.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Čistilna akcija Ravenske poti	2
22.06.24	Delovna akcija na pl. poteh	Delovna akcija na pl. poteh na Korošici (pregled in montaža usmerjevalnih tabel)	7
25.06.24	Urejanje dokumentacije	Vnos podatkov v PlanGIS, modul Markacisti	1
27.06.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Trška pot okoli Šoštanja (južni del) - košnja trave	1
06.07.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Rogovilc - Robanov kot - Ojstrica - Korošica	2
07.07.24	Ogled pl. poti	Pregled pl. poti Korošica - Škarje - Planjava	2
06.08.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Ravenska pot (obnova markacij od Abidnika do Kešpana)	1
30.08.24	Delovna akcija na pl. poteh	Delovna akcija na pl. poteh v Šoštanju in okolici (postavitve drogov in tabel)	8
12.09.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Redno vzdrževanje Trške poti (košnja)	1
25.09.24	Ogled pl. poti	Ogled trase za predstavitev odseka pl. poti od Pustega gradu do Križnika	3
27.09.24	Urejanje dokumentacije	Urejanje dokumentacije (vloga za KPP za spremembo pl. poti ter vnos podatkov v PlanGIS)	1
01.10.24	Delovna akcija na pl. poteh	Urejanje pl. poti pod Smrekovcem (obnova markacij ter čiščenje brvi od zaraščenosti)	3
01.10.24	Delovna akcija na pl. poteh	Prestavitev odseka Trške poti okoli Šoštanja (od Pustega gradu do Križnika) - 1. dan	8
05.10.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Čiščenje Trške poti okoli Šoštanja	2
08.10.24	Delovna akcija na pl. poteh	Prestavitev odseka Trške poti okoli Šoštanja (od Pustega gradu do Križnika) - 2. dan	7
10.10.24	Redno vzdrževanje pl. poti	Odstranitev podrtih dreves na Ravenski poti (Tenik)	1
26.10.24	Delovna akcija na pl. poteh	Prestavitev droga s smernimi tablam	4
26.10.24	Delovna akcija na pl. poteh	Lepljenje markacij ter ogled poti	2
25.11.24	Delovna akcija na pl. poteh	Ponovna postavitve stebra za usmerjevalne table pri Mostnarju	3
22.12.24	Urejanje dokumentacije	Vnos podatkov o pregledih pl. poti, aktivnostih rednega vzdrževanja ter delovnih akcij v modul Markacisti. Priprava poročil za financiranje stroškov vzdrževanja pl. poti.	1
22.12.24	Ostalo	Koordiniranje dela markacijskega odseka PD Šoštanj v letu 2024	1

Preglednica opravljenega prostovoljnega dela (po vrsti dela) v okviru aktivnosti markacijskega odseka od 2021 do 2024:

Vrsta opravljenega dela	2021		2022		2023		2024	
Priprava na aktivnost	58:00	11,4%	33:00	3,6%	45:00	4,8%	21:00	3,3%
Prevozi v okviru aktivnosti oz. čas na poti	77:00	15,1%	197:00	21,6%	172:00	18,4%	111:30	17,7%
Urejanje dokumentacije	26:00	5,1%	43:00	4,7%	82:00	8,8%	45:00	7,1%
Dogovarjanja z lastniki zemljišč	22:00	4,3%	26:00	2,8%	12:00	1,3%	1:00	0,2%
Ogled poti	55:00	10,8%	59:30	6,5%	133:30	14,5%	120:30	19,1%
Markiranje (nove markacije, obnova)	42:00	8,3%	142:30	15,6%	115:00	12,3%	21:30	3,4%
Rezanje grmovja in vej (odstranjevanje zaraščenost)	15:00	2,9%	33:00	3,6%	86:00	9,2%	40:30	6,4%
Delo z motorno žago	10:00	2,0%	9:00	1,0%	20:30	2,2%	13:00	2,1%
Košnja trave	0:00	0,0%	5:00	0,5%	21:00	2,2%	14:30	2,3%
Odstranjevanje podrtih dreves	0:30	0,1%	1:00	0,1%	9:00	1,0%	16:00	2,5%
Pobiranje odpadkov	6:00	1,2%	0:00	0,0%	17:00	1,8%	39:00	6,2%
Postavitev drogov (kovinski)	12:30	2,5%	0:00	0,0%	48:30	5,2%	14:00	2,2%

Vrsta opravljenega dela	2021		2022		2023		2024	
Postavitev drogov (lesenih)	11:30	2,3%	55:30	6,1%	22:00	2,4%	18:30	2,9%
Montaža oz. zamenjava usmerjevalnih tabel	1:30	0,3%	11:10	1,2%	17:00	1,8%	40:30	6,4%
Montaža oz. zamenjava pom. smernih tabel oz. tabel obhodnic	1:00	0,2%	0:00	0,0%	0:00	0,0%	2:30	0,4%
Montaža oz. zamenjava opozorilnih in informativnih tabel	0:00	0,0%	0:00	0,0%	1:00	0,1%	0:00	0,0%
Montaža oz. zamenjava skrinjice za vpisne knjige	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Montaža oz. zamenjava žiga	0:00	0,0%	5:00	0,5%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Zamenjava vpisne knjige	22:00	4,3%	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Nadelava oz. popravilo steze oz. bočne opore	40:30	8,0%	29:30	3,2%	12:00	1,3%	19:00	3,0%
Nadelava oz. popravilo stopnic	4:00	0,8%	10:00	1,1%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Urejanje odvodnjavanja na poti	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Postavitev oz. popravilo prehoda čez ograjo pašnika	13:00	2,6%	0:00	0,0%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Postavitev oz. popravilo ograje	18:00	3,5%	26:00	2,8%	13:00	1,4%	2:00	0,3%
Postavitev oz. popravilo brvi čez vodotok	0:00	0,0%	4:00	0,4%	2:00	0,2%	0:00	0,0%
Postavitev oz. popravilo klopi	0:00	0,0%	0:00	0,0%	7:00	0,7%	0:00	0,0%
Postavitev oz. popravilo razgledne table oz. roža vrhov	0:00	0,0%	1:00	0,1%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Prenosi tovorov	0:00	0,0%	11:00	1,2%	0:00	0,0%	0:00	0,0%
Urejanje tehnične opreme (skladišče)	0:00	0,0%	0:00	0,0%	4:00	0,4%	0:00	0,0%
Ostalo	29:00	5,7%	17:30	1,9%	0:00	0,0%	44:30	7,1%
Usposabljanja, izpopolnjevanja in predavanja	16:00	3,1%	88:00	9,6%	0:00	0,0%	16:00	2,5%
Organizacijske aktivnosti (sestanki, srečanja markacistov, ...)	28:00	5,5%	105:00	11,5%	93:30	10,0%	30:00	4,8%
SKUPAJ h	508:30	100,0%	912:40	100,0%	935:00	100,0%	630:30	100,0%

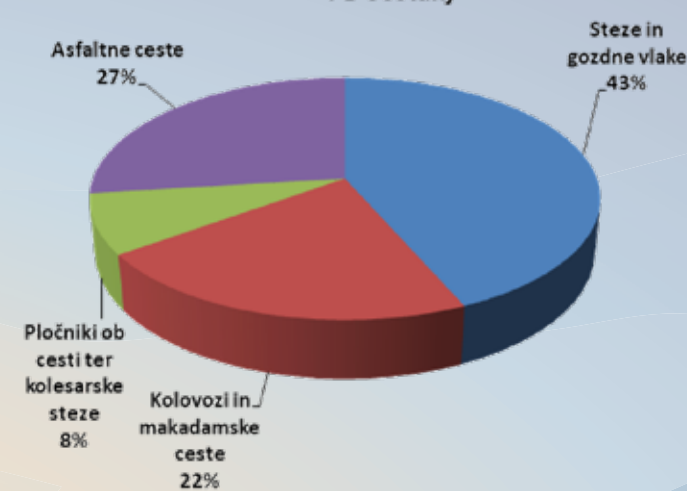
Na aktivnostih markacijskega odseka so v letu 2024 sodelovali (razvrščeni po abecedi): Čepelnik Darko, Drev Jurij, Goličnik Jože, Gorjanc Janez, Grudnik Jure, Grudnik Milan, Grudnik Primož, Jelen Jasmina, Klobučar Zvonko, Koželjnik Kaja, Kugonič Janez, Laure Peter, Milešič Š. Marko, Rotovnik Bojan, Semprimožnik Alojzija, Stropnik Ivo, Stropnik Vlado, Tajnik Mitja, Tovornik Lučka, Urbanc Franc in Vrabič Filip (21).

Seznam markacistov PD Šoštanj (stanje na dan 31. 12. 2024):

Zap. št.	Ime in priimek	Kategorija	Veljavnost licence	Zap. št.	Ime in priimek	Kategorija	Veljavnost licence
1.	Vinko Pejovnik	B	/	13.	Zvonko Klobučar	A	2024
2.	Peter Laure	B	2026	14.	Bojan Rotovnik	B*	2029
3.	Darko Čepelnik	B	2025	15.	Alojzija Semprimožnik	A	2027
4.	Jurij Drev	B	2025	16.	Marko Milešič Šerdoner	A	2027
5.	Janez Gorjanc	B	2025	17.	Ivan Stropnik	A	2027
6.	Primož Grudnik	B	2025	18.	Kaja Koželjnik	A	2027
7.	Janez Kugonič	B	2025	19.	Mitja Tajnik	A	2028
8.	Vlado Stropnik	B	2026	20.	Jasmina Jelen	A	2028
9.	Franja Zajšek (Vačovnik)	B	/	21.	Natalija Szabo	A	2028
10.	Filip Vrabič	B	2025	22.	Goličnik Jože	A	2029
11.	Franc Urbanc	B	2027	23.	Hoheger Aleš	A	2029
12.	Milan Grudnik	B*	2029				

* pripravnik

Vrste podlag planinskih poti PD Šoštanj

Steze in gozdne vlake	46.795 m
Kolovozi in makadamske ceste	23.288 m
Pločniki ob cesti ter kolesarske steze	8.625 m
Asfaltne ceste	29.048 m
Skupaj	107.756 m

Poročilo pripravil Bojan Rotovnik.

ODSEK ZA VARSTVO GORSKE NARAVE

V aktivnostih odseka smo skozi leto delovali samo trije varuhi gorske narave (Lučka Tovornik, Alojzija Semprimožnik in jaz). S predlogoma o izvedbi planinskega večera se je oglasila Suzana Podvinšek, a se zaenkrat to ni realiziralo. Decembra 2023 in nato februarja 2024 smo se sicer na sestankih dogovorili o letošnjih aktivnostih in participaciji vsakega od nas na posameznih dogodkih PD Šoštanj (sploh našega odseka), Savinjskega meddruštvenega odbora PD in na ravni celotne PZS (tako v okviru odsekov VGN, KVGNG kot nasploh), a sem mnenja, da nismo izpolnili zavez, saj vse temelji zgolj na dveh ali treh osebah.

18. januarja je v Naravovarstveni zvezi Smrekovec, katere član je tudi naše društvo, prišlo tekom skupščine do kadrovske spremembe za obdobje 2024-26 znotraj mandata 2022-26 oz. imenovanja nove predsednice, Klavdije Šeruga iz PD Velenje, in novega člana upravnega odbora iz PD Šoštanj (jaz), obenem pa so se zahvalili za opravljeno delo dotedanijima članoma, predsedniku Juretu Grudniku in članu upravnega odbora Bojanu Rotovniku.

V okviru Komisije za varstvo gorske narave (KVGNG) in tečaja za varuhe gorske narave so februarja in marca ob torkih potekale spletne predstavitve tematik z naravovarstvenega področja, s čimer sem s posredovanjem do dostopa po e-pošti na ta spletni

seminar (webinar) opomnil nekatere člane našega društva. Občasno posredujem nekaterim članom društva tudi spletno povezavo do zanimivih naravovarstvenih dokumentarnih oddaj, saj z opozarjanjem na krhkost različnih biotopov pri nas in v svetu širim zavedanje o vplivu človekove dejavnosti na okolje in kaj lahko storimo sami pri ohranjanju narave.

Ob Dnevu gozdov sem se 20. marca na Ljubnem ob Savinji udeležil kakovostnega predavanja o redkih in ogroženih pticah naših gora (Skriti opazovalci naših poti), kjer nam je Tomaž Mihelič (varstveni ornitolog DOPPS) predočil, kako obiskovalci gora vplivamo nanje in kako pripomoči, da jih ohranimo (varne cone, prepoved gibanja v času gnezdenja). Zbora odsekov VGN PZS pa sem se letos udeležil na Kopah 23. 3. 2024, kjer je za svoje dolgoletno naravovarstveno delovanje zaslužen prejel visoko priznanje PZS (diplomo dr. Angele Piskernik) Jože Melanšek, dolgoletni predsednik NZ Smrekovec. Pohoda gorskih stražarjev in varuhov "Po nagelj na Goro Oljko" sta se že v začetku marca udeležili Alojzija in Lučka, na aprilskem zboru načelnikov odsekov VGN SMDO PD v Celju pa sem prejel naročene našitke VGN za aktivne varuhe našega odseka.

20. 4. 2024 smo se v okviru čistilne akcije Občine Šoštanj zelo intenzivno čiščenja lotili tudi člani

PD Šoštanj. V naši skupini smo Jure G., Bojan R., Mitja T. in jaz odstranjevali smeti, največ ob in v Bečovnici, na različnih koncih mesta so sodelovali še nekateri člani. V počastitev Evropskega dneva parkov in razglasitvi Regijskega parka Pohorje sem se 25. maja na Rogli udeležil dogodka Dan za Pohorje, ki je potekal med Roglo in Lovrenškimi jezери v organizaciji Društva narava Pohorja in odborov VGN MDO PD Koroške, Podravja in Savinjske. Vesel sem bil ustanovitve četrtega regijskega parka pri nas, ki so mu botrovale Vlada RS ter občine Zreče, Vitanje, Mislinja, Lovrenc na Pohorju, Ruše in Slovenska Bistrica z namenom ohraniti naravno podobo Pohorja za prihodnje rodove. Omejitve se nanašajo predvsem na nove gradnje in izvajanje dejavnosti, ki v park ne sodijo. Skeli nepridružitve Ribnice na Pohorju, vprašujoče se oziram tudi proti Mariboru in Slovenj Gradcu.

Junijski naravovarstveni pohod (Menina planina) se je zaradi bolezni strokovnega vodje prestavil v leto 2025, nekaj se jih je na predvideni dan z Lojzko vseeno odpravilo tja zasebno. Čiščenje Ravenske poti pa sva 20. junija izvedla s predsednico NZ Smrekovec in podporno članico našega društva, Klavdijo Šeruga. Pozitivno je, da smeti ni bilo veliko, gozdnih sadežev ob poti pa dovolj za oba. 2. 7. 2024 smo se člani UO NZ Smrekovec sešli na 1. seji v novi zasedbi (iz PD Šoštanj sva to Matej Kortnik in jaz), 27. julija pa sva se z Mitjem Tajnikom udeležila druženja varuhov, gorskih stražarjev in podobno mislečih ter pohoda na Travniki oz. Komen v organizaciji odbora VGN Savinjskega MDO PD. Tudi na septembrski 2. seji UO NZ Smrekovec smo se pogovarjali o bližajoči se 20-letnici zveze prihodnje leto in izgledu zbornika ob tej priložnosti.

29. septembra sem v lepem vremenu izpeljal (ob pomoči obeh voznikov, Vladke in Andreja) prleški izlet v Ormoške lagune, ki smo jih z ornitologom DOPPS dobro spoznali, prav tako Ormoško jezero

in tamkajšnji živelj. Vseskozi je bil z nami 10. član odprave, predsednik PD Maks Meško Ormož, Marjan Kukovec, s katerim smo se sprehodili po delu Ormoške planinske poti in naužili prleških kulinarčnih dobrot. Osvojili smo tudi »prleški Triglav«, 330 m visok Litmerk oz. Kogl. 5. oktobra sva se z Lučko dodobra utrudila pri 12-urnem čiščenju Trške poti, naslednji dan sva se z Borutom Zajcem odpeljala na 5 zbirnih točk in pobrala vreče s smetmi, čistilno akcijo pa sva z Lučko 9. oktobra le zaključila po zmernih 3 urah. Izplen

čiščenja Trške poti je zgovoren (12 vreč smeti). Opozarjam na veliko količino smeti, ki jih vseprek odlaga preveč neodgovornih nemarnežev, čistimo pa le redki. Žal le redki tudi na čistilnih akcijah. Sredi oktobra se je Matej udeležil še 3. seje UO NZ Smrekovec v zvezi s snovanjem zbornika ob 20-letnici zveze. Decembra sem se po telefonu slišal z večino članic našega odseka, dogovorjen je sestanek februarja 2025, ko se bomo natančneje dogovorili o aktivnostih odseka in posamičnih zadolžitvah.

V letu 2025 namerava naš odsek skrbeti za čistejšo okolje na naših poteh, ozaveščati in vas povabiti na naravovarstvena izleta s strokovnim vodenjem (junija ponovno na Menino planino, konec avgusta pa v Krajinski park Ljubljansko barje in na Koliščarski dan), odzivni pa bomo na ostale naravovarstvene pobude, dogodke in težave.

Marko Milešič Šerdoner
načelnik odseka za varstvo
gorske narave

GOSPODARJENJE S PLANINSKIMI KOČAMI

V 120-letni zgodovini je imelo Planinsko društvo Šoštanj v lasti in upravljanju dve planinski koči. Najprej je bila pod okriljem Šaleške podružnice Slovenskega planinskega društva zgrajena in 3. septembra 1933 svečano odprta Koča na Smrekovcu, ki je delovala vse do avgusta 1942, ko je bila med II. svetovno vojno požgana. Po vojni je društvo začelo z obnovo, a le-te zaradi takratnega gospodarskega stanja v Šaleški dolini ni zmoglo, zato je gradnjo nove kočice prepustilo takratnemu PD Žerjav, sedanjemu PD Črna na Koroškem. Koroški planinci so na temeljih stare kočice zgradili nov Dom na Smrekovcu, katerega so svečano odprli 30. septembra 1951.

S prihodom Andreja Stegnarja v Tovarno usnja Šoštanj okoli leta 1950 je planinstvo v Šoštanju dobilo nov zagon, saj je Andrej Stegnar bil tako direktor tovarne kot tudi predsednik planinskega društva. Pod njegovim vodstvom so delavci Tovarne usnja Šoštanj skupaj s planinci zgradili Dom na Slemenu, ki je bil svečano odprt 21. septembra 1952 in je bil že kmalu po otvoritvi preimenovan v Andrejev dom na Slemenu. Vse do leta 1975 je z domom gospodarilo PD Šoštanj, nato pa je zaradi nezmožnosti zagotavljanja sredstev za prepotrebno celostno obnovo dom brezplačno preneslo na Tovarno usnja Šoštanj.

V drugi polovici devetdesetih

letih preteklega stoletja, ko so v okviru Planinske zveze Slovenije potekale burne razprave o prenosu lastništva planinskih koč iz zveze na društva, so bile tudi v PD Šoštanj številne razprave glede lastništva Doma na Smrekovcu, kajti prenos lastništva nad zemljiščem nikoli ni bil formalno urejen. Nesporno je bilo dejstvo, da so planinski dom zgradili koroški planinci, a na zemljišču, ki je bilo v lasti Šaleške podružnice SPD, katere pravni naslednik je PD Šoštanj. Epilog tovrstnih razprav je bil dosežen 22. decembra 2012, ko so Planinska zveza Slovenije, PD Šoštanj in PD Črna na Koroškem podpisali tripartitno pogodbo. V tej pogodbi se je PD Šoštanj zavezalo, da dokler bo Planinska zveza Slovenije 100-odstotni lastnik zemljišča, ne bo zahtevalo vrnitve zemljišča in da tudi nima nobenih lastniških zahtevkov za sam objekt Doma na Smrekovcu. Dogovorili so se tudi, da PD Črna na Koroškem v celoti upravlja z zemljiščem in objektom, kar v pravni terminologiji pomeni, da ima pravico do rabe in užitka, a vseeno za pomembnejše zadeve potrebuje predhodno soglasje PZS. V tej pogodbi je določeno tudi, da če kdaj PD Črna na Koroškem ne bo želelo ali moglo več upravljati z Domom na Smrekovcu, bo PZS upravljanje pod enakimi pogoji najprej ponudilo PD Šoštanj.

Poleg razprav o Domu na Smrekovcu so v času samostojne

Slovenije člani društva vsakih nekaj let predlagali, da bi društvo moralo imeti svojo planinsko kočico. Kaj dlje od predlogov in krajših razprav na to temo ni prišlo, saj društvo za kaj takšnega pred leti ni bilo pripravljeno niti organizacijsko niti finančno. Razprave o lastni planinski koči so ponovno oživele pred okoli 10 leti, ko je Matej Kortnik predlagal, da bi društvo zgradilo planinsko kočico ali zavetišče v okolici vrha Loma, natančneje na območju opuščene kmetije na Mornovem. Ideja je v društvu zorela nekaj let in ko je

Okrajno sodišče Velenje 7. junija 2021 objavilo narok za prodajo zemljišč na Mornovem, se je društvo prijavilo na narok. Parcele na tem območju so bile zanimive za nakup tudi zaradi tega, ker je območje bivše kmetije po občinskih prostorskih načrtih namenjeno za turistično gradnjo, kamor spadajo tudi planinske kočice. Na dražbi PD Šoštanj s svojo ponudbo ni uspelo, saj je vsa razpoložljiva zemljišča kupila Kmetijska zadruga Šaleška dolina. Po dražbi je vodstvo društva opravilo informativni razgovor z direktorjem Kmetijske zadruge Šaleška dolina, kjer je bilo dogovorjeno, da obe organizaciji nadaljujeta pogovore o možnosti postavitve planinske kočice na Mornovem. V okviru društva je bil pripravljen prvi osnutek zasnove kočice, ki je bil predstavljen na občnem zboru društva 3. marca 2023, kjer je občni zbor podal soglasje k nadaljnjim aktivnostim za pridobitev lastne planinske kočice.

V letu 2021 je oskrbovanje začasnega Kocbekovega doma na Korošici, ki je bilo v lasti PD Celje Matica, prevzel član našega društva, Filip Vrabič. Ko smo člani PD Šoštanj prihajali k Filipu na obisk na Korošico, je večkrat povedal, da se planinci pritožujejo nad slabo vzdrževanimi planinskimi potmi v okolici kočice. Ker ima PD Šoštanj veliko ekipo markacistov, smo

takrat ponudili PD Celje Matica pomoč pri vzdrževanju njihovih planinskih poti okoli Korošice. Pomoč so s hvaležnostjo sprejeli, zato smo markacisti PD Šoštanj v drugi polovici poletja in začetku jeseni leta 2022 opravili najnujnejša dela pri obnovi planinskih poti, ki vodijo do Korošice ter proti Ojstrici in Planjavi. Ker je PD Celje Matica v letu 2022 zemljišče in začasno planinsko kočico prodalo Občini Luče, celjsko društvo ni bilo več zainteresirano za skrbništvo številnih planinskih poti na Dleskovški planoti in dostopnih poteh. Posledično je skrbništvo nad večino teh poti predalo PD Luče, PD Grmada Celje in tudi PD Šoštanj. Zato smo markacisti PD Šoštanj v letu 2023 pogosto obiskovali Korošico, saj smo temeljito obnovili planinske poti v našem skrbništvu ter začeli z nameščanjem novih usmerjevalnih tabel.

Ob vzdrževanju planinskih poti smo vedno obiskovali tudi začasno planinsko kočico na Korošici, kjer smo bili vedno prijazno sprejeti in smo tudi pomagali oskrbniku pri manjših delih. Ob večernih pogovorih je Filip vprašal, ali bi bilo PD Šoštanj pripravljeno formalno prevzeti upravljanje te začasne kočice. Kmalu je upravni odbor društva jeseni 2023 tudi na podlagi sklepa občnega zbora iz leta 2022 sprejel sklep, da Občini

Luče posreduje predlog, da lahko PD Šoštanj za omejeno obdobje prevzame upravljanje začasne kočice na Korošici. Župan Občine Luče je na skupnem sestanku izrazil naklonjenost tej ideji, a smo pred nadaljnjimi aktivnostmi preverili tudi mnenje lokalnega PD Luče, kjer so na upravnem odboru sprejeli sklep, da temu ne nasprotujejo. Nato smo s pomočjo predstavnika PZS Mira Eržena pripravili Pogodbo o najemu začasnih objektov na lokaciji nekdanjega Kocbekovega doma na Korošici med Občino Luče in PD Šoštanj z veljavnostjo do 31. decembra 2024 z možnostjo podaljšanja.

Na občnem zboru PD Šoštanj, ki je bil 2. februarja 2024, je bil skladno s pravili ustanovljen gospodarski odsek. 24. maja 2024 je upravni odbor imenoval člane gospodarskega odseka v sestavi Matej Kortnik, Filip Vrabič, Janez Kugonič, Mitja Tajnik in Bojan Rotovnik. Na prvem sestanku, ki je bil 27. maja 2024, smo pripravili pregled vseh nalog, ki smo jih morali izvesti do začetka obratovanja kočice, in določili odgovorne za izvedbo posamezne naloge. Določili smo tudi, da bo od 21. do 23. junija potekala delovna akcija za pripravo kočice na začetek obratovanja. Na tej delovni akciji, na kateri so sodelovali Filip Vrabič, Jure Grudnik, Matej Kortnik, Janez Kugonič, Jasmina Jelen, Milan Grudnik, Zvonko Klobučar, Marko Milešič Šerdoner in Bojan Rotovnik, smo do kočice prenesli precej materiala in orodja, temeljito očistili kočico, začeli s prenovo elektro inštalacij, pregledali vodovodno napeljavo in opravili še precej drugih manjših del. V naslednjih tednih smo zaključili s prenovo elektro inštalacij in zagotovili tudi servis dizel agregatov. Sestanke odseka, na katerih smo obravnavali tematike v povezavi s poslovanjem kočice, smo imeli tudi 9. julija, 5. septembra in 25. novembra.

Uradno je pod okriljem društva kočica začela poslovati s 1. julijem in je bila stalno odprta do 2. septembra, nato pa še občasno ob lepih vikendih. Skupaj je

bila kočica v letu 2024 odprta 82 dni, kar je največ v zadnjih letih. Daleč največ časa je bil oskrbnik na Korošici naš član Filip Vrabič, občasno pa so za nekaj dni za oskrbo planincev kot prostovoljci skrbeli tudi Jure Grudnik, Romana Slemenšek, Blanka in Bojan Rotovnik, Janez Kugonič, Jasmina Jelen, Urška Stropnik Šonc, Sašo Šonc ter Boštjan Zajc. Analiza prenočevanja je pokazala, da je v letu 2024 na koči prenočevalo okoli 65 % državljanov Slovenije in okoli 35 % tujcev. Glavnino nabave pijače in hrane smo izvedli v podjetju Agrohram iz Ljubnega ob Savinji, ki je zagotavljalo tudi dostavo do lokacije, ki smo jo določili. V sezoni smo imeli v ponudbi tudi klobase Mesnice Križnik iz Gaberk, ki so bile prodajni hit sezone.

Člani društva smo občasno skrbeli tudi za dostavo materiala in različnih potrebščin na kočico in ob tem skrbeli za prenos smeti iz kočice nazaj v dolino. Glavnino pijače in hrane so na kočico prinesli nosači iz Luče in bližnje okolice, kar je na Dleskovški planoti že dolgoletna tradicija, ki jo vsako leto obujajo tudi s tradicionalnim tekmovanjem nosačev, ki poteka med Planino Podvežak in Moličko planino.

V nedeljo, 6. oktobra, je v organizaciji PD Kamnik na Korošici potekal tradicionalni nogometni turnir na najvišjem nivoju in

takrat smo še zadnjič v tem letu zagotavljali oskrbo planincev na koči. To smo izvedli, kljub temu da je bilo precej novozapadlega snega in da je bil pristop na Korošico prava snežna tura. Ker je bilo jeseni daljše obdobje lepega vremena, smo 17. novembra še zadnjič obiskali Korošico, opravili pregled celotnega objekta in dokončno pripravili objekt na zimo. En spalni kontejner smo pustili odklenjen, da je tako omogočeno prenočevanje planincev tudi v zimskem času. Ob tem smo v dolino prinesli še zadnje smeti, ki so bile posledica obratovanja kočice v letu 2024.

Na zadnji seji gospodarskega odseka, ki je bila 25. novembra, smo opravili analizo poslovanja kočice v letu 2024 pod okriljem PD Šoštanj. Skupna ugotovitev je bila, da je bilo upravljanje zelo dobra izkušnja za naše društvo in smo Občini Luče hvaležni za izkazano zaupanje. Glede na rekordno dolgo odprtje kočice, opravljeno delo in pozitivno finančno poslovanje smo bili mnenja, da smo izkazano zaupanje upravičili. Še posebej ob dejstvu, da smo člani društva za Korošico v celotnem letu opravili preko 1000 prostovoljnih ur. Hkrati smo bili mnenja, da v takšni obliki poslovanja, kot je bilo v letu 2024, ne moremo nadaljevati z najemom kočice, zato smo upravnemu odboru društva predlagali v sprejem

odločitev, da društvo ne podaljša najemne pogodbe.

Upravni odbor je 27. novembra potrdil vse predlagane sklepe gospodarskega odbora in se tudi seznanil s finančnim poročilom poslovanja kočice v letu 2024, ki je bilo za društvo pozitivno predvsem zaradi veliko lepih poletnih dni in posledično dobrega obiska ter zaradi veliko vloženega prostovoljnega dela članov društva. Predsednik društva je o sprejetih sklepih na uradnem obisku v decembru obvestil župana Občine Luče Klavdija Strmčnika in se mu hkrati zahvalil za izkazano zaupanje.

Najemna pogodba za začasne objekte na lokaciji nekdanjega Kocbekovega doma na Korošici je prenehala veljati 31. decembra 2024 in s tem dnem je z delovanjem prenehal tudi gospodarski odsek, saj trenutno ni več razloga za njegov obstoj.

Bojan Rotovnik
načelnik gospodarskega odseka

TURNOKOLESARSKI ODSEK

Leto 2024 je bilo za TKO precej aktivno. Izvedli smo devet akcij, in sicer:

- 5 enodnevni izletov (Žlebnik, Kofce, Velika planina, Planina Vogar, Etapa STKP),
- 2 dvodnevna izleta (Kraški rob in Nanos, Smrekovec),
- 1 tridnevno turo v tujini (Rabac)
- TKO tabor, ki je potekal, v Italiji, in sicer okoli Aoste.

Izvedli smo vse akcije, ki smo jih imeli v planu.

V letu 2023 smo prevzeli skrbništvo nad Slovensko turnokolesarsko potjo med Zgornjim Slemenom in Lučami. Z nekaj izvedenimi akcijami v letu 2023 in 2024 smo večji del že markirali. Aleš Hoheger se je v letu 2024 udeležil in uspešno zaključil tečaj za markacista PZS. S svojim znanjem je takoj pričel z

markiranjem STKP.

V decembru 2024 smo uspešno izvedli tudi predstavitev delovanja TKO na Planinskem večeru v Lučki.

Prav tako so postavljeni odlični temelji za zagon Šaleške turnokolesarske transverzale, ki bo svojo otvoritev dočkala v letu 2025.

V letu 2025 imamo namen na izobraževanje za TKV2 prijaviti Toma Drolca in še enega vodnika za TKV1. S tem bomo strokovno še bolj izpopolnjeni in še lažje organizirali TKO izlete.

Ugotavljamo, da naše izlete obiskujejo kolesarji s klasičnimi kolesi, prav tako so pogosto prisotni kolesarji s kolesi na električni pogon. Ravno slednja kolesa omogočajo, da se določenih izletov, na katere se drugače ne bi prijavili, udeležijo tudi tisti, ki jim je ta način

kolesarjenja prijetnejši in lažji. Na izletih imamo večinoma zapolnjena vsa razpoložljiva mesta za udeležence (prikolica je v osnovi narejena za 9 koles).

Za leto 2025 smo pripravili ponovno zelo pester plan kolesarskih izletov, katerega vrhunec pa zagotovo predstavlja TKO tabor v slikoviti Črni gori, ki ponuja vrhunska turnokolesarska doživetja. Do tabora nas čaka precej izletov, ki bodo nedvomno služili za pridobivanje potrebne kondicije in tehničnega znanja.

TKO je trenutno v zelo dobri kondiciji, z zvrhanim košem idej, kako ljudi spodbuditi, da s kolesom raziščejo še tiso neodkrita.

*Primož Grudnik
načelnik turnokolesarskega
odseka*

TURNO KOLESARSKI VODNIKI

Zaporedna številka	Vodnik (-ca)	GSM	Kategorija
1	Primož Grudnik	031 583 273	TKV1
2	Tomo Drolec	041 785 698	TKV1
3	Aleš Hoheger	041 798 310	TKV1

Opisi zahtevnosti izletov po DAV lestvici najdete na povezavi:

https://ktk.pzs.si/javno/ktk_besedila/DAV%20Ocena%20te%20c5%20beavnosti%20TK%20tur.pdf

SEKCIJA ZLATOROG

Družinska sekcija Zlatorog je v letu 2024 zaključila še eno pestro in zanimivo pohodniško sezono. Kot je že v navadi, se družine iz Šaleške doline in okolice na izlete podajamo vsako prvo nedeljo v mesecu, letos pa smo program obogatili še z zimovanjem in družinskim planinskim taborom.

Januar smo začeli s tradicionalnim zimovanjem v Domu na Smrekovcu. V prelepi snežni zimski idili smo se pogovorili o preteklem letu in dorekli plan za letošnje pohode. Prvi izlet v mesecu **februarju** je tako prevzela družina Veternik - Dražnik in nas popeljala na Ramšakov vrh nad Vinsko goro. S tem smo se pridružili akciji PD Vinska gora in tako podprli člane našega sosednjega društva. **Marca** nas je družina Hočevar odpeljala na Vodemlo. Po jutranji kavici smo tako zagrizli v hrib, katerega vrh nam je pričaral enega najlepših pogledov na Šaleško dolino.

Čisto drugače - peklensko - so se počutili udeleženci **aprilskega** izleta. Njihov cilj je bil Pekel pri Borovnici, organizacijo pa je prevzela družina Komac - Brečko. Izlet je bil mestoma zahteven z dodatnimi stopnicami, mostiči in jeklenicami, kar pa je poskrbelo za dodatno navdušenje. **Majski** izlet na Kope nam je pokazal, kako zna biti vreme tudi spomladi zelo muhasto. Družina Koren - Grenko nas je popeljala na pot preko Grmovškovega doma do Ribniške kočice. Do nje nas je spremljalo sončno vreme, nato se je počasi pooblačilo, na poti nazaj pa se je na nas prav ulilo. V **juniju** je družina Vučina organizirala

izlet na Lepenatko. Kljub slabši napovedi je vreme zdržalo, po besedah navdušenih udeležencev je bila narava te savinjske vzpetine mestoma pravljico lepa.

Konec meseca junija je sledil družinski planinski tabor, ki vedno nadomesti izlet v juliju, ko se večina poda že na morje. Letos je potekal pod okriljem družin Kuzman - Stopar in Novak, ki sta se odločili obuditi pretekle spomine v Koči na planini Razor, kjer smo že taborili pred slabim desetletjem. Poletni del sezone je dopolnil **avgustovski** izlet družine Strupeh - Hudar in po poti med dvema stolpoma na Rogli. Šlo je za izlet z najštevilčnejšo udeležbo, še vedno pa ni jasno, ali je bilo to zaradi lepega, sončnega vremena ali morda zaradi okusne enolončnice, ki je sledila po izletu. V obeh primerih je družina Strupeh - Hudar in že drugo leto zapored »zmagala« po številu udeležencev!

Izleti, ki so sledili v jesenskem delu oziroma po pričetku šole,

so bili nekoliko manj obiskani. V **septembru** se je družina Strupeh sama podala po Ostrovharjevi poti. Meseca **oktobra** je izlet žal odpadel zaradi bolezni organizatorjev in obveznosti drugih družin.

Novembrski izlet pa je sovpadal s krompirjevimi počitnicami in ga je družina Plešnik - Plimon, ki nas je sprva povabila na Košenjak, opravila kar v Lendavi, kjer je po naključju srečala še družino Strupeh - Hudar in. Obiskali so razgledni stolp v Lendavskih gorah - Vinarium. Seveda pa ni manjkala tudi slastna malica z langoši. V **decembru** nas je družina Pečnik - Herlah povabila v njihove konce, na Mozirsko planino.

Kakor koli, kljub nekoliko manj številčni jesenski udeležbi lahko sklenemo, da je za nami še eno lepo planinsko leto, polno nepozabnih dogodivščin.

*Janja Stopar
vodja sekcije Zlatorog*

DRUŽINSKI PLANINSKI TABOR V OBJEMU TOLMINSKIH GORA

Letošnji 18. planinski tabor družinske sekcije Zlatorog je potekal od 28. junija do 1. julija 2024 na Koči na planini Razor. Planinarjenja v objemu tolminskih gora se je udeležilo 8 družin oz. 23 udeležencev.

Že sama pot na zbirno mesto je napovedovala, da bo tokratni tabor potekal daleč stran od dolinskega hrupa in vsakodnevnih težav. Ozka makadamska cesta do planine Podkuk je namreč ponujala svojevrstno adrenalinsko doživetje, zato so tako vozniki kot sopotniki komaj čakali, da bo vožnje konec. Na planini je zbrane pričakal avtomobil PD Tolmin, ki je poskrbel za prevoz prtljage, udeleženci pa smo s slabo uro trajajočim sprehodom malce pretegnili noge pred večerjo. Na koči nas je pričakal oskrbniški par iz Rogatca, ki je vse tri dni lepo skrbel tako za nas kot za nekaj preostalih, predvsem tujih gostov. Koča na planini Razor, ki se sicer ponaša s certifikatom družinam

prijazne postojanke, namreč leži ob Slovenski planinski poti in je tako zelo priljubljeno prenočišče v primeru prečenja iz smeri Bohinja proti Krnskim jezerom.

Del te najstarejše slovenske obhodnice smo prehodili tudi sami, ko smo se v sobotnem dopoldnevu vzpeli na Vogel (1922 m). Ker smo vrh dosegli že v zgodnjih urah, se je manjša skupina udeležencev odločila za spust v Zadnji Vogel, od koder jih je vlečnica odpeljala do Ski hotela. Tam so si privoščili kosilo in se okrepčali za pot nazaj, ostali pa so se do kočice vrnili po isti poti. Večer je nato minil v znamenju plezanja na bližnjem balvanu ter peke hrenovk in penic ob tabornem ognju.

Tudi oblačno nedeljo smo izkoristili za pohajkovanje po Slovenski planinski poti, le da smo se odpravili proti zahodu. Skupaj smo prehodili pot do Planine Kal, nato pa se razdelili na skupino mlajših pohodnikov, ki se je vzpela

na Grušovnico, manjša skupina hoje željnih fantov pa je skupaj s starši opravila pravcato visokogorsko transverzalo: od Tolmiskega Migovca do Tolmiskega Kuka, pa vse preko Podrte in Zelene gore in preko Škrbine nazaj do planine Razor. Nadmorska višina vseh omenjenih vrhov se giblje okoli dva tisoč metrov, na poti pa so fantje bili kar 8 ur, zato ne preseneča, da je večer minil bolj mirno z igranjem družabnih iger, nogometa in odbojke.

Napočil je ponedeljek in čas za slovo! Vsi zbrani smo se strinjali, da je tabor minil prehitro. Tudi zato, ker je zadnje dejanje - kovanje v Sotočju - odnesla nevihta. Vseeno so ostali lepi spomini in obljuba, da se prihodnje leto spet snidemo ... No, pa še nekaj tolminskega sira iz planšarije na poti. Ta je še celo poletje opominjal, da bo treba v ta del Slovenije oditi še kdaj!

Uroš Kuzman

SEKCIJA GABERKE

V letu 2024 je sekcija izvedla samo tri pohode. Več je bilo pomoči na vodniškem področju, in sicer smo pomagali PD Škale, sekciji Društva upokojencev Šoštanj in sekciji Premogovnika

Velenje. Imeli smo tudi predstavitev planinske opreme v Vrtcu Gaberke. Zato bo leto 2025 bolj pestro. Plan pohodov: Gaberška pot, Zasavska Sveta gora, Rjavina 2 dni, Raduha, sončni vzhod na Uršlji gori. Datume

bomo prilagajali.

Varen korak in veliko zdravja v letu 2025!

Igor Rezman
vodja sekcije Gaberke

POHODNIŠKA SEKCIJA UPOKOJENCEV

V sekciji smo v lanskem letu uspeli izvesti 10 od dvanajstih načrtovanih izletov.

Odpadla sta torej dva izleta, in sicer izlet v mesecu avgustu na Dleskovško planoto, predvsem zaradi prevelike vročine in posledično nezainteresiranosti pohodnikov, kakor tudi izlet v novembru (Gradiško jezero), ko nam je vreme tudi po dvakratnem poskusu preprečilo izvedbo. Oba omenjena izleta smo ponovno uvrstili v program letos. V nadaljevanju na kratko povzamemo dogajanja na izvedenih izletih. Na prvem izletu v JANUARJU smo se z vlakom odpeljali v Celje. Nenačrtovano smo najprej obiskali Kapucinski samostan, se od tam podali v celjski mestni gozd, obiskali cerkev Sv. Nikolaja na razglednem hribu nad gozdom in seveda še star zidan razgledni stolp na istem hribu. V FEBRUARJU smo se prav tako z vlakom odpeljali do Šmartnega ob Paki in od tam nadaljevali s pohodom na Mali in Veliki Vrh. V prelepem sončnem vremenu smo se potepali po omenjenih vrhovih in na koncu bili še bogato pogoščeni pri naši pohodnici Mileni Juvan, ki je ravno v tem času praznovala svoj življenjski jubilej. Domov smo se vrnili z vlakom iz Paške vasi. MARCA smo (lastni prevoz)

obiskali Dobrovlje in Čreto. S pohodom smo pričeli pri gradu Žovnek, kje smo organizirali voden ogled gradu. Nadaljevali smo po južnih pobočjih Dobrovelj in Črete vse do Doma na Čreti. Po počitku in okrepčilu v domu smo sestopili na Vransko. Opisani izlet nam je pomagala organizirati vodnica PD Šoštanj Tina Uran. V APRILU smo obiskali Posavje. Z vlakom smo potovali do Brestanice, kjer nas je sprejel vodnik PD Videm Krško Stane Mirtič. Popeljal nas je po Trapistovi poti. Hodili smo predvsem po vinskih gorah Sremiča, se povzpeli na vrh Grmado, kjer ima omenjeno društvo svoje planinsko zavetišče. Sestopili smo v Brestanico in si ogledali še Baziliko lurske matere božje. MAJA smo z vlakom obiskali Ljubljano. Tam nas je na železniški postaji

sprejel Jože Rovnan, predsednik PZS. Pod njegovim vodstvom smo se najprej z dvigalom povzpeli na Ljubljanski grad, po ogledu nadaljevali skozi staro mestno jedro v Tivoli in nazadnje osvojili še Rožnik in se prijetno utrujeni v popoldanskem času z vlakom vrnili domov. Zahvaljujemo se Jožetu za pomoč.

V JUNIJU smo se malce spogledovali z visokogorjem. Z avtobusom smo se odpeljali na Ljubelj in od tam pričeli s pohodom skozi Bornove tunele do planine Prevala pod južnim pobočjem Begunjščice. Tu smo se po počitku in okrepčilu razdelili v dve skupini. Tista kondicijsko sposobnejša se je pod vodstvom Anice Stropnik povzpela po jugozahodnem pobočju Begunjščice do Roblekovega doma, ostali smo se odpravili do pašne planine Planinca, kjer smo v prijetni družbi domačinov počakali na prvo skupino in v nadaljevanju skupaj sestopili v dolino Draga, kjer nas je čakal avtobus. JULIJA smo osvojili Košenjak nad Dravogradom. Z avtobusom smo se odpeljali na Pernice, v zaselek severno nad Dravsko dolino. Po ogledu krajevnih znamenitosti smo se odpravili po mejnem grebenu čez Kozji vrh do osamljene cerkvice Sv. Urbana.

Po počitku in malici smo

nadaljevali naprej po razglednem grebenu vse do vrha Košenjaka. Sledil je še spust do planinskega doma, kjer nas je čakal avtobus. Med vožnjo v dolino smo se ustavili še v vasi Ojstrica in se malo sprehodili okoli tamkajšnje cerkve.

AVGUSTA je izlet zaradi na začetku omenjenih razlogov odpadel. SEPTEMBRA smo nadaljevali naš večletni program pohodov po poti E6, in sicer na odseku sedlo Lipa-Trojane. Z lastnimi avtomobili in kombijem smo se odpeljali na omenjeno sedlo in od tam nadaljevali s pohodom najprej do kraja Motnik in od tu v malo manjšem številu do Trojan. Ostali so se s kombijem vrnili po avtomobile na sedlo Lipa. Ponovno smo se dobili na Trojanah. Pohod je bil kar dolg in naporen.

V OKTOBRU smo izvedli izlet v Poljansko dolino in Škofjeloško hribovje. Poimenovali smo ga Spomin na Cvetje v jeseni. V Šoštanju se je na avtobus usedlo preko 40 udeležencev. Glavni vodnik in organizator izleta Danilo je že na avtobusu veliko povedal o zgodovinskem, kulturnem in gospodarskem pomenu Poljanske doline. V Poljanah, kjer nas je pričakala Tina, naša vodnica, ki živi v teh krajih, smo se po kavici v krajevni gostilni odpravili na

pot Cvetja v jeseni. Po označeni tematski poti, skozi bolj ali manj strnjene vasi Škofjeloškega hribovja smo po 3 urah hoje prispeli do turistične kmetije Andrejon, ki leži pod vzhodnimi pobočji Blegoša. Žal ga zaradi meglenega vremena nismo videli. Tu se nam je ponovno priključila lažja skupina, ki je pod Tininim vodstvom svojo pot pričela malo višje v vasi Javorje.

Po kosilu in prijetnem druženju z domačimi na kmetiji smo se mimo zanimivega slapu podali proti Javorju, kjer nas je nekje na pol poti čakal avtobus. Nazaj grede smo v Gorenji vasi obiskali še največjo slovensko kmetijo, ki se ukvarja s proizvodnjo sirov, in v nadaljevanju še na Tavčarjevem dvorcu Visoko, kjer smo imeli voden ogled. Hvala Danilu in Tini za zahtevno organizacijo opisanega izleta. NOVEMBRSKI izlet je zaradi že omenjenih razlogov odpadel. V DECEMBRU smo izvedli tako imenovani izlet v neznano. Z vlakom smo se odpeljali do Litije in si tam ogledali njihove znamenitosti. Na železniški postaji v Litiji nas je sprejela njihova turistična vodička, nam povedala nekaj o samem mestu, nas popeljala v faro cerkev

in na koncu še v rudnik Sitarjevec, kjer smo imeli voden ogled. Po ogledu smo nadaljevali do kilometer oddaljenega Šmartnega pri Litiji, kjer nas je sprejel njihov župnik in pokazal znamenito cerkev Sv. Martina. Na koncu so nas še bogato pogostili v gostilni Kovač v Litiji. Sledila je vožnja z vlakom domov. S tem dogodkom smo zaključili naša potovanja v letu 2024.

Hvala vsem, ki ste kakor koli prispevali k uspešni izvedbi

lanskoletnih izletov in pohodov, in seveda vam udeležencem, da ste nam zaupali organizacijo le-teh. Hvala tudi PD Šoštanj in Društvu upokojencev Šoštanj za denarno pomoč.

Program pohodov in izletov za leto 2025 si oglejte na strani 75.

*Vlado Stropnik
vodja pohodniške sekcije
upokojencev*

120 LET PLANINSKEGA DRUŠTVA ŠOŠTANJ

V torek, 5. marca 2024, je v Kulturnem domu Šoštanj potekala svečana prireditev ob 120-letnici Planinskega društva Šoštanj. Ravno na ta dan je pred 120 leti nastala Šaleška podružnica slovenskega planinskega društva, katere naslednik je Planinsko društvo Šoštanj. Dogodek je pred polno dvorano povezoval velenjski komik in planinec Uroš Kuzman.

Pred svečano prireditvijo se je na Trgu svobode v Šoštanju odvila še otvoritev razstave ob 120-letnici društva, ki je nastala v sodelovanju z Muzejem usnjarstva na slovenskem Šoštanju. Avtor razstave je Jernej Hozjan, kustos muzeja. Razstava je bila na ogled javnosti do sredine maja letos.

Rdeča nit prireditve je predstavljala filmska projekcija dokumentarnega filma v treh delih "Zgodovina planinstva v zahodnem delu Šaleške doline", ki je orisala celotno 120-letno zgodovino društva. Pod dokumentarni film so se podpisali Bojan Rotovnik kot idejni vodja in scenarist, Tilen Rotovnik, ki je sodeloval pri snemanju in montaži ter skrbel za projekcijo na prireditvi, in Peter Vrčkovnik, snemalec,

montažer in režiser filma. Premiera končnih verzij vseh treh delov dokumentarnega filma je bila 22. aprila letos.

Na prireditvi so spregovorili tudi slavnostni govorniki: Boris Goličnik, župan Občine Šoštanj, ki je tudi sam dolgoletni član društva, Jože Rovnan, predsednik Planinske zveze Slovenije, ter Jure Grudnik, predsednik Planinskega društva Šoštanj. Predsednik Planinske zveze je ob visokem jubileju Planinskemu društvu Šoštanj izročil Jubilejno listino Planinske zveze Slovenije.

Svečani dogodek ni potekal brez podelitve posebnih priznanj. Podeljena sta dva prestižna naziva – naziv častnega člana Planinskega društva Šoštanj ter zlati častni znak Planinske zveze Slovenije.

Prvi v času samostojne Slovenije je naziv častnega člana PD Šoštanj prejel Vinko Pejovnik, zlati častni znak PZS pa Vlado Stropnik. Obema iskrene čestitke.

Celoten dogodek je popestril bogat spremljevalni program, ki ga je pripravila planinska skupina Vrtca Šoštanj. S posebnim glasbenim vložkom je večer popestrila tudi velenjska metal skupina INMATE, kulturni program pa je začinil tudi

ŠPORTNOPLEZALNA SEKCIJA

Tudi v letu 2024 smo izvajali športno plezanje, ki je potekalo v jesenskem, zimskem in spomladanskem času v Športni dvorani Osnovne šole Karla Destovnika-Kajuha Šoštanj (KDK). V poletnem času - ob ugodnih vremenskih razmerah - smo obiskali naravna urejena plezališča. Tako smo večkrat v tem letu obiskali plezališče Puščavnikove skale, plezališče na Vranskem in na Igli v Ložnici. Obiskali smo tudi plezališče v Kamniku, kjer smo preverjali in razširili svoje znanje o športnem plezanju. Ker plezališče Iгла v Ložnici pri Velenju koristi kar nekaj članov PD Šoštanj, smo z lastnikom dosegli dogovor o letnem najemu plezališča Iгла. S tem dogovorom bomo lahko v letu 2025 razširili

nabor smeri športnega plezanja od začetnikov do že uveljavljenih članov plezalne sekcije.

Skupno število vseh udeležencev na plezanju je bilo 17, od tega se je 7 članov redno udeleževalo večino terminov plezanja. Prav pri teh članih je tudi viden največji napredek pri športnem plezanju. Pri novih letošnjih udeležencih smo predstavili in utrjevali osnove pravil športnega plezanja, osnovnih vozlov ter predstavili plezalno opremo, ki je potrebna za športno plezanje.

*Igor Kučič
vodja športnoplezalne sekcije*

sam voditelj Uroš Kuzman s svojim glasbenim vložkom.

Po zaključeni prireditvi je sledil družabni del s pogostitvijo v preddverju Kulturnega doma. Planinsko društvo Šoštanj se zahvaljuje Zavodu za kulturo Šoštanj za brezplačni najem dvorane in Občini Šoštanj za finančno podporo pri izvedbi prireditve.

PREJEMNIKI POHVAL IN ČASTNIH ZNAKOV PZS V LETU 2024

Pismena pohvala PZS

Kaja Koželjnik
Igor Kučič
Mitja Tajnik
Jasmina Jelen
Romana Slemenšek
Anja Lampret
Mateja Čoklc
Mateja Drev Sem
Jožica Dobnik
Tinka Žohar
Vid Stropnik
Matej Stropnik

Bronasti častni znak PZS

Marko Borovnik
Ivana Grudnik
Milan Grudnik
Zvonko Klobučar
Zvonko Koželjnik
Marko Milešič Šerdoner
Srečko Potočnik
Andreja Štumberger Grudnik
Franc Urbanc
Franc Vačovnik
Alojzija Semprimožnik
Ivan Stropnik
Monika Tajnik
Tomo Drolec

Srebrni častni znak PZS

Jožica Andrejč
Darko Čepelnik
Janez Gorjanc
Jure Grudnik
Primož Grudnik
Janez Kugonič
Peter Laure
Vladimira Lepko
Igor Rezman
Filip Vrabič
Borut Zajc

Zlati častni znak PZS

Vlado Stropnik

Planinska zveza Slovenije (PZS) za dolgoletno prostovoljno ter uspešno delo na različnih področjih planinstva posameznikom podeljuje priznanja, in sicer pohvale ter bronaste, srebrne in zlate častne znake PZS.

Za bronasti častni znak mora biti član aktiven v planinski organizaciji vsaj pet let, srebrni častni znak lahko prejme, ko preteče vsaj 5 let od podelitve bronastega častnega znaka in zlati častni znak, ko preteče vsaj 8 let od podelitve srebrnega častnega znaka. Član PZS lahko posamezno priznanje prejme samo enkrat. Priznanja PZS se praviloma podeljujejo na svečanih dogodkih planinskih društev.

Nazadnje je PD Šoštanj podeljevalo priznanja PZS v letu 2019, torej ob 115-letnici društva. Zato na svečanem občnem zboru, ki je bil 2. februarja 2024, nekateri zelo aktivni člani društva niso med prejemniki, saj je kar nekaj takšnih, ki morajo biti še nekaj časa aktivni, da bo od zadnje podelitve priznanja minilo ustrezno število let. Tudi vsi člani komisije za priznanja so v podobni situaciji.

Planinsko društvo Šoštanj podeljuje priznanja PZS praviloma vsakih 5 let ob društvenih jubilejih. Upravni odbor PD je v letu 2023 ob pripravi na jubilejno leto imenoval komisijo za pripravo predlogov priznanj v sestavi Zinka Moškon, Matej Kortnik in Bojan Rotovnik. Komisija se je sestala

na treh sestankih, poleg tega pa so potekala redna usklajevanja preko el. pošte. V decembru 2023 je komisija končni predlog prejemnikov priznanja predstavila upravnemu odboru, ki ga je soglasno potrdil, svojo potrditev pa je v januarju 2024 podalo tudi Predsedstvo Planinske zveze Slovenije.

Posameznikom, ki so že prejeli zlati častni znak, se za izjemne dosežke v planinstvu podeljujejo spominske plakete in svečane listine. Podeljujejo se enkrat letno na svečani podelitvi najvišjih priznanj PZS, ki poteka prvo soboto v decembru, vsako leto v drugem kraju. V letu 2019 je na predlog PD Šoštanj Zinka Moškon prejela Spominsko plaketo PZS in Vinko Pejovnik Svečano listino PZS.

VINKO PEJOVNIK – PREJEMNIK NAZIVA ČASTNI ČLAN PD ŠOŠTANJ

Vinko Pejovnik je aktivni član Planinskega društva Šoštanj že preko 70 let. Kot mlad planinec je v letih 1951 in 1952 sodeloval pri gradnji Andrejevega doma na Slemenu, kasneje pa je opravljal številne društvene funkcije, kot so dolgoletni član upravnega odbora, načelnik mladinskega odseka, načelnik markacijskega odseka, predsednik nadzornega odbora in praporščak, dva mandata pa je bil tudi predsednik društva. Poleg tega je več kot štirideset let prostovoljno opravljal delo planinskega vodnika in na ta način gore ter rekreacijo v naravi približal mnogim generacijam šoštanjskih ljubiteljev narave. Nazadnje je vodil vsakomesečne izlete skupine starejših planincev z imenom Polžeki. Planinske poti so največji športni objekt v naravi in Vinko Pejovnik je kot markacist več kot tri desetletja vzorno skrbel za urejenost planinskih poti v okolici

Šoštanja.

Za svoje uspešno delo v planinski organizaciji je prejel mnogo priznanj, med njimi plaketo Občine Šoštanj v letu 2003 ter leta 2019 najvišje priznanje, ki ga Planinska zveza Slovenije podeljuje posameznikom, to je svečana listina. V letu 2024 pa mu

Planinsko društvo Šoštanj za njegov izjemni prispevek k razvoju planinstva v Šaleški dolini podelilo naziv častni član in Vinko je ta naziv prejel kot prvi v času samostojne Slovenije. Prav tako je v letu 2024 prejel priznanje Občine Šoštanj ter priznanje Športne zveze Šoštanj za življenjsko delo v športu.

VLADO STROPNIK – PREJEMNIK ZLATEGA ČASTNEGA ZNAKA PZS

Je dolgoletni član društva. Od leta 1995 do 2001 je bil član nadzornega odbora. V letih 2001 do 2005 je bil podpredsednik, leta 2005 pa je bil izvoljen za predsednika društva, ki ga je uspešno vodil kar dva mandata. Opravi je tečaj za vodnika PZS in je od leta 2004 aktiven vodnik na društvenih izletih, izletih planinskih skupin in taborih za odrasle. Kot vodnik zna vselej pritegniti prisotne s svojo iskristovostjo in znanjem o planinstvu, zgodovini kraja in še s čim. Tako so tudi manj privlačne ture v hipu zanimivejše. Leta 2009 je prevzel naloge načelnika markacijskega odseka, ki ga požrtvovalno in uspešno vodi še danes, leta 2012 je opravil tečaj za markacista PZS. Med večje projekte, ki jih je tehnično in organizacijsko vodil v zadnjih letih, sodijo registracija Trške poti okoli Šoštanja v register planinskih poti pri PZS, postavitev smernih tabel na planinskih poteh v oskrbi društva, postavitev več brvi na poteh in še vrsto drugih zahtevnih del.

Markacijski odsek pod vodstvom Vlada Stropnika skrbi za več kot 107 km planinskih poti. Poleg vseh aktivnosti, ki jih vodi, je zadnji dve leti uspešen vodja planinske sekcije upokojencev, ki deluje v povezavi z Društvom upokojencev Šoštanj. Je sproščen govornik in poznan

planinec doma in v tujini. Opažena pa so tudi njegova prizadevanja v širši skupnosti. Cenjen je med sokrajani, ki jim je vedno pripravljen priskočiti na pomoč pri vsakodnevnih opravilih. Je prejemnik priznanja Občine Šoštanj za leto 2023.

DOKUMENTARNI FILM ZGODOVINA PLANINSTVA V ZAHODNEM DELU ŠALEŠKE DOLINE

5. marca 1904 je bila v Šoštanju ustanovljena Šaleška podružnica, ki je bila petnajsta podružnica Slovenskega planinskega društva. Planinsko društvo Šoštanj ponosno nadaljuje tradicijo Šaleške podružnice in je tako v letu 2024 praznovalo 120. obletnico delovanja. Poleg osrednje prireditve, ki je bila 5. marca 2024 v Šoštanju, je bilo izvedenih še nekaj aktivnosti ob visokem jubileju. Ena izmed pomembnejših je zagotovo bila priprava in prikaz dokumentarnega filma z naslovom Zgodovina planinstva v zahodnem delu Šaleške doline.

V dokumentarnem filmu je prikazana bogata tradicija in uspešno delovanje v zadnjih 120 letih. Film je razdeljen na štiri dele, ki skupaj trajajo 1 uro in 48 minut:

- **Šaleška podružnica Slovenskega planinskega društva** (19 min in 12 s) zajema obdobje od konca 19. stoletja, ko se je v Sloveniji začelo organizirano planinstvo, pa vse do prvih let po 2. svetovni vojni, ko je podružnica prenehala z delovanjem. Predstavljeni so tudi trije projekti podružnice s področja planinske infrastrukture: razgledni stolp na Paškem Kozjaku, smučarska skakalnica v Šoštanju ter prva planinska koč na Smrekovcu.

- **Planinsko društvo Šoštanj v Jugoslaviji** (29 min in 10 s) predstavlja delovanje društva v nekdanji skupni državi in zajema obdobje od konca štiridesetih let do prve polovice devetdesetih let preteklega stoletja. Predstavljena sta tudi gradnja in obratovanje Andrejevega doma na Slemenu ter dejavnost Šaleškega alpinističnega odseka.

- **Člani Planinskega društva Šoštanj - oskrbniki planinskih koč** (14 min in 31 s) predstavlja pet članov društva, ki so bili v zadnjih petdesetih letih oskrbniki različnih planinskih koč v Sloveniji.

- **Planinsko društvo Šoštanj v samostojni Sloveniji** (45 min in 7 s) prikazuje zadnjih 30 let aktivnosti in delovanja društva, ki ima okoli 400 članov. Dejavnosti

potekajo v mladinskem, vodniškem, markacijskem in turnokolesarskem odseku ter v odseku za varstvo gorske narave. Poleg tega dejavnost poteka tudi v štirih sekcijah (Gaberke, Zlatorog, športno plezalna in pohodniška sekcija upokojencev). Predstavljeno je tudi delovanje Naravovarstvene zveze Smrekovec ter Šaleškega alpinističnega odseka, film pa s svojim pogledom na PD Šoštanj zaključita župan Občine Šoštanj in predsednik Planinske zveze Slovenije.

V dokumentarnem filmu je sodelovalo kar 27 posameznikov, v veliki večini članov društva, ki

so predstavili različne dejavnosti in aktivnosti v 120-letni zgodovini društva. Pripovedovanje je podkrepljeno z bogatim slikovnim gradivom.

Dokumentarni film so pripravili:

- Planinsko društvo Šoštanj (produkcija),
- **Bojan Rotovnik** (idejna zasnova in scenarij),
- **Peter Vrčkovnik** - Mountainattack.com (režija, snemanje in montaža),
- **Tilen Rotovnik** (snemanje in montaža).

Na osrednji svečanosti ob

120-letnici društva, ki je bila 5. marca 2024, je bil prikazan prvi del filma, skrajšana verzija drugega dela ter napovednik četrtega dela filma. Premiera vseh štirih delov je bila 22. aprila 2024 in izbira datuma ni bila naključna, saj je bilo 22. aprila 1951 po zaključku delovanja podružnice

formalno ustanovljeno Planinsko društvo Šoštanj. Sledili sta še predstavitvi filma 10. junija v Ljubljani v prostorih PZS in 24. septembra v sodelovanju s Šaleškim muzejskim in zgodovinskim društvom na Velenjskem gradu. Na Mednarodni dan gora, ki vsako leto poteka 11.

decembra, je bilo v prostorih Muzeja usnjarstva v Šoštanju v sodelovanju z Muzejem Velenje izvedeno še zadnje javno predvajanje filma v jubilejnim letu.

Bojan Rotovnik

KRIŽEVNIK (JESENSKI IZLET S PRIDIHOM ZIME)

V nedeljo zjutraj smo imeli že zgodaj odhod na naš jesenski izlet med zlate macesne na Križevnik. Prijazen šofer mini avtobusa nas je po ovinkasti in deloma luknjičasti cesti pripeljal na izhodiščno točko našega izleta, planino Ravne. Že kmalu smo ugotovili, da bo naš izlet malo drugačen in ne samo jesenski, saj so bili vrhovi obarvani belo.

Pot se je najprej vila malo gor malo dol, med macesni v njihovi lepi barvi, čeprav letos drugače, saj sta dež in sneg naredila svoje. Igljice so nekaterim že odpadle, so pa bili obarvani eni zlato, drugi pa še malo zeleno. Vendar se je narava pokazala v vsej svoji lepoti na poti do planine Poljšak, ko je posijalo sonce in je vse zažarelo. Vrhovi sosednjih hribov so bili belo obarvani, prav tako naš prvi cilj Križevnik. Naprej ob poti se je počasi že kazal sneg, ki ga je bilo vedno več in tako se je pot na vrh Križevnika spremenila v boj z borovci, pokritimi s snegom, pa tudi na poti ga ni manjkalo. Moral si gledati, kam boš stopil in kako se boš prebil med vejami, ki so bile pokrite s snegom in mokre. Kljub vsem oviram se nam je vsem uspelo prebiti na vrh. Naš trud je bil poplačan s prekrasnimi razgledi na okoliške vrhove Dleskovec, Veliki vrh, Zelenico, Ojstrico, Strelovec, Raduho ... Tudi sonček je bil naš spremljevalec večji del poti do vrha. Po kratkem uživanju in seveda zasluženi malici se je tudi sonček skril. Na vrhu sta se naša vodnika odločila, da se izlet skrajša in se vrnemo po isti poti nazaj na izhodišče. Nadaljevanje poti preko Poljskih devic na Zelenico in Veliki Vrh pa bo moralo počakati na lepše vreme oz. manj snega.

Izlet smo zaključili v topli sobi na planini Ravne, kjer nam je prijazna pastirica skuhala čaj in kavo in še kaj za ogret.

Križevnik je že vrsto let moja priljubljena jesenska destinacija, saj se ob tako lepi jesenski zlati naravi spočijeta duša in telo.

Priznam pa, da takega Križevnika, kot je bil letos, še nisem doživela, ko jesen poboža zima in se vse spremeni v čudovito jesensko zimsko pravljico.

Marta Kučič

ORMOŠKE LAGUNE, ORMOSKO JEZERO IN POHOD PO DELU ORMOSKE PLANINSKE POTI

Žal se je s prvim letošnjim predvidenim naravovarstvenim pohodom našega VGN odseka po Menini planini junija zalomilo zaradi bolezni gozdarskega strokovnjaka Marijana Denše, zato je toliko lepše, da smo zadnje septembrsko nedeljo, 29. 9. 2024, vsi udeleženci resnično uživali v čudovitem vremenu v prav tako čudoviti Prlekiji. Na pot smo se odpravili iz Šoštanja, Pesja in Velenja, ko se nas je skupina devetih posedla v dva avtomobila in ob 7.20 odpeljala proti Ormožu.

Še pred dogovorjeno 9. uro smo prispeli in se pred snidenjem z obema vodnikoma ustavili na krajši pavzi za kavo, nato pa se nekaj kilometrov iz Ormoža na vstopni točki v Ormoške lagune srečali najprej s prvim vodnikom in ornitologom Luko Božičem s sodelavko, ki nas je kot član Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS) izredno strokovno popeljal skozi naravni rezervat. Tukaj se nam je kot 10. član naše skupine pridružil še drugi današnji vodnik Marjan Kukovec, predsednik PD Maks Meško Ormož, ki je dan poprej, ko sva se še zadnjič pred obiskom slišala, dejal, da se nam bo pridružil že v lagunah še pred dogovorjenim popoldanskim vodenjem po delu Ormoške planinske poti.

Vsi skupaj smo se najprej sprehodili do streljaj oddaljenega Ormoškega jezera, na katerega obrežje smo se povzpeli po stopnicah. Pred nami se je zrcalilo veliko Ormoško jezero, ki je eno

največjih akumulacijskih jezer v Sloveniji, katerega malo manj kot polovica površine pripada Sloveniji, preostanek Hrvaški, njegov nastanek pa je povezan s hidroelektrarno Varaždin. Na obali nam je Luka pokazal uravnavno povezavo med jezerom in bazenskim kompleksom lagun (cev z zapiralom za dotok vode v lagune, kadar se v njih potreben nivo vode zmanjša), skozi njegov teleskopski daljnogled pa smo lahko spoznali nekaj prvih pernatih prebivalcev (kormorani, rečni galebi).

Ormoške lagune, ki so naravni rezervat od 2017 in z njimi upravlja DOPPS, so 55 hektarjev veliko mokrišče antropogenega nastanka, ki leži na območju rečnega ekosistema Drave ob Ormoškem jezeru. Sestavljajo ga plitvi bazeni s trstiči in sestoji rogoza, obdaja pa ga poplavni gozd, redki ostanek mehkolesne rečne loke v Sloveniji. Mokrišče je izjemnega nacionalnega in mednarodnega pomena za številne ogrožene vrste ptic. V času selitve se redno pojavlja 30 vrst, njihovo število v selitvenem obdobju pa lahko doseže tudi več deset tisoč ptic, med katerimi so najštevilčnejši močvirski martinci in togotniki.

Območje, ki je v preteklosti delovalo kot bazen(i) za odlaganje odpadnih voda Tovarne sladkorja Ormož, je zaradi zaprtja tovarne s soglasjem nizozemskih lastnikov bilo leta 2010 v celoti podarjeno DOPPS-u, da bi območje lagun s svojo izjemno biotsko pestrostjo tudi v prihodnje ostalo v službi varstva narave. Tu se redno pojavlja vidra, svoj velik doprinos k vzdrževanju nizke vegetacije v bazenih s plitvejšo vodo pa s pašo prispevajo še vodni bivoli. Luka se je spričo naše radovednosti razgovoril o tamkajšnji flori in favni, bazenih ter pomenu mokrišča, ob pogovoru pa smo se postopoma sprehodili po gozdni ter travnati poti skozi poplavni gozd, mimo učnih tabel, bazenov, opazovalnic

in se s pomočjo daljnogledov približali tako pernatim obiskovalcem tistega dne (liske, race, čopasti ponirki, ribji orel, kormorani, tukalice itd.) kot tudi še eni znamenitosti lagun, vodnim bivolum. Predviden čas druženja se je raztegnil skoraj do opoldneva in ob zahvaljevanju ornitologu za zanimivo in z daljnogledi podprto razlago ter ob opravičevanju za preseženi čas smo se poslovili od lagun in se z domačinom Marjanom odločili, da gremo kar naprej na pohod v njegovi režiji po delu Ormoške planinske poti in šele na

koncu na kosilo.

S hojo smo pričeli nekje v središču Ormoža, kjer smo opazili smerne table Ormoške planinske poti in ponekod tudi markacije, nato pa se popolnoma prepustili Marjanovemu načrtu poti, ki nas je vodila najprej po asfaltu ven iz mesta, po nadvozu in nato po dolgi in široki poti čez bodočo industrijsko cono. Sčasoma je pot postala prijetnejša ob pogledih na polja in vinorodne gričke in sledilo je že prvo Marjanovo presenečenje. Prispeli smo do Turistične kmetije Bogša v Litmerku, kje smo ob kapljici rujnega malce posedeli, si ogledali čredo jelenov, ki jih ima gospodar ograjene in jih je s priboljški priklical bližje, na koncu pa je marsikdo od nas tudi kupil domače jelenje klobase, ki so se kasneje doma izkazale za zelo okusne.

Drugo presenečenje ni bilo daleč, saj nas je Marjan usmeril na bližnji najvišji litmerški vrh,

Št.	ŽIG	DATUM DRUŠTVENEGA IZLETA
1.	Gora Oljka	18. januar 2025
2.	Smrekovec	15. februar 2025
3.	Kordeževa glava	1. marec 2025
4.	Ratitovec	18. maj 2025
5.	Dom na Menini planini	1. junij 2025
6.	Obir	8. junij 2025
7.	Planinski dom na Jančah	14. junij 2025
8.	Vrholanov vrh	25. junij 2025
9.	Žig z aktivnega planinskega tedna Rateče 2025	12.-19. julij 2025
10.	Žig z aktivnega planinskega tedna Rateče 2025	12.-19. julij 2025
11.	Brana	20. september 2025
12.	Kamniška koča na Kamniškem sedlu	20. september 2025
13.	Planinski dom pod Ježo	25.-26. oktober 2025
14.	Andrejev dom na Slemenu	26. december 2025
15.	Slovenski planinski muzej	
16.	Radojč	
17.	Kocbekov dom na Korošici	
18.	Trdinov vrh	
19.	Veliki Snežnik	
20.	Begunjsčica	

Za vsaj 12 zbranih žigov prejmete majico z motivom Planinskega društva Šoštanj. Izpolnjen kartonček v času uradnih ur (vsak četrtek 18.00-20.00) prinesite v društveno pisarno (Koroška cesta 13, Šoštanj), kjer boste prejeli majico. Pogoji za sodelovanje je plačana članarina pri Planinski zvezi Slovenije. Akcija traja do 30.11.2025.

Velikost vaše majice

Št.	ŽIG	DATUM DRUŠTVENEGA IZLETA
1.	Gora Oljka	18. januar 2025
2.	Smrekovec	15. februar 2025
3.	Kordeževa glava	1. marec 2025
4.	Ratitovec	18. maj 2025
5.	Dom na Menini planini	1. junij 2025
6.	Obir	8. junij 2025
7.	Planinski dom na Jančah	14. junij 2025
8.	Vrholanov vrh	25. junij 2025
9.	Žig z aktivnega planinskega tedna Rateče 2025	12.-19. julij 2025
10.	Žig z aktivnega planinskega tedna Rateče 2025	12.-19. julij 2025
11.	Brana	20. september 2025
12.	Kamniška koča na Kamniškem sedlu	20. september 2025
13.	Planinski dom pod Ježo	25.-26. oktober 2025
14.	Andrejev dom na Slemenu	26. december 2025
15.	Slovenski planinski muzej	
16.	Radojč	
17.	Kocbekov dom na Korošici	
18.	Trdinov vrh	
19.	Veliki Snežnik	
20.	Begunjsčica	

Za vsaj 12 zbranih žigov prejmete majico z motivom Planinskega društva Šoštanj. Izpolnjen kartonček v času uradnih ur (vsak četrtek 18.00-20.00) prinesite v društveno pisarno (Koroška cesta 13, Šoštanj), kjer boste prejeli majico. Pogoji za sodelovanje je plačana članarina pri Planinski zvezi Slovenije. Akcija traja do 30.11.2025.

Velikost vaše majice

Kartonček za zbiranje žigov
2025

Ime in priimek

pd-sostanj.org
pdsostanj
pdsostanj

Kartonček za zbiranje žigov
2025

Ime in priimek

pd-sostanj.org
pdsostanj
pdsostanj

1	2	3	11	12	13
4	5	6	14	15	16
8	9	10	18	19	20

1. GORA OLJKA
2. SMREKOVEC
3. KORDEŽEVA GLAVA
4. RATITOVEC
5. DOM NA MENINI PLANINI
6. OBIR
7. PLANINSKI DOM NA JANČAH
8. VRHOLANOV VRH
9. ŽIG Z AKTIVNEGA PLANINSKEGA TEDNA RATEČE
10. ŽIG Z AKTIVNEGA PLANINSKEGA TEDNA RATEČE

11. BRANA
12. KAMNIŠKA KOČA NA KAMNIŠKEM SEDLU
13. PLANINSKI DOM POD JEŽO
14. ANDREJEV DOM NA SLEMENU
15. SLOVENSKI PLANINSKI MUZEJ
16. RADOJČ
17. KOCBEKOV DOM NA KOROŠICI
18. TRDINOV VRH
19. VELIKI SNEŽNIK
20. BEGUNJŠČICA

- Smrekovec
- Andrejev dom na Slemenu
- Lomek
- Kriška gora
- Gora Oljka
- Vrholanov vrh
- Dom na Menini planini
- Dom na Šmohorju
- Planinski dom na Mrzlici
- Mozirska koča
- Žig po izbiri
- Žig po izbiri

Za vsaj 6 zbranih žigov prejmete majico z motivom Planinskega društva Šoštanj. Izpolnjen kartonček v času uradnih ur (vsak četrtek 18.00-20.00) prinesite v društveno pisarno (Koroška cesta 13, Šoštanj), kjer boste prejeli majico. Pogoj za sodelovanje je plačana članarina pri Planinski zvezi Slovenije. Akcija traja do 30.11.2025.

Velikost vaše majice

Kartonček za zbiranje žigov 2025

Mladinski odsek

Ime in priimek _____

Osnovna šola/vrtec _____

 pd-sostanj.org
 pdsostanj
 pdsostanj

1	2	3	11	12	13
4	5	6	14	15	16
8	9	10	18	19	20

1. GORA OLJKA
2. SMREKOVEC
3. KORDEŽEVA GLAVA
4. RATITOVEC
5. DOM NA MENINI PLANINI
6. OBIR
7. PLANINSKI DOM NA JANČAH
8. VRHOLANOV VRH
9. ŽIG Z AKTIVNEGA PLANINSKEGA TEDNA RATEČE
10. ŽIG Z AKTIVNEGA PLANINSKEGA TEDNA RATEČE

11. BRANA
12. KAMNIŠKA KOČA NA KAMNIŠKEM SEDLU
13. PLANINSKI DOM POD JEŽO
14. ANDREJEV DOM NA SLEMENU
15. SLOVENSKI PLANINSKI MUZEJ
16. RADOJČ
17. KOCBEKOV DOM NA KOROŠICI
18. TRDINOV VRH
19. VELIKI SNEŽNIK
20. BEGUNJŠČICA

- Smrekovec
- Andrejev dom na Slemenu
- Lomek
- Kriška gora
- Gora Oljka
- Vrholanov vrh
- Dom na Menini planini
- Dom na Šmohorju
- Planinski dom na Mrzlici
- Mozirska koča
- Žig po izbiri
- Žig po izbiri

Za vsaj 6 zbranih žigov prejmete majico z motivom Planinskega društva Šoštanj. Izpolnjen kartonček v času uradnih ur (vsak četrtek 18.00-20.00) prinesite v društveno pisarno (Koroška cesta 13, Šoštanj), kjer boste prejeli majico. Pogoj za sodelovanje je plačana članarina pri Planinski zvezi Slovenije. Akcija traja do 30.11.2025.

Velikost vaše majice

Kartonček za zbiranje žigov 2025

Mladinski odsek

Ime in priimek _____

Osnovna šola/vrtec _____

 pd-sostanj.org
 pdsostanj
 pdsostanj

1

2

7

8

3

4

9

10

5

6

11

12

SMREKOVEC (1); ANDREJEV DOM NA SLEMENU (2); LOMEK (3);
KRIŠKA GORA (4); GORA OLJKA (5); VRHOLANOV VRH (6);

DOM NA MENINI PLANINI (7); DOM NA ŠMOHORJU (8);
PLANINSKI DOM NA MRZLICI (9); MOZIRSKA KOČA (10);
ŽIG PO IZBIRI (11); ŽIG PO IZBIRI (12);

1

2

7

8

3

4

9

10

5

6

11

12

SMREKOVEC (1); ANDREJEV DOM NA SLEMENU (2); LOMEK (3);
KRIŠKA GORA (4); GORA OLJKA (5); VRHOLANOV VRH (6);

DOM NA MENINI PLANINI (7); DOM NA ŠMOHORJU (8);
PLANINSKI DOM NA MRZLICI (9); MOZIRSKA KOČA (10);
ŽIG PO IZBIRI (11); ŽIG PO IZBIRI (12);

Litmerk oz. Kogl, ki s 330 m velja za prleški Triglav. Pot nanj se vije skozi vinograd in ponekod smo še našli nekaj sladkih grozdnih jagod. Še nikoli pot na "Triglav" ni bila tako sladka. Sonce, smeh in jesenska kulisa okoliških gričkov so nas pospremili nazaj proti Ormožu, pot je šla tudi čez gozd, pa mimo Šoštariceve kovačnice iz 1855, danes muzeja na prostem z izdatno bero kovaškega orodja. Že prej

smo hodili ob njivah soje, koruze in nazadnje sladkorne pese, nekoč daleč najboljsejanega in donosnega pridelka v teh koncih. Pot nas je nato pripeljala do poznega kosila v ormoško gostilno Prosnik. Nekateri od nas so poskusili prleški zrezek, drugi raznovrstne mesne plošče, skoraj vsi pa še prleško gibanico in po uri in pol obedovanja in gostobesednega zvena dveh štajerskih dialektov, šaleškega

in prleškega, smo se nasmejani in siti poslovili od Prlekije in gostoljubnega Marjana ter se ob večeru vrnili v Šaleško dolino.

Iskrena hvala obema šoferjema, Vladki in Andreju, ornitologu Luku iz DOPPS-a in planinskemu vodniku Marjanu iz PD Maks Meško Ormož.

Marko Milešič Šerdoner
načelnik odseka za varstvo
gorske narave

PLANINSKA TURA PETZECK (3.283 m), AVSTRIJA

Petzeck je s svojimi 3.283 m najvišji vrh Schoberjeve skupine tritisočakov, ki se nahaja v nacionalnem parku Visoke Ture. Gora se impozantno dviga nad ledeniškim jezerom Wangenitzesee, ob katerem stoji tudi planinska kočica Wangenitzesee Hütte. Naša dvodnevna planinska tura se je pričela 24. 8. 2024 ob 3. uri zjutraj. Štartali smo s parkirišča pred Vilo Lučka v Šoštanju. Skupaj se nas je nabralo 18 udeležencev – planincev, od tega kar 4 vodniki, in sicer Igor Kučič, Matej Kortnik, Jure Grudnik in Andreja Konovšek Jalen. Tako je bilo za varnost res dobro poskrbljeno. Peljali smo se z dvema kombijema.

Glede na vremensko napoved se je pred nami odpiral lep in sončen dan. To nas je navdajalo z optimizmom, saj je bila pred nami celodnevna hoja. V kombijih smo zjutraj vsi še malo dremali ter čakali na prvo postajo za jutranjo kavico. Postanek v kraju Lienz so imeli vodniki dodobra naštudiran, saj so vedeli, da bo odprto. Po prvi jutranji kavici smo krenili naprej proti naši izhodiščni točki. Svojo planinsko pot smo pričeli v ledeniški dolini Debenttal na višini 1.680 m. Parkirali smo na parkirišču ob vstopu v nacionalni park Visoke Ture.

Z izhodišča smo se povzpeli do kočice Wangenitzesee Hütte (2.580 m). Naša pot se je vila po pašnikih, na katerih so se mirno pasle krave, skozi gozd

ter po prelepi gorski pokrajini z žuborečimi potočki. Tako se je pred nami odpiral čudovit in krasen dan. Ob taki spremljavi zvokov in barv smo prispeli do planinske kočice Wangenitzesee Hütte (2.580 m), kjer smo imeli krajši postanek za malico. V koči smo lahko pustili tudi del osebnih stvari, ki jih nismo potrebovali do vrha. Na vrh se nas je skupaj z vodniki, povzpelo 13 planincev. Ostali 3 planinci so pretehtali svoje zmožnosti in se pametno odločili, da se na vrh ne povzpnejo ter raje ostanejo na koči.

Nas pa je čakala pot, ki je obetala še dobrih 775 m višinske razlike do vrha. Začetek vzpona se je pričel bolj po zložni poti, zato smo precej počasi pridobivali višince. Vmes smo prečili nekoliko strmejša pobočja. Na tem delu smo morali biti bolj previdni, v pomoč nam je bila jeklenica. A vendarle ni bilo prehudo. Nekje na 3.000 m, kjer se greben počasi razširi, smo prečkali z večnim snegom prekrito pobočje. Tukaj se je že videl vrh s križem. Pot

smo nadaljevali bolj počasi, saj smo bili zaradi redkejšega zraka prisiljeni upočasniti hojo. A vendarle nam je uspelo, tako smo malo po 14. uri vsi skupaj prispeli na vrh.

Z vrha smo imeli ob lepem vremenu in dobri vidljivosti čudovit razgled na večji del gorske skupine Schober. Lepo se je videl tudi Veliki Klek (Grossglockner). Na vrhu smo imeli kratek postanek za fotografiranje in lažjo malico. Sledil je spust po isti poti nazaj do planinske kočice Wangenitzesee Hütte (2.580 m). Vsi radostni in navdušeni smo bili tisti, ki smo prvič osvojili 3-tisočaka in tako bili deležni še pravega planinskega krsta. Krst je bil kar težak, saj so vsakemu posamezniku vodniki zastavljali po tri precej zahtevna vprašanja, na katera smo morali odgovoriti. Seveda zaradi zahtevnosti vprašanj nismo poznali vseh pravih odgovorov, zato je sledilo več močnih udarcev z vrvjo po zadnjici. Tako smo bili deležni več komplimentov in se nasmejali do solz. S

tako radostjo v srcu smo srečno prispeli do kočice Wangenitzesee Hütte, kjer smo si privoščili topel obrok. Ker se je dan že krajšal, smo morali biti kar urni, saj nas je čakal še 2,5 ure dolg spust do naše planinske kočice v dolini - Lienzer Hütte (1.980 m), kjer smo imeli prenočišče. Med spustom smo doživeli ožarjeno nebo s prekrasnim sončnim zahodom. S pomočjo naglavnih svetilk smo tako premagali spust in prispeli v kočico brez težav. Na koči v dolini so nas čakali naši 3 planinci, ki so se prej vrnili v dolino. Ker nas je celodnevna tura precej utrudila

in izčrpala, smo tako utrujeni, a vendarle zadovoljni popadali v posteljo ter zaspali.

Naslednje jutro smo se prebudili v čudovit sončen dan. Šele zjutraj smo lahko videli, v kaki lepi dolini smo prespali. Obdani smo bili s samimi tritisočaki v zatrepu doline Debentall, ki so del skupine Schobergruppe v delu Visokih Tur (Hochschober, Glödis in Keeskopf). Po dobrem in krepčilnem zajtrku smo se peš odpravili nazaj na parkirišče do naših kombijev, kjer smo se lahko v hladni ledeniški reki osvežili, preoblekli in krenili proti domu.

Ob poti nazaj smo se ustavili še v kraju Špital ob Dravi, kjer smo pojedli vsak en topel obrok.

Svojo dvodnevno turo smo tako zaključili, se zahvalili našim štirim vodnikom, ki so tudi tokrat s svojim znanjem in sposobnostmi dokazali, da jim je mar za nas. Tako smo lahko kot vedno uživali v vseh lepotah gora in narave ter se ob tem počutili varne. Vsi smo se pridružili mnenju, da si naši vodniki zaslužijo pohvalo, saj s svojim medsebojnim odnosom in pristnim planinskim vzdušjem prispevajo k dobremu razpoloženju vseh nas.

Zato še enkrat en velik HVALA vsem, iz VSEGA SRCA.

Lili Gazer

KRANJSKA GORA - VRŠIČ - IZVIR SOČE - PLANINA GOLOBAR - PLANINA ZAPRIKAJ

V soboto, 8. junija, smo na parkirišču v Šoštanju pričeli naše dvodnevno druženje po poti, ki sta jo za nas pripravila vodnika Matej in Tina. Vremenska napoved ni bila najbolj obetavna, pa vendar ne tako slaba, da bi ostali doma. In splačalo se je. Ob 9. uri smo prispeli v Kranjsko Goro, kjer smo se podali po poti ob Veliki Pišnici, v smeri Kekčeve dežele, ki je nekje v kotičku Krnice, prav tam blizu, kjer smo mi zavili v smeri Vršičke ceste.

Prvi postanek smo imeli ob Ruski kapelici, ki je bila zgrajena januarja 1916 za ruske ujetnike, ki so gradili cesto čez prelaz Vršič. Komaj dober mesec in pol po

izgradnji kapele, 8. marca 1916, je plaz med gradnjo ceste zasul 110 ruskih ujetnikov in 7 stražarjev in njim v čast je bila kasneje posvečena kapelica. Pot smo nadaljevali v smeri vrha Vršiča (1.736 m) po stari Vršički cesti. Prvi del poti smo hodili po gozdu, zadnji del pa so nas spremljali čudoviti pogledi na Prisojnik, Ajdovsko deklico in druge vršace. Daljši postanek smo imeli na Tičarjevem domu. Sledil je spust z Vršiča proti izviru Soče. Izvir nas je nagradil s svojo veličino. Nekateri smo si ob koncu ture prvega dne privoščili v Soči kratko poživiljajočo kopel za noge. Prenočili smo v planinskem domu v Lepeni.

Naslednji dan smo se s kombijem peljali do Kala - Koritnice, kjer je izhodišče do planine Golobar (1.257m). Prečili smo reko Sočo in pot nadaljevali skozi bogat bukov gozd, del poti nas je spremljalo žuborenje Golobarskega potoka. Na planini smo imeli počitek z okrepčilom. Med našim "kosilom" so se začeli oblaki gostiti, zato smo jo hitro mahnili naprej proti planini Preddolina, ki smo jo prečili ob spremstvu manjše plohe, in prišli do planine Zaprikaj. Obiskali smo planšarijo. Prijazni planšarji in zeliščarica mama Ljuba, za katero si mislim, da se je obrti učila od same tete Pehte, so nas pogostili z domačo skuto, jabolčnim zavitkom in zanimivo čokolado

s sivko mame Ljube. Tako podkrepčeni in polni prijetnih vtisov smo zapustili planino Zaprikaj in se napotili do mesta, kjer nas je čakal kombi. Hvala

Tina in Matej. Jaz že razmišljam, kam nas popelje naslednja pot ...

Andreja Štefan Bukovič

VELEBIT: PREMUŽIČEVA STAZA

Premužičeva staza se razteza po grebenu od Zavižana (Severni Velebit) do Baških Oštarij (Srednji Velebit) in je dolga 52 km. Od Premužičeve staze se odcepi več vzponov na nekatere najlepše vrhove Severnega in Srednjega Velebita - Gromovačo, Crikveno, Šatorino in druge. Mi smo se povzpeli na Gromovačo in Crikveno ter zadnji dan na Kizo. Pot je zelo dobro markirana in dokaj položna. Najvišji vzpon je vsega 200 metrov. Premužičevo stazo so dokončali v izjemno kratkem

času (1930-1933). Zgradili so jo z namenom približati lepote Velebita in jih narediti dostopne čim širšemu krogu ljudi.

1.dan: 17. maj 2024: V zgodnjih jutranjih urah smo se zbrali na parkirišču TUŠ v Šoštanju. Na pot smo se odpeljali ob 4. uri zjutraj. Skupaj nas je bilo 16 pohodnikov, tako da smo se peljali z dvema kombijema. Že na prvi pogled smo bili vesela družina, razigrani, polni energije in v pričakovanju nečesa novega, zanimivega.

Tako smo se iz Šoštanja peljali

proti Ljubljani, se ob poti na AC LJ-KP, ustavili na kratki jutranji kavici in nato pot nadaljevali do izhodišča - Planinski dom na Zavižanu (1.594 m). Tu smo parkirali in se pripravili na pričetek ture. Po kratkem premoru za zajtrk/malico smo svojo pot pričeli pri omenjeni koči, od koder nas je čakal prvi del poti, 7-8 ur hoje. Pot nas je vodila najprej po gozdu, proti Rossijevemu zavetišču (1.580 m). Hodili smo skozi strogi naravni rezervat Hajdučkih in Rožanskih Kukova. Vmes smo se povzpeli še na Gromovačo (1.676 m), ki je najvišji vrh Rožanskih Kukov, in Crikveno (1.641 m). Na Rossijevemu zavetišču smo imeli daljši odmor za malico in okrepčilo.

Sama pot ni bila zahtevna, saj nas je narava nagradila s čudovitimi in nepozabnimi razgledi, prekrasnim in z vonjem polnim rastjem. Seveda vmes ob poti ni manjkalo kratkih "šluk pavz", fotoshootingov, selfijev, veliko smeha in veselja, predvsem pa zadovoljstva. Tako nas je pot po poldnevni hoji pripeljala do Planinske kočice na Alanu (1.345 m), kjer smo se nastanili, pojedli topel obrok ter prespali.

2.dan: 18. maj 2024: Ta dan je bil pred nami najdaljši del poti, bil pa je tudi najlepši, saj

se kar naenkrat odpre nov svet, s prečudovitim razgledom na morje. To nas je še dodatno motiviralo in vlilo voljo, da bomo zmogli 10-12 ur hoje. Pot je potekala po slemenu, od koder so se lepo videli otoki Rab, Goli otok, Grgur, Pag, Cres, Lošinj, Krk, ...

Pot smo pričeli pri Planinski koči na Alanu, kjer smo se oskrbeli iz kombijev, natovorili zaloge hrane in pijačo za ves dan. Naša vodnika Matej in Janez sta nas tukaj zapustila in s kombiji pot nadaljevala do prelaza Dabarska Kosa, kjer sta parkirala. Mi smo se sami z vodnikom Igorjem podali na prvi del poti. Najprej smo hodili po slemenih in grebenih, v drugem delu nas je pot vodila skozi gozdove. Pot je bila zelo raznolika, radostna, prežeta z vonjem čudovitega rastja in ožarjenim nebom. Vsi veseli smo med potjo, ki se je že kar vlekla, v daljavi zagledali naša vodnika, Mateja in Janeza. Uspela sta se nam pridružiti tam nekje na drugi polovici poti. V nadaljevanju poti smo se ustavili na bivaku Skorpovac (958 m), kjer smo imeli kratko okrepčilno pavzo. Nato smo pot nadaljevali proti prelazu Dabarska Kosa nad Karlobagom, kjer sta nas pričakala kombija. Vsi veseli, da nam je turo uspelo prehoditi brez večjih kriz in naporov, smo se s kombiji odpeljali v dolino, na morje v mesto Karlobag. Tam smo se nastanili v Hotelu Zagreb. Tisti bolj korajžni in polni adrenalina smo se še pred večerjo odpravili na skok v morje. Hladno morje je bilo pravi balzam za mišice, celotno telo in duha, prava Kneipp terapija. Po večerji smo šli še na kratek obhod mesteca Karlobag, kjer smo se malo podružili. Med debato smo obujali spomine na prečudovite razglede na morje, krasne gozdove in visokogorski apnenčasti kraški svet, res nepozabno doživetje. Po obhodu smo se vrnili v hotel ter se odpravili k zaslužnemu počitku.

3. dan: 19. maj 2024: Po močnem in krepčilnem zajtrku smo zapustili hotel in mesto Karlobag ter pot nadaljevali s kombiji po cesti proti Baškim Oštarijama (929 m). Na parkirišču pri Oštarijskih vratih smo pustili

oba kombija. Svojo pohodniško pot smo pričeli v smeri Kize (1.278 m), visokega vrha v Srednjem Velebitu, ki pripada skupini Dabarskih Kukova. Po osvojitvi vrha Kiza smo se do vznožja spustili po zelo zanimivi krožni poti. Ob poti nazaj smo se ustavili v Restavraciji Baške Oštarije, kjer smo si privoščili daljši odmor ter dobro toplo kosilo. Skupaj smo nazdravili, si drug drugemu čestitali ter zahvalili za dobro družbo. Še posebno pohvalo so si zaslužili naši štirje vodniki: Matej Kortnik, Janez Kugonič, Igor Kučiš in Vlado Stropnik, saj so se za velik del poti resnično tudi logistično potrudili ter nam omogočili nemoteno pohodniško

turo po Severnem Velebitu.

Tako da KAPO DOL, fantje, in še enkrat en velik HVALA od vseh nas. Ponosni smo na vas.

Po dobrem kosilu smo se vsi veseli in zadovoljni podali na pot proti domu. Seveda nismo mogli mimo Trojan, naše znane postojanke za "trojanske krofe". Tako smo svojim domačim domov prinesli še tople krofe. V Šoštanj smo po dolgi, vendar varni in prijetni vožnji prispeli ob 19. uri.

Razšli smo se vedri, veseli in polni vtisov, že v pričakovanju novih podvigov ter novih pohodniških tur.

Lili Grazer

ZASAVSKA SVETA GORA IN ROVIŠKOVEC

Tudi letos smo planinci praznični dan preživali skupaj na našem izletu, saj smo se povzpeli na Zasavsko Sveto goro nad Litijo. Preko trideset se nas je zjutraj zbralo na avtobusu, ki nas je pripeljal do našega izhodišča v vasi Krače. V prijetnem vzdušju smo nadaljevali po dobro markirani poti proti našemu prvemu cilju, ki je bil na sedelcu pod planinsko kočjo, od koder se je večina najprej odpravila še na bližnji vrh Roviškovec, tudi Roviški vrh z 930 m višine, ki se nahaja jugovzhodno od Zasavske Svete gore.

Pot nanj je dodatno začinjena s podrtimi drevesi, tudi njegov vrh je porasel z drevesi, na njem pa se nahaja klopca ter vpisna knjiga z žigom. Kljub poraščenosti nudi razgled na Kamniško-Savinjske Alpe in njihovo okolico. Po obrednem slikanju na najvišji osvojeni točki smo se spustili proti planinskemu domu pod Zasavsko Sveto goro, ki je le streljaj nad njim. Planinski dom je žal že nekaj časa zaprt in je že začel propadati, kljub temu da obiskovalcev baje ni nikoli manjkalo. Zaradi iznajdljivosti našega vodnika Filipa pa vendar nismo ostali suhih ust, pa tudi pri ravno odhajajočem župniku je uredil ogled cerkve in njene okolice. Zasavska Sveta gora ali s starejšim imenom Sveta gora nad Litijo je 852 m visok hrib, ki se nahaja na levi strani Save. Na njegovem vrhu stoji taborska cerkev, posvečena Materi božji. Po asfaltirani cesti

je dosegljiva z več strani, k njej pa vodijo tudi številne romarske pešpoti. Posebnost cerkve je, da jo obdaja močno obzidje, ki je nekoč služilo za obrambo pred turškimi vpadi. Za obzidjem stoji zvonik, ki je v času turških vpadov služil kot obrambni stolp, na njem so še danes ohranjene strelne line. Prijazni župnik nam je zaupal, da se cerkev prvič omenja že leta 1250. Cerkev je bila sprva romanska, kasneje pa gotška in so jo leta 1704 barokizirali. V svoji bogati zgodovini je bila tako deležna veliko obnov in predelav. Spoznali smo tudi edino stalno prebivalko tega mini naselja, gospo, ki nam je prijazno razkazala tudi veliko kapelo ter zaupala veliko podrobnosti o njenem nastanku. Pot nas je dalje vodila proti Vačam. Med potjo smo si lahko ogledali domačijo, kjer je prebival najditelj znamenite Situle pred mnogimi leti. Situla (latinsko vedro) je izraz, ki se nanaša na starodavno okrašeno kovinsko (največkrat bronasto) posodo v obliki vedra ali vaze, ki je najverjetneje nastala v 5. stol. pr. n. št., odseva tradicionalne vplive sredozemskega sveta. Originalno situlo danes hrani Narodni muzej v Ljubljani, mi pa smo si ob cesti lahko ogledali povečano verzijo. V centru Vač pred cerkvijo smo pričakali avtobus, ki nas je odpeljal še do bližnjega geometričnega središča Slovenije, skrajšano GEOSS. Pred simbolom slovenstva, večstoletnega prizadevanja za obstoj in razvoj ter zakoreninjenost

Slovencev na tem prostoru smo s skupinsko fotografijo zaključili uradni planinsko - zgodovinsko - domoljubni izlet in se odpravili proti domu. Med potjo smo se ustavili le še v znanem gostišču na Trojanah, kjer smo lahko opravili analizo vsega videnega in doživetega. Hvala vodnikoma Vladu in Filipu ter vremenu, da je vzdržalo suho do našega povratka.

Borut Zajc

MOJ PRVI PLANINSKI TABOR - SRBIJA 2024

Pa sem šla ... Na moj prvi planinski tabor. Če so pa govorili sestra, prijatelji, sodelavci in sorodniki: »Pa ja pejd, veš kk je fajn!« V letu 2024 je bila planirana Srbija. Odlično! V Srbiji nisem bila že nekaj let. Ker pa sem več v visokih petah kot planinskih čevljev in glede na to, da sem bila zraven prvič, sem med lažjim oziroma težjim pohodom vedno izbrala lažjo pot.

Na pot smo se podali v soboto, 7. septembra, ob 7. uri zjutraj iz Šoštanja. 60-sedežni avtobus, dolg kar 15 metrov, nas je peljal mimo Zagreba po avtocesti proti Beogradu. Srbsko mejo smo prečkali s svetlobno hitrostjo, saj je bil policist žejen ali pa željan slovenskega piva. Pot smo nadaljevali z nasmeški na obrazu in se še pred Beogradom usmerili na avtocesto proti Čačku. V popoldanskem času smo prispeli do mesta Ljig in nato do planinskega doma Čika Duško Jovanović na planini Rajac. To je največji planinski dom v Srbiji. Po prijaznem sprejemu oskrbnika planinskega doma in po razdelitvi sob smo odšli na krajši krožni pohod z vzponom na vrh Rajaca (848 m), kjer smo ujeli prelep sončni zahod. Po močni večerji je bilo potrebno nekaj kalorij pokuriti ob plesu na glasbo iz 80. let prejšnjega stoletja.

Po zajtrku smo se odpeljali do kraja Ovčar Banja in si ogledali samostan Blagoveštenje. Po ogledu smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina se je vzpela na planino Kablar, kjer se ji je pridružila druga skupina, ki se je pripeljala bližje pod vrh in od tam opravila krajšo pot.

Razgled je bil dih jemajoč – meandri Zahodne Morave so se lesketali v soncu, obdani z ostrimi obrisi gora, v daljavi se je razprostiralo mesto Čačak.

Po spustu nazaj do avtobusa smo pot nadaljevali v Čačak, kjer smo imeli čas za kosilo. Nato smo se odpeljali v Zlatibor in se nastanili v hotelu Agape, ki je postal »naš dom« za 2 dni. Zlatibor je največji gorsko-turistični center v Srbiji, katerega najvišji vrh je Tornik (1.496 m), ki smo ga tudi osvojili. Razdelili smo se v dve skupini. Daljša tura je potekala iz Zlatibora preko vrhov Čuker (1.358 m), Jele (1.410 m) v kraj Vodice in od tam na vrh Tornika. Druga skupina smo se z gondolo pripeljali na vrh. Veter je tako močno pihal, da smo hitro spili kavo, se slikali in podali na pot proti dolini, kjer smo na postaji pri Ribničkih jezerih vstopili v gondolo, ki nas je odpeljala v dolino.

Gondola Zlatibor Gold je bila uradno predana v obratovanje 11.

januarja 2021. S svojo 9-kilometrsko traso je najdaljša panoramska gondola na svetu, ki povezuje center Zlatibora s smučiščem Tornik.

Po vrnitvi v dolino v popoldanskem času smo imeli prosto do večerje. Nekateri so to izkoristili za bazen in savno, ostali za raziskovanje mesta. Nekaj nas je bilo za raziskovanje mesta, a smo na koncu obtičali v bistroju ob »srbski rakiji od dunje«. Bili so dobri nameni, da raziščemo mesto Zlatibor in nakupimo spominke. A kaj, ko sem prejela sinov klic, da je zelo uspešno opravil izpit na fakulteti. Tako smo pač nadaljevali z razvajanjem brbončic z dunjo.

Četrty dan smo zapusti Zlatibor in se odpeljali do Mokre Gore, kjer smo si ogledali Drvengrad. Etno vas je bila zgrajena po zamisli Emira Kusturice za potrebe snemanja njegovega filma Život je čudo.

V nadaljevanju smo se z muzejskim vlakom iz Mokre Gore do kraja Šargan Vitasi zapeljali po progi Šarganske osmice. Dejansko gre za obnovljen odsek nekoč delujoče ozkotirne železnice Užice–Višegrad–Sarajevo. Parna lokomotiva se prebija preko prelaza Šargan, skozi slikovite soteske, skalne previse in 22 tunelov. Naša vožnja je trajala 45 minut. Proga ima dokaj neobičajno pot v obliki števila 8, zato jo imenujejo Šarganska osmica. Ozkotirna železniška proga je bila za turistične namene obnovljena leta 2003. Posebnost šarganske

železnice je v premagovanju 300 m višinske razlike, celotna dolžina odseka je 15,44 km.

V popoldanskem času smo z avtobusom naredili daljši prevoz v vzhodni del Srbije na relaciji Čačak–Vrnjačka Banja–Paraćin–Zaječar. V Zaječarju smo se za 3 nočitve nastanili v hotelu Srbija TIS v samem centru mesta. Da nas je izjemno spreten voznik lahko s kovčki dostavil čim bližje hotelu, so policisti prestavili osebna vozila. V Sloveniji se to zagotovo ne bi zgodilo. Ja, nekaj bi se! Napisali nam bi kazen. Po nastanitvi v hotelu, kjer je bilo nekaj nadstropij prenovljenih in lepše sobe, je sledila množična menjava sob iz nadstropij, kjer se je čas zaustavil v Jugoslaviji. Nekateri so boljše sobe dobili tisti večer, nekateri pa naslednje jutro. Tudi jaz s cimro nisem bila zadovoljna s sobo, zato sta Bojan in Janez prijazno zamenjala svojo, lepšo sobo z najino. Pravzaprav sem nevede sprožila domino efekt. Večer se je prevesil v noč, noč pa je prinesla rojstni dan cimre Mihaele. Tako smo ob polnoči nazdravili s penino in hitro odšli v postelje, saj nas je naslednji dan čakal vzpon na Borski Stol (1.155 m) oziroma osvojitve vrha Šiljak (1.560 m) na planini Rtanj. Še prej pa smo odšli na ogled Gamzigrad Romuliana (Felix Romuliana), eno najbolj zanimivih antičnih naselij, odkritih v Srbiji, iz časov Rimskega imperija. Ostanek rimskega mesta je del Unescove dediščine.

Po razdelitvi v dve skupini smo odšli vsaka skupina na svoj avtobus. Eni na Borski Stol, drugi na planino Rtanj. Obe skupini so pričakali megla, dež in veter na vrhovih. Tisti, ki smo odšli na Borski Stol, smo bili malo na boljšem. Po sestopu nas je v koči, po predhodnem naročilu, čakal divjačinski golaž. Bil je tako dober, da ga nisem mogla nehati jesti. Za večerjo v hotelu sem bila še kar sita, so je pa bili deležni ostali za omizjem.

Naslednji dan se je skupina, ki je osvojila najvišji vrh Srbije – Midžor (2.169 m), po zgodnjem zajtrku odpeljala 2 uri vožnje proti Stari planini do planinskega doma Babin Zub na višini 1.566 m. Krajša tura pa je bil ogled trdnjav okoli Zaječarja

in travnikov smučišča Stara planina. Imeli smo sonce, čas za pivo, klepet in nakupe. Ves čas so nas spremljali potepuški psi, ki jih je po Zaječarju polno. Opazila sem jih že v Zlatiboru. Zanimivo mi je bilo, da nobeden od psov ni bil napadalen. Ta dan smo

imeli skupno večerjo z druženjem in živo glasbo s planinci iz Zaječarja. Na plesišču ni bilo planinca, ki se ne bi vsaj malce zavrtel. Nekateri celo tako, da bi jim lahko majčko ožel.

Iz Zaječarja smo odšli v petek zjutraj in se odpeljali do mesta Kladovo. Po krajšem postanku smo se zapeljali mimo ene največjih hidroelektrarn v Evropi in nato do mesta Tekija, kjer smo se vkrcali na turistično ladjico in se popeljali na izlet po reki Donavi v narodnem parku Djerdap. Na ladjici je bil zabaven glasbenik, ki je igral samo za nas in tako smo se tudi malce zavrteli.

Popoldne smo se podali na kratko pot po cesti in skozi gozd na razglednik Ploče nad najožjim delom Donave. Z razgledne točke na nadmorski višini 355 metrov

se je odprl pogled na Donavo, verjetno najlepši pogled na Donavo v njenem celotnem toku. Pohodniki smo se poslikali in krenili nazaj do avtobusa, nakar je sledil ogled muzeja Donji Milanovac, nato pa prevoz do hotela Golubački grad v kraju Golubac. Hotel Golubački grad je eden najatraktivnejših hotelov ob Donavi, ki je zasnovan tako, da ima restavracija čudovit pogled na Djerdapsko jezero. V hotelu smo imeli večerjo in še zadnje skupno druženje, saj se je planinski tabor počasi zaključeval. Namreč, naslednji dan je bila sobota in po zajtrku nas je čakal jutranji prevoz do Beograda. Pred cerkvijo sv. Save nas je čakal vodič Vladislav in nam opisal cerkev, ki je ena največjih pravoslavni cerkva na svetu in eden najpomembnejših simbolov Beograda in Srbije. Posvečena je svetemu Savi, ustanovitelju Srbske pravoslavne cerkve in eni najpomembnejših osebnosti srbske zgodovine. Po samostojnem ogledu cerkve smo odšli na Kalemegdan, beograjsko trdnjavo, ki leži na stičišču Save in Donave, kjer se nahaja strateško pomembna točka, ki je skozi stoletja igrala ključno vlogo v številnih vojnah in kulturnih vplivih. Je ena od glavnih mestnih znamenitosti in pomemben zgodovinski simbol Beograda. Po ogledu smo imeli prosto za kosilo. Seveda ne bi bila jaz, če ne bi zavila v eno izmed trgovin na Knez Mihailovi

ulici. Rezultat? Črni salonarji. Še en par za mojo neskončno zbirko čevljev z visoko peto.

Voznik avtobusa nam je dal natančna navodila, kje nas bo pobral. Na nas pa je bilo, da dobesedno skočimo nanj, ker v središču Beograd ne moreš kar tako zaustavljati. Pravzaprav, to kar smo naredili, bi lahko bilo v stilu hop-on hop-off avtobus in vsi potniki vkrcani v 30 sekundah. Če bi obstajala športna

disciplina hitrega vkrcavanja, bi jo zagotovo osvojili.

Sledil je povratek proti domu, kjer smo na zadnji bencinski postaji na avtocesti v Srbiji zapravili še ostanek srbskih dinarjev. Prevozili smo Hrvaško in se bližali naši prelepi Sloveniji z mešanim glasbenim izborom iz zvočnika, ki je prej omagal kot mi. Tabor smo zaključili v poznih večernih urah.

Za konec samo še iskrena zahvala

vodnikom tabora – Juretu, Andreji, Mateju in Janezu ter zaječarskim planincem za njihovo vodenje in gostoljubnost. Posebna zahvala gre vodji tabora, Bojanu, za izjemno energijo, organizacijske sposobnosti, druženje in neomajne živce.

Hvala za čudovit tabor, ki zagotovo ni bil moj zadnji.

Brigita Slemenšek

katerega smo si ogledali okolico obeh držav. Leta 1966 je bila v

celoti vrnjena Sloveniji in bila zgledno obnovljena s podporo

STARI VRH–MLADI VRH–KOPRIVNIK–BLEGOŠ

V nedeljo, 7. 4. 2024, smo se odpravili na raziskovanje Škofjeloškega hribovja. Celodnevno turo smo pričeli na smučišču Stari vrh. Pot nas je najprej vodila mimo Gostišča Stari vrh in naprej do vrha smučišča, kjer smo imeli prvi postanek. Ob poti smo uživali v razgledih na Selško dolino ter na Karavanke in Kamniško-Savinjske Alpe.

Razgibana pot nas je nato vodila po grebenu najprej na vrh Starega vrha (1.217 m). Na razgledišču se nam je odprl lep pogled na Poljansko dolino pa vse do Trnovskega gozda in Snežnika. Sledil je krajši sestop na sedlo in ponovni vzpon na naslednji vrh na naši poti. Pot na Mladi vrh se je precej dvigala in nas pripeljala na višino 1.374 m, kjer smo si zaslužili počitek. Sestop z vrha je blagodejno vplival na vse udeležence, saj je bila pot prijetna in lepo speljana skozi smrekov gozd. Sledil je krajši del hoje po »vojaški cesti« ter nato pred nami nov vzpon. Pot na Koprivnik nas je peljala po pobočju, poraslem z bukovim gozdom, pod njim pa zelena preproga dišečega čemaža. Ta čudovita kulisa nam je nekoliko olajšala vzpon, ki je bil ob vedno višji temperaturi ozračja že precej naporen. Na vrhu Koprivnika (1.393 m) smo si ponovno

privoščili daljši počitek in se naužili pogledov proti Julijskim Alpam in Bohinjskim goram. Z vrha smo nato sestopali proti sedlu Črni kal, na poti pa še skočili na vrh Romovec (1.250 m), ki nam je bil »ravno na poti«. Do te točke smo na poti srečali samo nekaj planincev, pa še ti so bili bolj kot ne lokalci, ki so skočili na vrhove nad njihovo vasjo. Od Črnega kala naprej pa je bilo zaznati občutno spremembo – prišli smo na t. i. romarsko pot na Blegoš. Planincev, predvsem mladih družin, je kar mrgolelo, tako da je bilo na poti vse prej kot tiho. Proti Blegošu smo krenili kar po cesti, sprva je bila pot prijetna, saj smo hodili v zavetju dreves in posledično v senci. Kmalu pa smo prišli na pobočje, ki je bilo povsem golo in tako smo še dodatno občutili moč sonca, ki je bilo ta dan res močno. Ko smo prispeli do Koče na Blegošu, smo si privoščili zaslužen počitek. Dodobra smo se odpočili ter okrepčali, polovica udeležencev se je vmes opogumila tudi za vzpon na sam vrh Blegoša (1.562 m). Ko je napočil čas za sestop v dolino, smo se podali po precej strmi poti proti vasi Potok, kjer nas je pričakal naš avtobus. Izmučeni, a vseeno zadovoljni nad našim uspehom, smo se odpravili proti domu. Vsem udeležencem se zahvaljujemo za

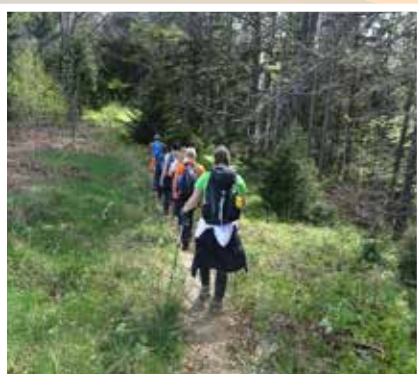

udeležbo na tej pomladanski turi, ki se je na koncu prelevila kar v poletno turo.

Tina Jemec

KAPUNAR

Preteklo nedeljo, teden dni pred koledarsko planiranim izletom zaradi obveznosti glavnega vodnika, novega birmanskega botra, smo se v lepem vremenu malce kasneje kot običajno odpeljali proti mejnemu prehodu Radlpass nad Radljami ob Dravi pod pogorjem Kozjak na višini 670 m nad morjem. Med prijetno vožnjo preko Koroške sta se štirinajstim planincem pridružila še dva skoraj domačina, večini

stara znanca. Na mejnem prehodu smo lahko izkoristili gostoljubje kar dveh odprtih trgovinic dobro založenih z raznovrstnim blagom.

Pot nas je nadalje vodila proti našemu glavnemu cilju Kapunarju na mejnem grebenu s sosednjo Avstrijo. Večkrat smo prestopili mejo za kakšen meter in se tudi vrnili na našo stran. Prvi daljši počitek smo opravili pri Kapunerhutte malo nad 1.000 m n. v. Med vojno je bila uničena, pred petdesetimi leti pa odlično obnovljena in še danes je privlačna in odprta vsakemu, ki se znajde v bližini. Sledilo je fotografranje, pogled proti dolini in kratek vzpon do nerazglednega vrha Kapunar (1.051 m). Njegovo ime menda izvira iz oblike njegovega vršnega grebena s čopastim drevjem, ki spominja na petelina - "kapuna". Iz našega osvojenega petelinčka smo se spustili proti

bivši vojaški karavli, ki jo danes uporabljajo domači radioamaterji iz Radelj. Prejeli so jo v slabem stanju in jo počasi obnavljajo in tudi mi smo bili deležni dobre kavice iz nove kuhinje s pomočjo naše Brankice. Pogreli smo se na soncu in odžejali, spominsko fotografirali in poslovlili od prijaznega domačina ter pot nadaljevali proti Kobanskemu. Veliko je poti in kolesarskih stez v okolici, ki so dobro označene za popotnike z obeh dežel (Grenz Panorameweg). Hitro smo prispeli do Sv. Pankracija, velike stare cerkve, ki je bila nekoč prav na mejnem grebenu z eno polovico v vsaki državi, na kar še vedno opozarjata obe državni zastavi na obeh straneh oltarja. Cerkev je imela burno zgodovino, večkrat uničena in požgana, leta 1935 so ji dozidali velik zvonik, sedaj tudi razgledni stolp, s

DESKA (ZIMSKI IZLET)

Preteklo nedeljo, 17. 3. 2024, sta Desko (1.970 m) oblegali dve skupini naših planincev, obe z enim krasnim namenom - obogatiti PD Šoštanj za dve nadgrajeni vodnici. Moja skupinica s šestimi udeleženci in mentorjem Bojanom na repu je vrh osvajala s krpljami, Anjina pa s turnimi smučmi.

Seveda ni težko uganiti, katera skupina je bila hitrejša, ampak naj povem, da so nas na vrhu prehiteli le za malenkost, pri avtu pa smo bili celo pred njimi. (In ne, ne priznam, da je bilo tako, ker bi nas čakali pod vrhom ali ker bi vrh osvajali še za drugi spust). Med potjo smo si zares večkrat križali pot, pred glavno strmino pod vrhom pa so nas počakali, da smo si skupaj ogledali postopek prereza in preizkusa snežne odeje. Zima predstavlja svojevrsten izziv, a ko postreže s tako krasnimi razmerami, kot jih je nam na Dleskovški planoti, jih je greh

presedeti doma. Pa smo šli, krplja za krpljo. Čeprav moram priznati, da so nekatere izmed nas te krplje malo manj ubogale kot druge. (Mene, na primer.) Zaenkrat se res lahko prištevam k navdušencem nad krpljanjem predvsem teoretično, zato predlagam, da

tole še kdaj ponovimo. In takrat si morda lahko malo, tako za hec, izmenjujemo krplje, da še sama doživim, kar so mi dokazale že reakcije drugih - da je krpljanje pravzaprav zakon.

Monika Tajnik

DESKA (TURNI SMUK)

Po besedah Igorja Jenčiča v Velikem turnosmučarskem vodniku je turno smučanje »žlahtna zmes gorništvja in smučanja, ki pomeni mnogo več kot le seštevek obeh dejavnosti. Niti tradicionalno planinstvo v kopnih

razmerah niti smučanje ob žičnicah nam ne moreta nuditi tistega prvinskega uživanja, ki ga občutimo, ko si v samoti nedotaknjene beline utiramo smučino, ko iščemo prehode po dolinicah in slemenih

ali ko lahkotno vijugamo po rahlo omehčanem srencu.«

Mislil, da se z zgoraj zapisanim strinjamo vsi smučarji, ki smo se 17. marca udeležili izleta PD Šoštanj na Desko. Čeprav nismo bili v samoti (že nas je bilo devet, turo pa smo si delno delili še s sedmimi »peš udeleženci«) niti si nismo smučine utirali po nedotaknjeni belini, saj se je pred nami po isti poti podalo že precej turnih smučarjev, smo na turi uživali. Če bralci temu ne verjamete, vas morda prepriča podatek, da smo se po odsmučanem vršnem delu na Desko podali še enkrat. Ni nam bilo mar, da je bilo treba na smučki ponovno nadeti kože, ni nam bilo mar, da je bil pred nami ponovno vzpon, ni nam bilo mar vseh ceremonij popuščanja in zategovanja pancarjev, slačenja in oblačenja ... Samo da bi bili še enkrat deležni užitkov vijuganja po belini gorske narave! Presenečeni

smo bili nad odličnimi razmerami, ki so bile v tako slabi turnosmučarski sezoni, kot je letošnja, pravi balzam za dušo. Spogledovanju, nasmeškom, vzklikom: »To je bilo pa fajn!« in namigom »A gremo še enkrat?« ni bilo treba veliko dodati, da smo idejo uresničili ...

Kje in kako pa smo začeli? Zaradi - kot vemo - precej toplih in kopnih razmer smo se s kombijem in avtomobilom vsi udeleženci tokratnega izleta pripeljali skoraj

do parkirišča pod planino Podvežak. Po zadnjih pripravah in preveritvi lavinske opreme, predvsem žoln, ki so veselo piskale, smo najprej peš, kmalu pa že s smučkami na nogah, krenili proti osrčju Dleskovške planote ali Veže, te lepe in prostrane kraške visokogorske planote, ki se nahaja jugovzhodno od kraljice Savinjskih Alp, Ojstrice. Na Desko, 1.970 m visok vrh, smo se s Podvežaka podali najprej po poti, ki vodi proti Korošici, nato

pa v križišču, kjer se desno odcepi pot navzdol proti planini Vodole in naprej proti Lučam, krenili levo navzgor. Spotoma smo zaradi lastne varnosti in tudi za obnovitev znanja preverili stabilnost snežne odeje, in sicer z njenim prerezom, pa tudi z norveško in CT (compression test ali tlačna metoda) metodo. Veseli dobrih rezultatov smo nadaljevali proti vrhu Deske, načeloma razglednemu vrhu, ki nam je tokrat namesto razgledov na drugo stran ponujala v mistične meglice zavito skrivnost. Ojstrica se je iz njih sramežljivo odkrivala in se ponovno skrivala, kraško površje na severu pa se je bleščalo v soncu, ki je osvetlilo tudi našo pot povratka. O nadaljevanju ste že prebrali ... Nazaj do Podvežaka smo vsi srečno prismočali in do avtov prihodili ... Če pa je kdo pozabil, kako je to bilo ... Tako nekako: »Juhuhu!« In en velik nasmeh. Se popravljam! Devet velikih nasmehov. Ki se zahvaljujejo našim vodnikom Anji in dvema Igorjema in se že veselijo naslednjih turnosmučarskih podvigov.

Jerica Koren

PO MANJ ZNANIH POTEH OD OBIRCA DO MOSTNARJA 2. DEL

Zbudili smo se v čudovito sobotno jutro, ki je kar klicalo po lepem pohodu. Po odpovedi pohoda prejšnjo soboto zaradi slabših vremenskih razmer se nas je ob 7.30 zjutraj v Tresimirjevem parku zbrala skupina sedmih nadobudnih planincev.

S hojo smo tako pričeli od Tresimirjevega parka po kolesarski stezi proti Lokovici, kjer se je naša pot usmerila v gozd in nadaljevala po gozdnih vlakih nad Termoelektrarno Šoštanj do Pustega gradu (401m). Na mestu nekdanjega mogočnega gradu, gradu Šoštanj, najstarejšega izmed treh šoštanjskih gradov, smo imeli krajši postanek. Pot smo nadaljevali po gozdnih poteh proti Penku in vse do gostišča Acman, kjer je kavica še posebej zadišala.

Naprej nas je pot vodila mimo župnijske cerkve Sv. Mihaela v

Skorno po travnatih in gozdnih poteh, ob potoku Stara voda in po gozdnem grebenu proti Lepi Njivi. Skozi celotno pot so nas spremljali sončni žarki in prešerna volja vseh udeležencev. Prehodili smo dobrih 17 km, dosegli ta dan najvišjo n. v. 670 m in hodili malo več kot 5 ur.

Polni prijetnih vtisov smo naše druženje zaključili ob 15. uri pri Mostnarju.

Mihaela Ovčjak

PO EPSKIH STEZAH DO NEVERJETNIH RAZGLEDOV IN ADRENALINSKIH SPUSTOV - TURNOKOLESARSKI TABOR AOSTA 2024 (ITALIJA)

V začetku julija 2024 se je turnokolesarski odsek PD Šoštanj odpravil na kolesarski tabor v sosednjo Italijo. V očarljivo dolino Aoste, ki ohranja sledi obsežne zgodovine ter bogato kulturno dediščino. Objemajo jo visoki mistični vrhovi, ki ponujajo potep po neokrnjeni naravi, pokrajino slikajo idilične alpske vasice, iz katerih se mogočno bohoti vrsta gradov. Na vsakem koraku se vijejo bistri potoki in reke, iz sten gora se ulivajo glasni slapovi. Strme serpentine vzbujajo zanimanje za odkrivanje skritih gorskih steza, ki se nemalokrat razpršijo v neverjetne grebenske poti, z dih jemajočimi razgledi in epskimi kolesarskimi spusti.

Tokratni tabor smo vsi udeleženci nestrpnost pričakovali. A nekaj dni pred odhodom je narava tudi pri sosedih pokazala svojo neusmiljeno moč, saj so se ravno na območju doline Aoste razbesnela huda neurja, ki so povzročila obsežne poplave, plazovi pa so kar nekaj vasi odrezali od sveta. Tabor je bil pod vprašanjem. A naši neumorni vodniki so bili hitro v akciji, dobra komunikacija med njimi in sosedi je dala vedeti, da se bomo na tabor vseeno odpravili. Ker pa je bilo tveganje vseeno preveliko, se je del vodniške ekipe dan pred predvidenim odhodom odpravil v izvidnico. In končno potrditveni klic. Preostali udeleženci smo se zvečer udobno namestili v kombi, nakar smo jo veselo mahnili proti naši kolesarski avanturi. Pot se niti ni zdela tako dolga, kot je dejansko bila, saj smo jo večinoma prespali. Ob svitu nas je nekje v Italiji pozdravilo nekaj kapelj dežja ter gosti sivi oblaki. Malo žalostni, a kljub temu optimistični, smo jo mahnili naravnost do naše nastanitve.

V idiličnem butičnem hotelčku smo najprej načrpali nekaj nove energije, saj nas je ta dan že čakala prva tura, izza oblakov pa se je občasno

prebijalo sonce, ki je vabilo na kolo. Zaradi muhastega vremena in zatačas dokaj nizkih temperatur so se vodniki odločili, da si noge dobro pretegnemo na bližnjem hribu v bližini kolesarskega parka Pila. Prvi del poti smo »prešlepali« s pomočjo gondole, nato pa zavihteli pedala v dokaj kratko, a precej strmo pobočje. Na trenutke so se nam pokazali čudoviti bližnji vršaci, ki so nas navdihovali s svojo veličino. Noge so bile hitro ogrete za uživaški spust po trailu odlično urejenega kolesarskega parka Pila, kjer smo se zadržali preostanek popoldneva. Utrujeni od dolge poti ter kolesarjenja smo ta večer kar hitro popadali v postelje v upanju, da nam bo naslednji dan vreme bolj naklonjeno. Čakala nas je namreč ena izmed zahtevnejših pa tudi najlepših tur tega tabora.

Prebudili smo se v čudovito jutro, v jutro brez vsakršnega oblaka, v čisto jasnino kot iz sanj. In takšen je bil tudi preostanek dneva. Kičast. Med

vožnjo do našega izhodišča, smučarskega središča Cervinia, so nas pozdravljale pravljíčne gorske vasice, z mogočnimi pobočji pobeljenih vršacev so se bohotili

slapovi, meglice pa so v ozadju razkrivale nor, resnično nor pogled na edinstvenega, piramidastega mogotca, ki se osamel s svojimi 4.478 m dviga v nebo. Matterhorn. Tega dne se je otresel vseh meglic in nas s svojo mogočnostjo spremljal skozi celotno turo. Iz Cervinia smo jo mahnili v strm makadamski hrib. Strmini ni bilo videti konca. Malo makadama, malo slabega asfalta, kjer je bilo potrebno na trenutke kolesa tudi poriniti. Manjkali niso niti tuši hladne vode, ki se je zlivala na dele poti. A naporno pot so odtehtali razgledi, ki so se vpijali globoko v spomin. Resnično kolesarjenje za dušo. Naša cilja sta bili dve jezera, ki krasita že tako očarljivo gorsko pokrajino. Pri prvem jezeru smo naredili daljši postanek, malo višje pri drugemu, nekje na višini okoli 2.800 m, pa se je naš vzpon zaključil, saj zaradi ledu in snega, ki sta prekrivala tako jezero kot pokrajino, kakor plaz, ki je spolzel prek dela povratne krožne poti, le-te s kolesom

do Lago Blu, kristalnega jezera, ki na svoji gladini ponuja zrcalo Matterhornu. Ob njem smo si privoščili malo daljši postanek, da smo v miru »popredalčkali« vtise tega dne, se nadihali gorskega zraka ter zaključili, da se nekateri od nas na ta kraj zagotovo še vrnemo.

Tretji dan so bile noge že precej utrujene, a čakala nas je še ena naporna tura. Po zajtrku smo krenili proti slikoviti ledeniški dolini Val Veny, ki leži prečno pod pobočji najvišjega vrha Alp, Mont Blanca. Nahaja se jugozahodno od Courmayeurja, znanega smučarskega središča. Naš cilj je bila planinska kočica Combal, do katere smo morali premagati kar nekaj poštenih klancev in serpentin. Med kolesarjenjem so oči vseskozi poplesavale po pobočjih masiva Mont Blanc, nehote pa smo morali kolesarjenje nekoliko prekiniti zaradi kravic, ki so se selile na pašo. Zadnjih nekaj kilometrov je razgled zagrnul gozd, a kaj kmalu smo bili nagrajani, ko se je pred nami odprla imponantna dolina Val Veny, prepletena s potoki v objemu belih gora. Pri koči smo se hitro okrepčali ter se peš povzpeli do razgledne točke na turkizno jezero Miage. Razgled nas je nahanil z energijo, ki smo jo potrebovali za spust do izhodišča. A do tja je bilo potrebno še kar nekaj potrpljenja in koncentracije, predvsem v vmesnem delu, ko smo se spustili po precej zahtevni gozdni poti. Naš trud smo nagradili s postankom v idiličnem kampu, kjer je ravno tega dne potekal glasbeni festival, nakar smo jo počasi mahnili proti hotelu.

Naš tabor se je bliskovito bližal koncu, dnevi v Aosti so se obrnili, kot bi mignil. Kako tudi ne, ob vsej lepoti, ki smo ji bili priča. Zadnji dan nam jo je ponovno nekoliko zagodlo vreme. Iz težkih sivih oblakov se je občasno vlival dež, gosta megla je ovila okoliške vrhove. Kljub tovrstnim nevšečnostim smo se zapeljali do bližnje vasice Vetan, se zavihteli na kolesa in jo mahnili proti koči Mont Fallere. Gosta megla

je zastirala veličastne razglede, a nam je pot vseeno ponudila kar pravljíčne kulise. Po vsakem premaganem kilometru megle in seveda strmine so se nam ob poti prikazovale pravljíčne lesene skulpture, ki so nas navdihovale ter vodile vse do kočice. A tik pred njo nas je dež pošteno namočil in postojanka v koči je bila namenjena predvsem sušenju premočenih oblakov. A čeprav pravi pregovor: »Za vsakim dežjem posije sonce«, se tega dne to ni zgodilo. Sicer je močan dež ponehal, vseeno pa je še toliko rosilo, da je del ekipe ubral klasično pot navzdol, tisti najpogumnejši pa so jo mahnili po trailu. In s to potjo so se zaključile tudi naše kolesarske ture v dolini Aoste. Preostanek dneva smo izkoristili za potep in raziskovanje mestnega jedra ter pripravo

na odhod, ki je bil na sporedu naslednje jutro po zajtrku.

Če zaključim pod črto, smo na tokratnem turnokolesarskem taboru doživeli edinstveno kombinacijo kulturnih in naravnih lepote, gorsko kolesarjenje v dolini Aoste pa je bila neverjetna izkušnja s pravo mešanico kolesarskih poti za vse okuse, z neverjetnimi razgledi, ki so se nam vtisnili v spomin, top družbo in odličnimi, predanimi vodniki, ki so poskrbeli, da smo ture odkolesarili varno in premišljeno, ter nam dali vedeti, da se naslednjega turnokolesarskega tabora lahko zagotovo zelo veselimo.

Andreja Štumberger Grudnik

VINKO PEJOVNIK (1937-2025)

Vinko Pejovnik se je že v rani mladosti pridružil planinski organizaciji. Zaradi šolanja je bil najprej član Planinskega društva Šentjur, a se je že po nekaj letih pridružil Planinskemu društvu Šoštanj, kjer je aktivno deloval 70 let. Svojo aktivno pot v društvu je začel, ko se je v svojih zgodnjih najstniških letih v začetku petdesetih let preteklega stoletja kot prostovoljec pridružil ekipi, ki je gradila Andrejev dom na Slemenu, kasneje pa se je redno vključeval

v različne društvene aktivnosti ter mnoge izmed njih tudi organiziral in vodil.

V letu 1959 se je udeležil tečaja za planinske vodnike in potem več kot 50 let vodil številne društvene planinske izlete ter na ta način gore in rekreacijo v naravi približal mnogim generacijam šoštanjskih planincev. Zadnjih osem let njegovega vodniškega delovanja je vodil planinsko skupino upokojencev, ki se je imenovala Polžeki. V šestdesetih letih preteklega stoletja je bil med ustanovnimi člani alpinističnega odseka društva, saj je s svojo mladostno planinsko dejavnostjo posegel tudi na plezalno področje. Posebno naklonjenost pa je imel do planinskih poti, saj je več kot tri desetletja deloval kot markacist in vzorno skrbel za urejenost društvenih planinskih poti.

V društvu je opravljal vrsto različnih funkcij. Bil je dolgoletni član upravnega odbora, načelnik mladinskega in markacijskega odseka, praporščak in vodja

pohodniške sekcije upokojencev. V letu 1984 je prevzel najbolj odgovorno nalogo, funkcijo predsednika Planinskega društva Šoštanj, katero je opravljal dva mandata vse do leta 1991. Za njegov izjemen prispevek k razvoju planinstva v lokalnem okolju in širše je prejel številna priznanja, med katerimi so najpomembnejša zagotovo plaketa in priznanje Občine Šoštanj, priznanje Športne zveze Šoštanj za življenjsko delo na področju športa ter svečana listina Planinske zveze Slovenije, ki je najvišje priznanje naše krovne organizacije, ki ga lahko prejme posameznik. Šoštanjski planinci smo izjemno ponosni, da smo mu lahko lansko leto, ko je društvo praznovalo 120. obletnico delovanja, podelili naziv častni član Planinskega društva Šoštanj. Vinko je edini prejemnik tega naziva v času delovanja društva v samostojni Sloveniji.

Bojan Rotovnik v imenu članov PD Šoštanj

MIRAN HUDEJ (1964-2024)

20. septembra 2024 nas je prerano, le nekaj mesecev po svojem 60. rojstnem dnevu, po bolezni v celjski bolnišnici zapustil Miran Hudej.

12. maj 1964 je bil dan, ko se je Miran mami Ancici in očetu Miranu rodil kot prvi od teh otrok. Prve korake v planinstvu je kot otrok naredil na izletih z družino in

na počitnicah s svojim dedkom v Lepi Njivi, kjer sta ob nedeljah in praznikih pohajkovala po Šmihelu in na Mozirski planini. Z leti je veliko pohajkoval po okoliških hribih in gorah. Redno je obiskoval Goro Oljko, Smrekovec; Uršlja gora, Savinjske Alpe in Pohorje so le nekateri deli naše dežele, ki jih je rad obiskoval.

V društvu se je Miran aktivneje vključil sredi 90. let, predvsem z udeležbo na društvenih izletih ter na društvenih akcijah. Ena teh je bila vrsto let organizacija božičnega večernega pohoda na Sveti Križ in kuhanje čaja za pohodnike. Mlad in zagnan, poln energije se je v drugi polovici devetdesetih let udeležil tečaja za vodnika Planinske zveze Slovenije v okviru Koroškega meddruštvenega odbora planinskih društev. Kot

vodnik je vodil in pomagal voditi veliko društvenih izletov. Umirjeno in strokovno. Ko je na kakšni dolgi zahtevni ali na visokogorski turi postalo udeležencem naporno, jih je vedno znal spodbuditi in pripovedovati zgodbe, kako je služil vojaški rok kot stažist, o peklenskih marših na Zelengoro. V letih 2001 do 2003 mu je bila zaupana funkcija predsednika društva. To funkcijo je marljivo in strokovno opravljal. Za svoje predano delo je dobil društvena priznanja in priznanja Planinske zveze Slovenije.

Člani Planinskega društva Šoštanj bomo vedno hvaležni za njegov prispevek in sled, ki jo je pustil za sabo.

Jure Drev v imenu članov PD Šoštanj

STRAHINJŠČICA (HRVAŠKA)

Zgodaj v nedeljskem jutru smo se iz Avtobusne postaje Šoštanj odpravili na izlet v hrvaško Zagorje, naš cilj Strahinjščica. Vožnja z avtobusom nas je popeljala proti jugovzhodu Slovenije mimo Celja, Šentjurja do Rogatca, kjer se nam je pridružil vodič Darko. Pot smo nadaljevali ob mejni reki Sotli v sosednjo Hrvaško do kraja Podgora Krapinska. Tu smo že v daljavi videli vrh, kamor smo bili namenjeni. Strahinjščica (Sušec) je s svojimi 845 metri druga najvišja gora za Ivanščico (1.061 m) v krapinsko zagorskem hribovju. Ima strma pobočja ter povezuje Ivanščico na vzhodu in Kostelske gore na zahodu. Deli Zagorje na dva dela, in sicer na severni in južni del.

Njen greben je raztegnjen v smeri vzhod - zahod in zaradi strmih pobočjih ni nikjer širši kot 3 kilometre. Večji del je pokrit z gozdom, vendar ima tudi nekatere značilnosti visokogorja. Zaradi goratega značaja in bližine mesta

Krapine je Strahinjščica zelo obiskana.

Pot proti vrhu smo začeli preko strmega zahodnega dela, ki se imenuje Slon (prečni pogled tega hriba je zelo podoben slonu), nadaljevali preko vrha Gorjak (678 m) in v bližini Planinskega doma na Strahinjščici na kratko postali po dveh urah hoje. Zadnji vzpon na vrh Strahinjščice nas je vodil mimo razgledišča Dedek, kjer se nam je pogled razširil na južni del Zagorja vse do Medvednice. Po slabi uri hoje smo prispeli na vrh.

Sledil je krajši počitek, priložnost za fotografiranje in prigrizek. Na poti nazaj smo se ustavili na Planinskem domu na Strahinjščici, kjer so nas prijazno postregli. Spust na izhodiščno točko je potekal preko Jelenjih pečin po lepo urejeni in markirani pešpoti.

Sledil je še ogled Muzeja krapinskih neandertalcev v Krapini, kjer so leta 1899 našli največje število kosti neandertalcev v Evropi izpred 125.000 let. Zbirko so

raziskali strokovnjaki z vsega sveta. Njihove razlage najdb iz Krapine so vplivale na različne znanstvene teorije o razvoju človeka, nastanku naše civilizacije in o tem, kako so človeške skupnosti v Evropi živele v pleistocenu.

Po poučnem ogledu muzeja je napočil čas odhoda proti domu. V Rogatcu smo odložili vodnika Darka, ki nam je polepšal izlet s svojim bogatim znanjem o okoliški pokrajini in s humornimi vložki. V večernih urah smo se vrnili v Šoštanj, polni lepih doživetij.

Suzana Vertačnik

SPOT 2024: USPEŠEN NASTOP ŠOŠTANJSKIH PLANINCEV

Na Slovenskem planinskem orientacijskem tekmovanju (SPOT) Poljčane 2024, ki so ga pod okriljem Mladinske komisije Planinske zveze Slovenije organizirala planinska društva Podravske orientacijske lige, se je pomerilo 64 najboljših ekip iz vse Slovenije. Po posameznih kategorijah so državni prvaki postali tekmovalci iz planinskih društev Tabor (A), Gornja Radgona (B), Poljčane (C), Polzela (D in F) in Velenje (E). Najuspešnejši so se uvrstili na mednarodno tekmovanje v planinski orientaciji, ki bo jeseni v Severni Makedoniji.

Ekipa Planinskega društva Šoštanj so osvojile naslednja mesta:

A – učenci do vključno 6. razreda osnovne šole: Ekipa OŠ KDK Šoštanj - Limonce (8. mesto)

B – učenci do vključno 9.

razreda osnovne šole: Ekipa OŠ KDK Šoštanj (11. mesto)

D – člani (od 18 let): ekipa Cvetke (10. mesto)

E – starejši (od 45 let): ekipa Z vseh vetrov MIX (3. mesto)

Vsem ekipam iskrene čestitke za uspešen nastop. Ekipa Z vseh vetrov MIX se je s 3. mestom uvrstila

na mednarodno tekmovanje v planinski orientaciji, ki bo letos v Severni Makedoniji.

Vir: Planinska zveza Slovenije

PD ŠOŠTANJ 2024 V SLIKI

Trška pot

Dan slovenskih planincev

Pohod po Ravenski poti

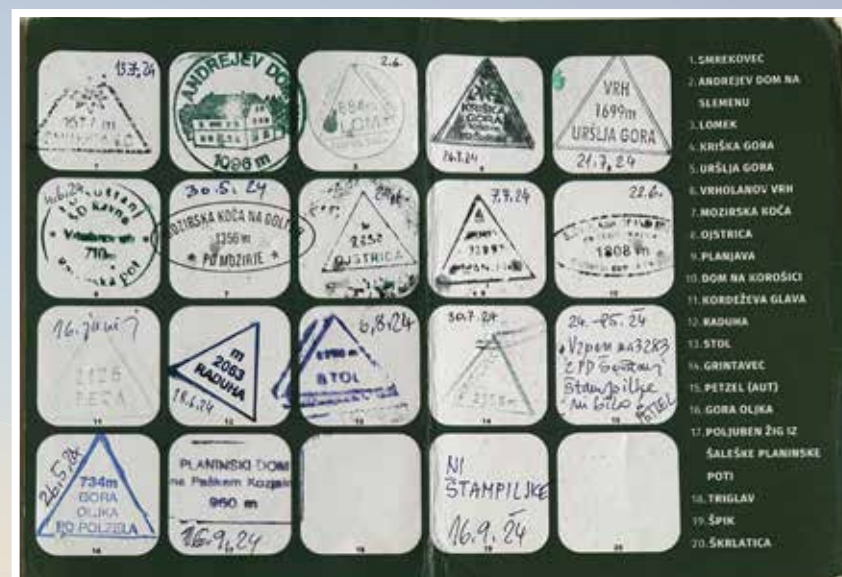
Planinska skupina Vrtec v Domu na Farbanci

Markiranje poti na Triglav

Markacijski odsek

Vsaj 12 žigov na kartončku ob 120-letnici Planinskega društva Šoštanj so zbrali Romana Slemenšek, Milan Grudnik, Marko Milešič Šerdoner, Mitja Tajnik, Marija Šumah, Primož Mazej in Jure Grudnik. Največ žigov (18 od 20) sta zbrala Milan Grudnik in Primož Mazej.

Zasilni Kocbekov dom na Korošici

Selovec, Rastelov vrh

Izlet v neznano

Rabac in Učka

Predsedniki PD Šoštanj

120 let PD Šoštanj

S kolesom do Vogarja in peš na Pršivec

Mlajša planinska skupina OŠ KDK Šoštanj na Boskovcu

Športnoplezalna sekcija na plezališču v Slovenski Bistrici

Športnoplezalna sekcija na plezališču na Kamniku

Turnokolesarski tabor Aosta - Italija

Planinski tabor Srbija

Nič vas ne stane, da ste dobrodelni

Namenite nam 1% vaše dohodnine

“ Rok za namenitev dohodnine je 31.12.2025 ”

Vsak, ki v Sloveniji plačuje dohodnino, lahko do 1 % svoje dohodnine nameni organizacijam v javnem interesu, med katera spada tudi Planinsko društvo Šoštanj. Takšna donacija vas nič ne stane, saj gre ta odstotek sicer nazaj v državo v proračun. Donacija ne vpliva na višino vašega vračila ali doplačila dohodnine. Ko določite prejemnika dela dohodnine niste v ničemer prikrajšani. Vabimo vas, da podprete pester in za vse generacije primeren program dela PD Šoštanj tako, da izpolnite in oddate zahtevek. Z doniranimi sredstvi nam boste omogočili še bolj kvaliteten in pester nabor izvajanja aktivnosti za vse generacije ljubiteljev gora.

ISKRENO HVALA VSEM, KI SE BOSTE ODLOČILI DONIRATI DOHODNINO ZA NAŠE DRUŠTVO.
HVALA TUDI VSEM, KI SVOJO DOHODNINO ŽE VRSTO LET DONIRATE ZA NAŠE DRUŠTVO.

KAKO LAHKO DONIRAM

WWW.EDONACIJE.COM

Na tej spletni strani boste lahko zelo hitro vnesli vaše podatke, odgovorili na par vprašanj ter oddali vašo odločitev o donaciji 1% dohodnine. Pri postopku vam z veseljem pomagamo.

Čas izpolnjevanja: 2 minuti
Potrebujete: mobilni telefon, e-naslov, vašo davčno številko

eDAVKI

Spletna stran FURS, kjer je zelo enostavno izraziti, komu želite nameniti dohodnino.

Čas izpolnjevanja: 1 minuta
Potrebujete: digitalno potrdilo

50 LET ŠALEŠKE PLANINSKE POTI

Planinsko društvo Velenje je ob svoji 25-letnici delovanja 10. oktobra 1974 v Šaleku svečano odprlo ŠALEŠKO PLANINSKO POT – ŠPP. Ta poteka po obronkih Šaleške doline. Na poti je 21 kontrolnih točk. Te so v planinskih postojankah, gostiščih, pri kmetijah, zadnja pa je v prostorih Muzeja na Velenjskem gradu.

Pot je označena s Knafelčevo markacijo, črko Š ter s kovinskimi in lesenimi smernimi tablamami. Da bolje spoznamo kraje in zgodovino le-teh, lahko pogledamo v vodnik ŠALEŠKA PLANINSKA POT, ki je delo gospe Danice Ževart iz leta 1975. Prvotna trasa je zaradi raznih okoliščin doživela nekaj sprememb. Za vzdrževanje poti skrbi markacijski odsek Planinskega društva Velenje. DNEVNIK in VODNIK po ŠPP lahko kupite v pisarni PD Velenje. V Dnevniku je razpredelnica za odtis žigov, seznam kontrolnih točk z naslovi in skica ŠPP s časovnimi razdaljami med posameznimi točkami. Izpolnjene in žigosane kartončke dostavite v pisarno društva, kjer boste prejeli SPOMINSKO ZNAČKO ŠPP za prehojeno pot.

V letu 2020 so PD Velenje, Muzej Velenje in Slovenski planinski muzej pripravili razstavo z naslovom O poti in njenih ljudeh, ki je v spletni obliki dostopna na spletni strani: <https://www.planinskimuzej.si>

V letu 2024 so Šaleško planinsko pot v celoti prehodili Romana Slemenšek, Bojan Rotovnik, Matej Kortnik in Jure Grudnik.

Podatki o Šaleški planinski poti:

Razdalja: 90,17 km
Kategorija zahtevnosti: lahka označena planinska pot
Nosilec obhodnice: PD Velenje
Čas hoje: 33 h 15 min
Vzpon: 4.229 m
Spust: 4.186 m

Vrsta podlage planinske poti:

Uhojena steza in gozdna vlaka: 40 %
Asfaltna cesta: 37 %
Makadamska cesta in kolovoz: 23 %

Povzeto po:
<https://obhodnice.pzs.si/>
<https://mapzs.pzs.si/>
<https://visitsavinjska.com/saleska-planinska-pot/>

PLANINSKE NOVOSTI V KNJIŽNICI VELENJE

V letu 2024 je Knjižnica Velenje bogatejša za nekaj naslovov knjig s planinsko tematiko. V nadaljevanju je predstavljen seznam novosti. Vabljeni k prebiranju.

Pavlina Pajk: Planinska idila; Šmartno, Dlan.

Pavlina Pajk velja skupaj z Luizo Pesjak za začetnico slovenskega ženskega romana in povesti, hkrati pa je tudi prva slovenska pesnica. Njeni pogledi na vlogo ženske v družbi so bili za današnje razmere tradicionalni, za slovensko družbo v 19. stoletju pa je bila njena miselnost napredna. Planinska idila govori o Alenki, ki je odraščala pri materinem bratu, ki je v odmaknjenem soškem kraju imel pošto in gostilno. Neko poletje se v njihovi gostilni nastani ogrski plemič slovenskega rodu, ki si je želel v planinskem okolju zaceliti srčne rane. Svojo tragično zgodbo izpove Alenki in njenemu ljubosumnemu bratrancu Hilariju. S svojim veselim značajem Alenka v plemiču zbudi novo veselje do življenja, a se hkrati vanj zaljubi ...

Klement Jug: Na Jalovec; Ljubljana, Sanje.

Dramatična pripoved po resničnem dogodku legendarnega alpinista in filozofa Klementa Juga prinaša izjemno pričevanje planinskega trmoglavca o samotni plezalni preizkušnji – o vzponu na Jalovec v nevihti, megli, mrazu, o izgubi orientacije, silovitem padcu ... Zgodba o trmi in pogumu, polna dramatičnih trenutkov.

Marjan Bradeško: Hodim, torej grem; Ljubljana, Planinska zveza Slovenije.

S pretanjenim občutkom za besedo Marjan Bradeško ustvarja podobe in v bralcih vzbuja občutke, ki neustavljivo vabijo v naravo in v gore. Četudi je knjiga leposlovna, bodo bralci v njej našli dovolj navdiha za odkrivanje prelepih koncev v gorah in tudi širše. Avtor v dvaintridesetih (32) zgodbah

opisuje svoje poti od kraških goličav Slovenske Istre do Triglava, od mračnih grap predgorja Julijskih Alp do haloških gričev. Zadrži se med domačimi polhograjskim griči, bralca pa povabi tudi preko meje, v Zahodne Julijce in v Ziljske Alpe. Vmes doda vtise iz pohodov med polji sivke v Provansi ali med jezeri v Pirenejih, na koncu pa se odpravi na nekaj večdnevni pohodov po Slovenski planinski poti. Skozi Bradeškove opise zadiši zgodnja pomlad, bralec začuti sijaj belih skal v vročem poletju, se umika zimskim viharjem, prestrašeno čaka medveda, kjer ga ni, ali pa se nasmeji ob zanimivih prigodah, denimo ob reševanju psa iz poledenele Velike Dnine ali ob pogledu na gorsko deklico v Belem potoku.

Andrej Mašera: Dolomiti po dolgem in počez; Ljubljana, Planinska zveza Slovenije.

Andrej Mašera, avtor vodnika ter izkušen poznavalec in zaljubljenec v to čudovito gorsko pokrajino, vpisano na Unescov seznam naravne in kulturne dediščine je zapisal takole: »Ko sem davnega leta 1961 prvič vstopil v kraljestvo Dolomitov, si nisem mogel niti v sanjah predstavljati, da bom te prelepe gore tako močno vzljubil, da jih bom potem še ničkolikokrat obiskal in napisal o njih celo izbirni vodnik. Če bo ta knjiga koga pritegnila in mu vzbudila željo po obisku Bledih gora in si bo zaželel ponovnih srečanj z njihovimi strogimi strminami kot tudi z mehko toploto, ki jo izžarevajo, bo namen tega dela izpolnjen.«

Planinski vodnik *Dolomiti po dolgem in počez* predstavlja razširjeno in popravljeno vsebino predhodnika *Dolomiti, sanjske gore*. Avtor je v svoje novo delo vključil kar 60 ciljev oz. poti, razpršenih po celotnem območju Dolomitov, od Furlanskih Dolomitov na vzhodu do skupine Brente na zahodu in od Sekstenskih Dolomitov na severu do skupine Schiara nad mestom Belluno na jugu. Med

njimi v vodniku prevladujejo ture po zelo zahtevnih poteh (feratah), čeprav lahko najdemo tudi nekaj lažjih, skoraj sprehajalnih tur. Za piko na i je avtor dodal še izbor najzahtevnejših, že kar alpinističnih vzponov.

Miha Valič, Marko Pezelj, Janez Skok: Stena: severna stena Triglava: alpinistični vodnik; Ljubljana, Sidarta.

Jeseni 2008 se je po uspešno opravljenem vzponu na Cho Oyu med sestopom smrtno ponesrečil iniciator in motor vodnika Miha Valič. Tik pred odhodom v Tibet je oddal prvo verzijo besedila in vrise smeri za vodnik po Steni, na katerem so delali že nekaj let. Razlogov, poleg zaposlenosti z lastnim plezanjem, je bilo več, poglobitvi pa ta, da je bilo takrat v modrem vodniku Plezalni vzponi • Vzhodne Julijske Alpe iz leta 1970 opisanih in vrisanih le 22 smeri z variantami, glavni plezalski boom pa se je v steni zgodil kasneje. Urediti, narisati in razvozlati je bilo treba labirint preko stotih nekaj stometrskih smeri z variantami. Veliko jih je bilo slabo dokumentiranih z nejasnim potekom ali nepreverjenimi težavami. Ko je leta 2011 vodnik le ugledal luč sveta, je v njem uspelo zbrati podatke za približno 120 smeri in variant. V zadnji izdaji se je število smeri in variant približalo številki 150 in zelo verjetno je, da so sedaj dokumentirane in vrisane vse smeri, ki so bile splezane v steni. Nastalo je tudi nekaj vrhunskih novih smeri in razrešenih je bilo še nekaj nejasnosti, povezanih s smermi Frančka Kneza, ki je v Steni z različnimi soplezalci potegnili daleč največ smeri.

Vodnik temelji na karseda točnem vrisu smeri v fotografije in natančnih skicah, večini smeri pa je dodana tudi kratka karakteristika ali komentar ponavljalcev.

Ker je bila Stena od Avstro-Ogrske dalje tudi zagrizeno torišče rivalstva med germanskimi in slovenskimi plezalci za

nacionalno prvenstvo pri plezalskih problemih tistega časa, bo za radovednejše dobrodošel izčrpen poljuden pregled plezalske zgodovine Stene, ki ga je prispeval Aleksander Bjelčevič.

Gillian Price: Najlepši pohodi po Dolomitih: 50 krajših in celodnevni pohodov; Ljubljana, Mladinska knjiga.

Vsi, ki so vas pohodne poti že zanesle preko naših meja, ste gotovo že naleteli na pohodniške in planinske vodnike angleške založbe Cicerone z modrim, rdečim ali pa zelenim ovitkom, ki s svojim priročnim formatom ter izvrstno informativnostjo predstavljajo svetovni standard na tem področju. Najlepši pohodi po Dolomitih so prevod vodnika iz te zbirke, ki ga je napisala Gillian Price (1953), avtoriteta na področju pisanja tovrstnih vodnikov, ki se je še posebej specializirala za Italijo, kjer v Benetkah že dolgo tudi živi, obenem pa je – ker niti nima avta – velika zagovornica uporabe javnega transporta. Ta vodnik, ki ga bogatijo izjemne fotografije (večino je posnela kar

avtorica sama), kot tudi pregledni zemljevidi z vsemi potrebnimi podatki za vsak vzpon (na koncu je tudi povezava za GPX-e), nas popelje v osrčje Dolomitov dobre tri ure iz Slovenije ter nam postreže s petdesetimi krajšimi, pa tudi celodnevni pohodi različnih težavnostnih stopenj, ki nas vodijo tako do prekrasnih planinskih koč, naravno umeščenih pod vrhove, kot do impozantnih gora in sten, ki so videti kot prekrasni motivi z razglednic.

Gorazd Gorišek: Diši, po morju diši: 60 izletov z razgledi na morje; Ljubljana, Mladinska knjiga.

Pomlad je vedno čas za sveže izlete, za iskanje novih pohodniških točk, kam naj se odpravimo sami, v dvoje ali pa z družino. Težko je po vsem, kar je bilo doslej že napisanega o izletniški Sloveniji, v ta obširni mozaik izletniških in planinskih vodnikov dodati še kaj novega. A Gorazd Gorišek, ki ima na tem področju že kar nekaj izkušenj, saj je do zdaj napisal več planinskih vodnikov, nazadnje Gorniška potepanja z otroki, je spet našel izvirni zorni kot: to so hribovski

izleti, od koder se vidi ali pa vsaj (za)sluti tudi morje. V šestdesetih izbranih ter dobro informativno opremljenih izletih nas avtor poleg Slovenije popelje tudi v sosednji Italijo (devet izletov) in Hrvaško (trinajst izletov) ter nam predstavi nekajurne ali pa enodnevne pohode po kraških, istrskih in tudi kvarnerskih vzpetinah in hribih, do katerih se iz središča Slovenije pride v uri ali dveh, po zaključenem vzponu pa lahko – čez kak mesec – pri večini izletov sledi še kopanje v morju. Je kaj lepšega kot hribi in morje hkrati, se sprašuje avtor.

Marija Mojca Peternel: V višine in globine: nadaljevanje zgodbe o podružnicah Nemškega in avstrijskega planinskega društva na Slovenskem; Univerza v Ljubljani: Filozofska fakulteta.

Marija Mojca Peternel je lektorica za nemški jezik na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Pri znanstvenem delu se posveča predvsem časopisom 19. stoletja ter zgodovini planinstva. V zadnjih letih pa velja omeniti predvsem njene tri znanstvene monografije, povezane s planinsko tematiko: *Knjiga za gorohodce: prvi planinski vodniki na Slovenskem*, (2020), "Ljubiteljem kranjskih Alp!": *kranjska podružnica Nemškega in avstrijskega planinskega društva* (2023) in *V višine in globine: nadaljevanje zgodbe o podružnicah Nemškega in avstrijskega planinskega društva na Slovenskem* (2024). Knjige za gorohodce predstavljajo gorniško literaturo v času od 70. let 19. stol. do prve svetovne vojne. "Ljubiteljem kranjskih Alp!" in *V višine in globine* pa predstavljata zgodovino Nemškega in avstrijskega planinskega društva (DuOeAV) oziroma Kranjske podružnice ter ostalih podružnic na naših tleh na prelomu iz 19. v 20. stol.

Srečno pot in varen korak želim!

Brina Zabukovnik Jerič

PLAN AKTIVNOSTI 2025

Datum	Naziv aktivnosti	Zahtevnost	Tip	Vodniki / vodja aktivnosti
5. 1. 2025	Ponikovski kras, Apno (525 m)	Izlet	Lahka zimska pot	Bojan Rotovnik, Andrej Veternik
18. 1. 2025	Pohod "Zdravju naproti" na Goro Oljko (733 m)	Pohod	Lahka zimska pot	Jure Drev, Igor Rezman
8. 2. 2025	Dleskovška planota	Tura	Lahka zimska pot, lahki turni smuk	Igor Rezman, Matej Kortnik - pohodniki; Anja Zupin, Igor Kučič - t.smuka
14. 2. 2025	Planinski večer - potopis	Planinski večer	Vila Lučka	Jure Grudnik
15. 2. 2025	Pohod po Šilijevih vlakah na Smrekovec (1577 m)	Pohod	Lahka zimska pot, lahki turni smuk	Janez Kugonič, Teja Plešnik
22. 2. 2025	Pohod po Gaberški poti	Pohod	Lahka zimska pot	Igor Rezman, Marko Borovnik
1. 3. 2025	Peca (2123 m)	Tura	Lahka zimska pot	Igor Kučič, Jure Grudnik
7. 3. 2025	Volilni Občni zbor Planinskega društva Šoštanj	Občni zbor	Gasilski dom Šoštanj	Jure Grudnik
16. 3. 2025	Po Istrskih poteh	Izlet	Lahka letna pot	Igor Kučič, Andreja Konovšek Jalen, Monika Tajnik
29. 3. 2025	Turna smuka Labspitze (2223 m, Avstrija)	Tura	Lahki turni smuk	Anja Zupin, Igor Kučič
5. 4. 2025	Kolesarjenje po Krasu	Turnokolesarski izlet	Lahke do srednje težke poti, S1, K1, G1	Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik
6. 4. 2025	Po Kozjaku (Remšnik - Sveti Duh na Ostrem vrhu)	Izlet	Lahka letna pot	Marko Borovnik, Romana Slemenšek
6. 4. 2025	Kolesarjenje po Krasu	Turnokolesarski izlet	Lahke do srednje težke poti, S1, K1, G1	Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik
19. 4. 2025	Čistilna akcija Občine Šoštanj	čistilna akcija	Ribiška koča Šoštanj	Marko Milešič Šerdoner
1. 5. 2025	Orionova pot (Jurklošter)	Izlet	Lahka letna pot	Vlado Stropnik, Jure Drev
9. - 11. 5. 2025	Rabac (Hrvaška)	Turnokolesarski izlet	Lahke do srednje težke poti, S1, K1, G1	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger
18. 5. 2025	Ratitovec (1678 m)	Izlet	Lahka letna pot	Tina Jemec, Janez Kugonič
25. 5. 2025	Družinsko kolesarjenje ob Dnevu mladosti	Turnokolesarski izlet	Lahka pot, S1, K1, G1	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger
1. 6. 2025	Menina planina	Naravovarstveni izlet	Lahka letna pot	Alojzija Semprimožnik
7. 6. 2025	Škofjeloško hribovje - Porezen	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Aleš Hoheger, Tomo Drolec, Primož Grudnik
8. 6. 2025	Obir (2139 m, Avstrija)	Tura	Lahka letna pot	Teja Plešnik, Igor Rezman, Matej Kortnik
14. 6. 2025	Dan slovenskih planincev; Janče	Tura	Lahka letna pot	Jure Drev, Bojan Rotovnik
19. 6. 2025	Planina Podvezak	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik
20. 6. 2025	Čistilna akcija Ravenske poti	čistilna akcija	REKS Ravne	Marko Milešič Šerdoner
25. 6. 2025	Pohod po Ravenski planinski poti	Pohod	Lahka letna pot	Romana Slemenšek, Igor Rezman
5. - 12. 7. 2025	Turnokolesarski tabor - Črna gora	Turnokolesarski tabor	Lahke do srednje težke poti	Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Datum	Naziv aktivnosti	Zahtevnost	Tip	Vodniki / vodja aktivnosti
5. 7. 2025	Skupna akcija šaleških planinskih društev "Varno v gore"	Tura	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Matej Kortnik, Jure Drev, Igor Kučič
12. - 19. 7. 2025	Aktivni planinski teden Rateče 2025	Tabor	Lahka, zahtevna in zelo zahtevna pot	Andreja Konovšek Jalen, Anja Zupin, Igor Rezman, Matej Kortnik, Valentina Uran, Jure Grudnik, Romana Slemenšek, Zvone Koželjnik, Andrej Veternik, Filip Vrabič, Roman Branc, Monika Tajnik, Primož Grudnik
23. 8. 2025	Soriška planina	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Primož Grudnik, Aleš Hoheger, Tomo Drolec
23. - 24. 8. 2025	Glodis (3206 m, Avstrija)	Tura	Zelo zahtevna pot	Andreja Konovšek Jalen, Igor Kučič, Matej Kortnik, Jure Grudnik
24. 8. 2025	Soriška planina	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Primož Grudnik, Aleš Hoheger, Tomo Drolec
30. 8. 2025	Krajinski park Ljubljansko barje in Koliščarski dan	naravovarstveni izlet	Lahka letna pot	Marko Milešič Šerdoner
5. - 14. 9. 2025	Tabor za odrasle - Pireneji, Španija	Tabor	Lahka in zahtevna letna pot	Matej Kortnik, Bojan Rotovnik, Valentina Uran, Marko Borovnik, Janez Kugonič
6. 9. 2025	Kum	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot, S2, K2, G1	Aleš Hoheger, Primož Grudnik, Tomo Drolec
20. 9. 2025	Brana čez greben Kaptana, Kamniško sedlo	Tura	Zahtevno brezpotje in zahtevna pot	Primož Grudnik, Anja Zupin, Igor Kučič - zahtevno brezpotje; Igor Rezman, Jure Drev - lahka pot
27. 9. 2025	Planinski pohod na Smrekovec (1577 m) ob občinskem prazniku in Dan Smrekovca	Pohod	Lahka letna pot	Janez Kugonič, Igor Rezman, Zvone Koželjnik
3. - 4. 10. 2025	Nočni izlet na Smrekovec	Turnokolesarski izlet	Srednje težka pot	Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik
4. 10. 2025	Čistilna akcija Trške poti	Čistilna akcija	Ribiška koča Šoštanj	Marko Milešič Šerdoner
11. 10. 2025	Pohod po Trški poti	Pohod	Lahka letna pot	Jure Grudnik, Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Janez Kugonič, Vlado Stropnik, Igor Kučič
25. - 26. 10. 2025	Beneška Slovenija (Italija)	Izlet	Lahka letna pot	Mirko Soban, Vlado Stropnik, Matej Kortnik
15. 11. 2025	Izlet v neznano	Izlet	Lahka letna pot	Predsednik PD, Marko Borovnik, Romana Slemenšek
20. 11. 2025	Planinski večer - tabor za odrasle	Planinski večer	Kulturni dom Šoštanj	Matej Kortnik
30. 11. 2025	Po koroških vrhovih	Izlet	Lahka zimska pot	Teja Plešnik, Valentina Uran
11. 12. 2025	Planinski večer - potopis	Planinski večer	Vila Lučka	Janez Kugonič
26. 12. 2025	Pohod Topolšica - Sleme (1096 m)	Pohod	Lahka zimska pot	Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik

Legenda: ● Lahka kopna pot ● Lahka snežna pot, turni smuk ● Zahtevna in zelo zahtevna kopna pot ● Turno kolesarjenje ● Ostalo

Terminsko neopredeljen plan dela društva:

- Sodelovanje društva z OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov na vseh izletih mlajše in starejše planinske skupine. Predvideno je 8 izletov zahtevnosti lahka pot. Vsi prevozi se opravijo preko Planinskega društva Šoštanj. V letu 2025 se bo izvedel tudi program planinske šole za osnovnošolce zadnje triade.
- Sodelovanje društva z Vrtcem Šoštanj, in sicer sodelovanje vodnikov in markacistov pri delu planinske skupine v vrtcu (krajši izleti, planinske urice, itd).
- Izvajanje izletov za upokojece vsako drugo sredo v mesecu.
- Vzdrževanje planinskih poti, ki so v skrbništvu Planinskega društva Šoštanj. Za obsežnejša dela, ki zahtevajo prisotnost večjega števila markacistov, odsek organizira delovne akcije, ki so praviloma vsako drugo soboto v mesecu.
- Redno opravljanje dežurstva v pisarni društva in skrb za društvene in skupne prostore v Vili Lučka na Koroški cesti 13, kjer imamo pisarno.
4. redne seje UO PD Šoštanj in seje predsedstva PD Šoštanj in najmanj en sestanek vsakega odseka in sekcije društva.
- Redna tedenska rekreacija v telovadnici Partizan (odbojka, košarka, nogomet, namizni tenis).
- Redna tedenska rekreacija plezanja na umetni in naravni steni.
- Redni mesečni izleti ter poletni tabor družinske sekcije Zlatorog.

Sv. Martina, spustimo se v slikovito vasico Topolovo, ki je v obliki trikotnika umeščena na pobočje hriba. Vas je zanimiva tudi po vsakoletni prireditvi konec avgusta z imenom Postaja Topolovo, kjer se srečujejo vsako leto različni umetniki s celega sveta, pa tudi obiskovalci od blizu in daleč. Od tod nadaljujemo pot v Livške Ravne do ČŠOD Kavka, kjer prenočimo.

2. dan: Hodimo po italijanski strani čez slikoviti Kolovrat z vrhovi Na Gradu (rovi iz 1. svet. vojne), Nagnoj, Ježa do planinskega doma pod Ježo, kjer nas čaka avtobus.

ŠKABRIJEL (681 m), SVETA GORA (646 m); Po sledih 1. svetovne vojne

Datum: 27. 10. 2025

Vodniki: Mirko Soban, Vlado Stropnik

Zahtevnost: po označeni poti nezahtevno, skozi rov na Sv. Goro zahtevna

Čas hoje: okrog 6 ur, s postanki 7 do 8 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika, obvezna čelna svetilka

Opis poti: S hojo pričnemo v Solkanu in se po planinski stezi povzpemo na vrh Škabrijela (646 m). Vrh je znan iz 1. svet. vojne, kjer so potekali hudi boji med italijansko in avstro-ogrsko vojsko. Pot nadaljujemo na Prevalo, od koder pelje cesta na Sv. Goro, mi pa zavijemo levo na označeno pešpot (nezahtevno) ali pa skozi rov dolžine 260 m (zahtevno, čelna svetilka). Na vrhu Sv. Gore (vrh je znan tudi pod imenom Skalnica, 549 m) stoji romarska cerkev. Z vrha se spustimo na preval Preški vrh in s krajšim vzponom do mavzoleja generala Gonzage na Vodica. Tu v okolici je množica rogov in kavern, vsi ti objekti so priča nesmiselnosti 1. svet. vojne. Vračamo se po utrjenih stezah in poteh nazaj do Prevale, kjer nas čaka avtobus.

Z vrha Škabrijela in Sv. Gore so razgledi na Goriško hribovje, Furlansko nižino in Alpe. Ostale podrobnosti in razlage pa dobite na pohodu, zato prisrčno vabljeni.

IZLET V NEZNANO

Datum: 15. 11. 2025

Vodniki: Janez Kugonič, Marko Borovnik, Romana Slemenšek

Zahtevnost: lahka pot

Čas hoje: okrog 5 ur

Oprema: pohodniška oprema, palice, hrana in pijača iz nahrbtnika

Opis poti: Kot vsako leto se bomo s PD Šoštanj ob koncu leta odpravili na nekakšen neuradni zaključek planinske sezone – na izlet v neznan. Organizatorji izleta se vedno trudimo, da najdemo manj znane, pa vendar zelo zanimive planinske poti lahke težavnostne stopnje za 3 do 5 ur hoje. Na izletu je več časa namenjenega tudi druženju, ogledovanju lokalnih znamenitosti in drugega. Potrudimo se tudi, da pripravimo tako malico med hojo (vključeno v ceno) kot tudi pozno kosilo (vključeno v ceno). Kje se bomo potepali to leto, boste izvedeli, če se nam boste pridružili.

PO KOROŠKIH VRHOVIH

Datum: 30. 11. 2025

Vodniki: Teja Plešnik, Valentina Uran

Zahtevnost: lahka pot

Čas hoje: 4-5 ur

Oprema: planinska oblačila in obutev, osebni dokument

Opis poti: Tokrat jo bomo ubrali proti Koroški, kjer bomo odkrivali znane in manj znane koticke ter vrhove na relaciji Dravograd-Ravne na Koroškem-Prevalje. Razgledi bodo, zanimivosti tudi, za dobro voljo pa bomo poskrbeli kar sami. Lepo povabljeni z nami na pot.

PLANINSKI POHOD TOPOLŠICA-SLEME (1.096 m)

Datum odhoda: 26. 12. 2025

Vodniki: Bojan Rotovnik, Matej Kortnik, Jure Grudnik, Andrej Veternik

Zahtevnost: lahka zimska pot

Oprema: zimska pohodniška oprema, palice, dereze male, topla pijača iz nahrbtnika

Čas hoje: 5 ur

Opis poti: Tradicionalni pohod PD Šoštanj na državni praznik dan samostojnosti in enotnosti bo v letu 2025 organiziran že sedemnajstič in bo skladno s tradicijo zadnjih

nekaj let ponovno potekal malce drugače kot v preteklih letih. Zato bo udeležba zanimiva tudi za redne udeležence teh pohodov, saj bodo mogoče spoznali še kakšno do sedaj nepoznano stezico ali gozdno vlako.

Izhodišče ostaja enako, in sicer se bomo pohodniki ob 8. uri zbrali pri Gasilskem domu Topolšica. Iz Topolšice (380 m) se bomo mimo bolnice povzpeli po planinski poti do vodnega zajetja na Lomu, kjer bomo zapustili planinsko pot in se po uhojeni stezi podali najprej do Strmine in preko Zdovčevega vrha do Zavodenj. Po krajšem odmoru se bomo po planinski poti zložno vzpenjali proti Andrejevemu domu na Slemenu (1.096 m). Po okrepčilu se bomo podali še do bližnje glavne ceste, kjer nas bo čakal avtobus, ki bo udeležence pohoda peljal nazaj do Topolšice in nato preko Šoštanja in Pesja do Velenja. Udeležencem pohoda priporočamo, da za prihod nazbirno oz. izhodiščno mesto uporabijo javni potniški promet, saj je ura začetka pohoda prilagojena tako, da je možen prevoz do izhodišča z lokalnim avtobusom iz Velenja (odhod 7.05), Pesja (odhod ob 7.23) ali Šoštanja (odhod 7.29). Prav tako je zagotovljen poseben povratni avtobusni prevoz mimo Topolšice, Šoštanja in Pesja do Velenja

Cvetličarna Nahtigal,
Marjeta Nahtigal
Obšteter s.p.

Trg bratov
Mravljakov 1,
3325 Šoštanj

Telefon:
(03) 588 29 28

NOVO V PONUDBI
HIŠA DARIL

OPISI TURNOKOLESARSKIH IZLETOV V LETU 2025

KOLESARJENJE PO KRASU

Datum: 5.–6. 4. 2025

Vodniki: Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: Lahka tura S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:

1. DAN: Vremščica

Pot se prične v vasi Matavun pri Škocjanu in nas vodi nad ponikajočo reko Reko mimo njenih udornic in navpičnih sten. Po makadamskem kolovozu se povzpemo na vrh Vremščice in se z vrha spustimo do cerkve Sv. Urbana. Od tam so čudoviti razgledi na Slavnik in Nanos, vrhova, ki smo ju osvojili v prejšnjih turah. Sledi atraktiven spust na izhodišče.

2. DAN: čez Glinščico na Kokoš

Pot se začne v Krvavem Potoku in nas vodi preko Žerjalskega vrha do slikovite doline Glinščice, kjer bomo uživali v naravnih lepotah. Pot se nadaljuje skozi kraja San Antonio in Bosco ter se zaključi z vzponom do Planinskega doma Kokoš na 674 m nadmorske višine. Spust nazaj v Krvavi Potok poteka po prijetnih makadamskih in asfaltnih poteh, ki ponujajo čudovite razglede na kraško pokrajino.

TRIDNEVNI IZLET RABAC, HRVAŠKA

Datum: 9.–11. 5. 2025

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Zahtevnost poti: lahke do srednje težka, S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna

zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:

V letu 2025 bomo že tretjič organizirali tridnevni turnokolesarski izlet na območje Hrvaške Istre. Nastanjeni bomo v hotelu s polpenzionom v Rabcu, ki slovi po zelo znanem kolesarskem centru neposredno ob morju. Ob prihodu bomo tehniko vožnje pilili po urejenih poteh trail centra Rabac. Naslednje jutro bomo s kolesi raziskovali dolino reke Raše in greben Skitače. V nedeljo se bomo ob poti domov ustavili v Narodnem parku Risnjak, kjer bomo s kolesi raziskali čudovite koticke tega parka.

Natančen opis bo objavljen konec meseca aprila.

DRUŽINSKO KOLESARJENJE OB DNEVU MLADOSTI

Datum: 25. 5. 2025

Vodniki: Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger

Zahtevnost poti: lahka, S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:

Družinsko kolesarjenje je namenjeno širši množici kolesarjev (odrasli, otroci ...). S tem kolesarjenjem želimo spodbuditi večje število kolesarjev, da spoznajo, kako poteka organizirano kolesarjenje. Izlet bo lahek in nekje v Šaleški dolini ali v njeni bližini. Natančen opis izleta bo objavljen na spletni strani v mesecu maju.

ŠKOFJELOŠKO HRIBOVJE - POREZEN

Datum: 7. 6. 2025

Vodniki: Aleš Hoheger, Tomo Drolec, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: srednje težka,

S2, K2, G2

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:

Turnokolesarska krožna pot se začne v Cerknem in vodi skozi Labinje do Koče na Poreznu (1.590 m), kjer sledi kratek vzpon na vrh Porezna (1.630 m). Spust poteka preko slikovitih pašnikov Labinjskih lehe, nato pa se pot zaključi s prijetnim spustom nazaj v Cerkno. Pot ponuja izjemne razglede na Julijske Alpe, Triglav in Soško dolino ter nudi izjemno kombinacijo vzponov, spustov in razgledov, ki bodo navdušili vsakega turnega kolesarja. Pot je primerna za kolesarje z dobro kondicijo in nekaj izkušenj s tehnično zahtevnimi tereni.

PLANINA PODVEŽAK

Datum: 19. 6. 2025

Vodniki: Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik

Zahtevnost poti: srednje težka, S1, K1, G1

Oprema: tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.

Opis:

Ponovno bomo v času poletnega solsticija, ko je dan najdaljši, izpeljali popoldansko kolesarje. Iz Luč se bomo sprva po asfaltni, kasneje makadamski cesti odpravili proti Planini Podvežak, kjer bomo obiskali pastirja in se okrepčali z domačimi dobrotami. Sledi spust na izhodišče.

TURNOKOLESARSKI TABOR – ČRNA GORA 2025**Datum:** 5.–12. 7. 2025**Vodniki:** Primož Grudnik, Tomo Drolec, Aleš Hoheger**Zahtevnost poti:** lahke do srednje težke poti**Oprema:** tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.**Opis:**

V letu 2025 bo TKO organiziral četrti turnokolesarski tabor, ki bo potekal po planinah in gorovjih Črne gore.

1. DAN: prihod v Črno goro in nastanitev v hotelu pod Kučkimi planinami.

2. DAN: KUČKE PLANINE

Kučke planine so slikovito gorovje v osrednjem in vzhodnem delu Črne gore. Gre za eno manj raziskanih in turistično obljudenih regij v državi, kar ji daje poseben čar divje in neokrnjene narave. Turo bomo pričeli pri Kučkih koritih nad kanjonom Cijevne ob meji z Albanijo. Vozili se bomo po makadamskih poteh do prelaza Kostica, s katerega se bomo spustili do Rikavaškega jezera (možnost kopanja). Po osvežitvi nas bo čakal še najtežji del poti, vzpon na prelaz Širokar. S prelaza se bomo spustili v vas Veruša, kjer nas bo pričakal kombi. Sledil bo transfer v Kolašin, kjer bomo prenočili.

3. DAN: BJELASICA IN KOMOVI

Turo bomo pričeli po asfaltni cesti skozi Ski center Kolašin. Sledilo bo kolesarjenje po kolovozih planote Bjelasice mimo številnih katunov – pastirskih bivališč, do prelaza Tresnjevik. S prelaza se nam bodo odprli čudoviti pogledi na Komove. Sledil bo eden najdaljših spustov do vasi Andrijevića. Od tam bo transfer do mesta Plav in namestitev na kmečkem turizmu, kjer bomo spali dve noči.

4. DAN: PROKLETIJE

Prokletije so veličastno gorovje, ki se razteza na ozemlju Črne gore, Albanije in Kosova. Gre za eno najbolj divjih in neraziskanih gorovij na Balkanu. Prokletije pogosto imenujejo tudi Alpe Balkana, zaradi njegovih strmih in nazobčanih vrhov, globokih dolin ter osupljivih naravnih lepot. Ta dan nas bo čakala ena najlepših tur v tem delu Prokletij. Iz Plava se bomo po slabem asfaltu odpeljali proti Babinom polju. Pot nas bo mimo številnih pastirskih kantunov pripeljala do Hridskega jezera, poznanega kot jezera sreče. Po legendi naj bi kopanje v jezeru prinašalo zdravje ter srečo v ljubezni. Postanek in možnost kopanja. Od tu bo sledilo nekaj krajših vzponov in spustov do zapuščene karavle JLA. Uživali bomo ob pogledih na vrhove Prokletij ter v spustu nazaj preko Babinega polja do Plava. Nočitev.

5. DAN: PROKLETIJE–ČAKOR–MOKRA PLANINA

Tudi to turo bomo pričeli v Plavu. Ob reki Komarči se bomo povzpeli do prelaza Dio, zaradi zahtevnosti terena nas čaka nekaj aktivnosti v stilu hike&bike. Trud bo poplačan, ko se nam bo s prelaza odprl fascinanten pogled na Plavsko-Gusinjsko dolino na jugu in na kosovski del Prokletij na severu. Sledil bo delni single trail do še enega prelaza, prelaza Čakor. Pot se bo nadaljevala mimo številnih kantunov na meji s Kosovom. Sledil bo spust do namestitve na Mokri planini.

6. DAN: MOKRA PLANINA–CMILJEVICA–ROŽAJE

Zadnjo turo bomo pričeli na Mokri planini. Preko vasi Kaladura se bomo povzpeli še do nekaj pastirskih kantunov ter se nato spustili do mesta Rožaje v vznožju planine Hajle.

7. DAN: analiza tabora in odhod domov

Kot je že običajno za tabore, bomo poleg kolesarjenja in raziskovanja slikovite pokrajine, imeli možnost uživati v odlični črnogorski

kulinariki in gostoljubju. Prav tako pa ne bo manjkalo časa za druženje. Prijava na tabor je že možna.

SORIŠKA PLANINA**Datum:** 23.-24. 8. 2025**Vodniki:** Primož Grudnik, Aleš Hoheger, Tomo Drolec**Zahtevnost poti:** srednje težka, S2, K2, G1**Oprema:** tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.**Opis:**

Razgiban teren Soriške planine ponuja zanimive in privlačne turne poti tudi za gorske kolesarje. Kolesarjenje bo potekalo po starih vojaških mulatjerah, enoslednih poteh in cestah. Na tem območju poteka tudi ena od etap Juliana bike trail in STKP. Natančen opis izbranih izletov bo objavljen na spletni strani.

KUM**Datum:** 6. 9. 2025**Vodniki:** Aleš Hoheger, Primož Grudnik, Tomo Drolec**Zahtevnost poti:** srednje težka, S1, K2, G1**Oprema:** tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.**Opis:**

Krožna pot se začne v Hrastniku pri steklarni in vodi sprva po asfaltu, nato pa po makadamu na vrh Kuma (1.220 m), najvišji vrh Posavskega hribovja. Sledi slikovit spust skozi Čebulno dolino, nato pa se pot zaključi s prijetnim povratkom nazaj v Hrastnik. Pot ponuja strm vzpon, tehnični spust in čudovite razglede na Alpe in okolico. Izlet na Kum je del STKP.

NOČNI TKO IZLET NA SMREKOVEC**Datum:** 3.-4. 10. 2025**Vodniki:** Tomo Drolec, Aleš Hoheger, Primož Grudnik**Zahtevnost poti:** srednje težka**Oprema:** tehnično brezhibno gorsko kolo s profiliranimi gumami in vsaj sprednjim vzmetenjem, čelada, rokavice, očala, rezervna majica, hrana in pijača iz nahrbtnika, rezervna zračnica, tlačilka, orodje, komplet za krpanje zračnic, osebni dokument.**Opis:**

Meseca oktobra bomo organizirali že drugi, nočni TKO vzpon do kočice na Smrekovcu. Ob večernih urah bomo skupaj podoživeli skupne prekolesarjene poti v letu 2025 in začeli načrtovati nov plan za leto 2026. Naslednje jutro bo sledilo kolesarjenje do Konečke planine. Od tam bo sledil spust do Šoštanja. Natančen opis izleta bo objavljen v mesecu oktobru.

TURNO KOLESARSTVO VARNO IN STRPNO**10 priporočil Zdrženja planinskih organizacij alpskega loka (CAA)**

1. Zdravi na kolo.
2. Skrbno načrtujte.
3. Kolesarite samo po ustreznih poteh.
4. Preglejte svoje kolo.
5. Poskrbite, da imate s seboj vse, kar potrebujete.
6. Vedno nosite čelado.
7. Pešci imajo prednost.
8. Uravnajte svojo hitrost.
9. Za seboj ne puščajte ničesar.
10. Pomislite na živali.

Pohodniška sekcija upokojencev 2025

pohodi ali izleti vsako tretjo sredo v mesecu

JANUAR - iz Celja po novo odprti tematski poti na Celjski grad in malo drugače nazaj (prevoz z vlakom).
FEBRUAR - potep po domačih krajih. Visočki vrh, če bodo snežne razmere dopuščale izvedbo (lasten prevoz do Mostnarja).
MAREC - v lanskem novembru odpadli izlet Gradiško jezero, Sv. Mohor (lasten prevoz in kombi).
APRIL - v Rogaško, pohod in ogled krajevnih znamenitosti (prevoz z vlakom).
MAJ - Ravna gora, Trakoščan, Hrvaško Zagorje (prevoz z avtobusom).
JUNIJ - potep po Mozirskih planinah. Do botaničnega vrta lastni prevoz.
JULIJ - pohod ob Kamniški Bistrici in ogled številnih znamenitosti ob omenjeni reki (lasten prevoz in kombi).
AVGUST - Stik z visokogorjem na planini Ravne ter Dleskovski planoti, številne pohodniške možnosti (lasten prevoz in kombi).
SEPTEMBER - Sv. Miklavž nad Savo (prevoz z vlakom).
OKTOBER - na Dolenjsko po Steklasovi poti, Nebesa, najlepši razgled po Dolenjski (prevoz z avtobusom).
NOVEMBER - na Planino pri Sevnici. Vzpon na stari grad nad vasjo, sprehod po zelo zanimivem vaškem jedru in ob križevem potu vzpon na hrib Sv. Križa (prevoz z avtobusom).
DECEMBER - izlet v neznano in zaključek letnih aktivnosti.

Za udeležbo na izletih in pohodih je potrebna ustrezna psihofizično pripravljenost. Vodniki in organizatorji si pridržujemo pravico do spremembe programa v primeru slabega vremena ali kakšnega drugega opravičljivega razloga.

PLANINSKI VODNIKI
VLADO STROPNIK
DANILO ČEBUL
IGOR REZMAN

DU ŠOŠTANJ
JOŽICA REDNJAK
MARICA KOVAČ

pd-sostanj.org
pdsostanj
pdsostanj

VABLJENI V NAŠO DRUŽBO

Postanite član velike slovenske planinske družine. Člani Planinske zveze Slovenije smo aktivni obiskovalci in ljubitelji gora, narave nasploh in z njima povezanimi aktivnostmi. Zaživite »planinstvo kot način življenja«, podprite naše dejavnosti in (iz)koristite številne ugodnosti, ki jih prinaša članstvo.